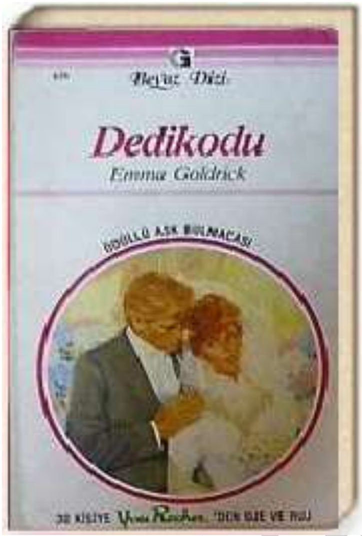
Emma Goldrick - Dedikodu

Bölüm Bir

Sanırım bir yanlışlık var, dedi Valeria, kendinden emin bir tavırla. 'Ten Mr. Bart Thomas'la görüşecektim. Onunla bir randevum...

Havuz başında bekliyor, diye ıscar etti resepsiyon memuru. Siz, Miss -re ster değil misiniz?

Evet, ama...

Bize havuzda olacağını bildirmiş. Görevli kız bunu söyledikten sonra başka bir İşle uğraşmak için resepsiyon masasının öbür ucuna yürüdü. Valeria sinirli bir tavırla çevresine bakmıyordu. Bu sırada aslında son derece güzel bir yerde olduğunun ilk kez farkına vardı.

Governer Carver Oteli, Plymouth'un merkezindeki otellerden en şık ve pahalı olanıydı. Ama bu şehre ilk gelip yerleşenlerden biri olan Brewster Ailesi'nin fertleri genellikle böyle bir yere adımlarım atmazlardı.

Val önüne gelen saçlarını tutup geriye itti. Koyu kızıl saçları yalnız bronz teninin güzelliğini ortaya çıkarmakla kalmıyor, aynı.zamanda yemyeşil gözlerindeki çarpıcı parıltıyı da yumuşatıyordu.

Aslında bu durum, genç kızın hiç hoşuna gitmemişti. Genellikle iş görüşmelerini havuzda yapmalçpek ade-' ti değildi ve böyle bir laubaliliğe göz yummaması gerektiğini düşünüyordu. Bu sırada elinde tuttuğu kartvizite bir kez daha baktı. Kartın üzerinde kabartma harflerle yazılmış 'Bartholomevv Thomas, Esquire' sözcükleri hemen göze çarpıyordu. 'Adamın züppeliği kartından belli,' diye düşündü Val. Artık ancak ne oldum delisi bazı ukalalar kartlarına eski soylular gibi unvan yazdırıyorlardı. Genç kız, öfkeli adımlarla havuza doğru yürüdü.

Giyiminin bir iş görüşmesi için ideal olduğunu biliyordu. Üzerinde genellikle okula giderken seçtiği uzun, gri eteği ve beyaz dantelli bluzu vardı. Yüksek topuklu Ayakkabıları ise 1.57'lik boyunu olduğundan uzun gösteriyorliardı. Val, bu kıyafetin kendisine yirmi altı yaşından beklenmeyecek bir olgunluk kazandırdığının farkındaydı. Ayrıca biçimli vücudunu fazla öne çıkarmay a da özellikle dikkat ediyordu.

Lobiden havuz bölgesine geçince temmuz güneşini birden üzerinde hissetti. Sahilden esen hafif meltem, denizin kokusunu buraya kadar taşıyordu. Balığa çıkmak için harika bir gün, diye mırıldandı kendi kenedine ve havuza doğru yürüdü.

Havuz başında yalnızca iki kişi vardı. İri yapılı, sarışın, bir adam şezlonglardan birine uzanmıştı. Sapsarı saçi: bir kadın onu tamamen kaplayacak şekilde adamın üzerine uzanmıştı. Kadının bikinisi o kadar minicikti ki her tarafı olduğu gibi gözüküyordu. Genç kadın, adamın kulağına bir şeyler fısıldıyordu. Birden ikisi de kahkahalar atmaya başladılar. Bu sırada Valeria onların dikkatini çekebilmek için hafifçe öksürdü.

Mr. Thomas'la mı görüşüyorum? Genç adam, bir an için üzerindeki sarışın kadını uzaklaştırıp ona baktı.

;Farz et ki öyle... Mesele nedir?

Valeria onu baştan aşağı süzdü. 'Mr. Thomas, Es-quire'ın yüz hatları da oldukça düzgün gözüküyordu. Saçlarıyla tam bir tezat oluşturan koyu renk kaşların altında bir çift kahverengi göz hemen dikkati çekiyordu. Yüzünde son derece çekici bir gülümseme vardı. O anda Val, bu adamı başka şartlar altında tanısa ondan çok hoşlanabileceğini düşündü. Ama bu durum...

Mr. Thomas'la bir randevum vardı. Ama sanırım bir yanlışlık var. İzninizle... Genç kız onlara arkasını dönüp lobiye doğru yürümeye başladı.

Hey, dur bir dakika. Adam ayağa kalkabilmek için üzerindeki sarışını tutup adeta fırlatırcasına yanı başmdaki şezlonga bıraktı. Val genç kadının öfkeyle mırıldandığını duyabiliyordu. Bu sırada Bartholomew
Thomas ona yetişmişti bile.

Evet, Thomas benim, diyordu genç adam gülümseyerek. Siz kimsiniz acaba?

Brewster, dedi Val sert bir sesle. Miss Brewster. Kızınız için bir özel öğretmen arıyormuşsunuz. Genç kız bunları söylerken bir yandan da şezlongdaki sarışına bakıyordu. Bartholomew Thomas onu birden bırakınca kadın, şezlongun kenarlarının arasına sıkışmıştı.

O benim kızım değil, diye cevapladı genç adam. Olabilir, ama sanırım yardımınıza ihtiyacı var. Of, Tanrım. Bartholomew Thomas, şezlongu ve sarışını tuttuğu gibi havaya kaldırdı. İkisini birden sallayınca kadın kendini birden yerde buldu.

Tamam, tamam,'diye mırıldandı genç adam ve onun ayağa kalkmasına yardım etti. Kadının çığlıklarına hiç aldırmıyor gibiydi. Vücudunda bir kırık olup olmadığını kontrol ettikten sonra sakin bir sesle konuştu, Hadi, Amele sen şüradakine geç.

İyi, tamam. Sarışın kadın eğilmiş, dizlerindeki sıyrıklara bakıyordu. Bak, beni ne hale...

Amele, bak bu hanım Miss Brevvster. Valeria, genç adamın gözlerindeki alaycı parıltıyı görebiliyordu. Maria'yla ilgilenmek için burada.

Harika! Sarışının yüzündeki öfke, yerini birden alaycı bir ifadeye bırakmıştı. Tiz sesiyle bir kahkaha attı. Demek bu akşam dansa gidebileceğiz.

Bir dakika, durun, diye onların sözünü kesti Val. Daha sizinle çalışmayı kabul ettiğimi söylemedim. Ay-rica ben öğretmen aradığınızı sanıyordum. Bakıcı değil... Böyle bir şeyi kabul edebileceğimi pek...

.Sen git, üstünü değiştir, dedi Mr. Thomas, sarışın kadına dönüp. Miss Brewster'la özel görüşmem gerekiyor.

Sanırım biz konuşurken Mrs. Thomashn da burada kalması iyi olur, diye mırıldandı Val. 'Şimdi bu işin içinden çık da görelim, dedi Amele kıkırdayarak. Sonra havlusuna sarınıp lobiye doğru yürüdü. Bütün cazibeni kullanman gerekecek, hayatım-

Genç adam, Valeria'ya döndü. Karım değü, diye açıkladı sinirli bir sesle. En azından şimdilik. Niçin içeri... Eğilip bacaklarım kuruladıktan sonra eşofmanın altına giydi. İçeri girip bir şeyler içmiyoruz? Hem bu meseleyi de etraflıca konuşuruz.

Daha Val bir cevap veremeden Bartholomew Tho-mas koskocaman elleriyle onu bileğinden yakalayıp lobiye sürüklemişti bile.

Lobi de havuz gibi bomboştu. Yalnızca birkaç turist rahat koltuklara yerleşmiş, sohbet ediyorlardı. Genç adam, Val'i en arka masalardan birine götürdü.
Ne içersiniz?
Limonata diye cevapladı genç kız. Bana biraz Maria'dan söz edin.
Her şeyin zamanı var, dedi Bartholomew Thomas, garsonu çağırırken, Önce sizden bahsetsek iyi olur. Sizin okulun müdürüne en disiplinli hocalardan birisini yollamalarını söylemiştim. Ama sizin böyle bir insan olabileceğinize inanasım gelmiyor.
İnanın. Val, bluzunun kıvrımlarını hafifçe çekiştirip saçlarım da düzeltti. 'Saçlarımı örmeliydim,' diye düşünüyordu bir yandan. Hatta belki kestirse daha iyi olurdu. Kısa saçlarla artık evlenmekten umudunu kesmiş, tam bir yaşlı kız havasına bürünecekti... Kaç yaşmdasımz?
Kızınızın öğretmeni olabilecek yaştayım, diye cevapladı genç kız sinirli bir tavırla. Beş yıldır öğretmenlik yapıyorum.Zaten sizden devamlı bir iş isteyeceğimi de sanmayın. Yalnızca yaz aylarında biraz para kazanmayı düşünüyorum. Evet, şimdi biraz da sizden söz edelim.
Genç adam gözlerini kısmış, ona bakıyordu. Belli ki Val'in bu kadar kendinden emin bir şekilde hareket etmeşini beklemiyordu. 'Ukala,' diye düşündü genç kız. Bu adam avukat filan olsa gerekti...
Evet, o açıdan size hiçbir sorun çıkarmayız, Miss Brewster. Biz de sadece yaz dönemi için birini arıyorduk. Daha sonra başka türlü bir ayarlama yapmaya çalışacağım,
Bu sırada garson içkilerini getirince Val, genç adama başka bir şey soramadı. Limonatasını yudumlamadan önce hafifçe kokladı. Son zamanlarda birçok tatil yerinde hazır limonata satışı yaygınlaşmaya başlamıştı. Val bunun hiç de sağlıklı bir şey olmadığının farkındaydı. Bu sırada Bartholomevv Thomas'ın viskiyi bir dikişte bitirdiğini gördü.
Genç adamın iri, koyu renk gözleri Val'i çok etkilemişti. Ama ona karşı dikkatli olması ve kendini kaptırmaması gerektiğini biliyordu genç kız. Bunları düşünürken bir yandan da söylediklerini dinlemeye çalışıyordu. Maria'nm annesinin Thomaslar'la birlikte oturmadığım ve Mr. Thomas'ın da Boston'da çalıştığı için sekiz hafta süreyle kızıyla ilgilenecek birine ihtiyacı olduğunu öğrendi. Bu sırada genç adamın önerdiği ücreti duyunca birden boğulacak gibi oldu.
Limonatadan hoşlanmadınız mı? Bart Thomas eğilip genç kızın bardağını almıştı.
Limonata çok iyi, dedi Val titrek bir sesle. Gerçekten çok güzel. Ben... eşinizin burada olmamasına üzüldüm. Az önce gördüğüm o hanımı...
Üzülmenize hiç gerek yok, diye cevapladı genç adam gülerek. Amele Poitras ve ben... sadece arkadaşız. Evet,1 sıra sizde...
Ben burada, Plymouth'da oturuyorum. Genç kız artık kendini toparlamıştı. Lisede sosyal bilgiler öğretmeniyim.
Ya aileniz?
Ailem yok. Val hafifçe içini çekti.
Affedersiniz... Genç adam gözlerini onuayüzün-den ayırmıyordu.
Önemi yok. Her şey yıllar önce olup bitti. Peki siz niçin Plymouth'a yerleşmeye karar verdiniz, Mr. Thomas?
Lütfen bana bundan sonra Bart deyin. Sorunuzun cevabına gelince, Plymouth'u seçmemin sebebi yerinin güzel olması. Havası çok temiz, iş merkezine de çok yakın. Haksız mıyım sizce?
Zevk sizin. Valeria bir kez daha içini çekti. Burası artık turistik bir yer haline geldi. Herkes Amerika'ya gelen göçmenlerin ilk kolonileri kurdukları şehri görmeye çok meraklı. Ev bulmak da gittikçe zorlaşıyor. Siz o konuyu hallettiniz mi?
Evet, Cobbs Hollow civarında, sahilde küçük bir yer buldum. Ama biraz tadilat yaptırmam gerekiyor. Hey, gene ne oldu?

Genç kız yine limonatasını boğazına kaçırmıştı. Ama Bart Thomas'm söylediğine gülmemek elde değildi... Cobbs Hollow'daki evlerin neye benzediğini Plymo-uth'da herkes bilirdi. Adamın 'küçük bir yer' dediği şeyin en az on dört odası olsa gerekti.

Valeria sakinleşebilmek için derin bir nefes aldı, Ne iş yapıyorsunuz?

Size mesleğimden söz ettiğimi sanıyordum. Birkaç şirketin avukatlığını yapıyordum. Boston'da kendime ait bir firmam var. Kızım Maria on üç yaşındadır. Ne dersiniz, acaba onunla başa çıkabilecek misiniz? Bunun sorun olacağını hiç sanmam. Genç kız son derece ciddi bir tavır takınmıştı. Ben günde beş sınıfa derse giriyorum. Her birinde yirmi altı öğrenci var. Ve inanın bana, hepsinin sorunları başka türlü. Ama şimdiye dek onları idare etmekte hiç güçlük çekmedim. Kızınızın daha Önemli sorunları olduğunu mu düşünüyorsunuz?

Bart Thomas ilk kez bir şeyler söylemeden önce du-raksamıştı. Kızımı eşim büyüttü. Beverly Hills'te... California'daki mi?-diye onun sözünü kesti Val. Genç adamın yüzünde alaycı bir gülümseme belirdi

Evet, Beverly HiHs'de. Sinema yıldızları, hızlı bir hayat... ne demek istediğimi anlıyorsunuz sanırım. Artık benim yanımda kalacak. Bu, onun için önemli bir değişiklik. Birlikte yaşayabilmek için ikimizin de bazı fedakarlıklar yapması gerekecek.

'Gerçekten öyle diye düşündü Val. Zavallı çocuk. Hollywood'da büyüdükten sonra bir avukatla birlikte yaşamak zorunda kalması zor bir şeydi. Eşinizin bir rahatsızlığı mı vardı, Mr. Thomas? Kaza sonucu filan kaybettiniz mi yoksa?

Boşandık, diye cevapladı genç adam. Niçin sordunuz?

Çünkü bu durum kızınızı mutlaka etkilemiştir ve benim de böyle bir konuda bilgi sahibi olmam gerekli. Eski eşiniz...

Bir film yapımcısıyla evlenmek üzere. Böyle sorgulanmaktan pek hoşlandığımı söyleyemem, Miss Brewster. Sanırım sizinle anlaşamayacağız...

Ben de sizin için aynı şeyi düşünüyordum. Valeria genç adama dövecek gibi bakıyordu. Masadan kalkmak için hazırlandı.

Bir dakika. Bart Thomas masanın üzerinden ona doğru uzanmıştı. Bari söyleyeceğimi bitirmeme izin verin.

Genç kız umursamaz bir tavırla omuzlarını silkti. Sizinle anlaşabileceğimizi sanmıyorum, ama iş için başvuran başka kimse de olmadı. Genç adam bu duruma çok şaşırmış gibiydi. Herhalde bu iş için insanların kapısının önünde kuyruk yapacaklarını filan düşünmüştü.

Belki Miss Poitras size yardım edebilir, dedi Val gülümseyerek.

Saçma! Bart Thomas hafifçe içini çekti. Amele ancak... ancak belli durumlarda işe yarar. Maria ondan pek hoşlanmıyor. Zaten kızımın hiç kimseden fazla hoşlandığını söyleyemem. Bakın, sizinle bir anlaşma yapsak iyi olur. Şey... İlk adınız neydi acaba?

Valeria, diye cevapladı genç kız, fısıltıyı andıran - bir sesle. Bu adam hakkında bir yargıya varması zor olacaktı. Bartholomew Thomas her yönüyle kusursuz gözüküyordu. Ama arasıra, bir an için o gözlerde insancıl bir ifade belirip kayboluveriyordu.

Valeria demek. Genç adam hafif bir aksanla konuşuyordu. Değişik bir isim. Evet, Valeria Brewster, bir anlaşmaya varmamız hiç fena olmaz. Kendi şüphelerimizi bir yana bırakıp Maria'nm iyiliğini düşünemez miyiz?

Val ondan gözlerini kaçırıp düşünmeye çalıştı. Aslında Bart Thomas'ın teklif ettiği paradan etkilenmişti. Bu kadar parayla evinin çatısını tamir ettirip büyükannesi için de yeni bir mezar satın alabilirdi. Belki biraz para artarsa arabasını satıp yeni bir... ama bu kadar açılmaması gerektiğini biliyordu. O anda en çok işine yarayacak şey bir fotokopi makinesiydi. Evdeki külüstür makine artık genç kızın protesto kampanyaları için hazırladığı kitapçıkları çoğaltıp dağıtmakta yetersiz kalıyordu.

Ama böyle hayallere dalmadan önce Valeria'nm göz önünde tutması gereken önemli bir sorun vardı. Ma-ria ondan hoşlanmayabilirdi. Bu sırada yan gözle Bart Thomas'a bakınca onun bir kadeh viski daha istediğini gördü. Genç adam, gözlerini bir an bile Valeria'dan

ayırmıyordu. İçkiyi sinirlerini yatıştırmak için aldığı belliydi... avukat bey bu konuyu çok önemsiyor olsa gerekti.

Eğer siz anlaşmaya hazırsanız ben de bir süre için size uyum göstermeye çalışırım, dedi Val, yumuşak bir sesle. Tabii yine de her şey Maria'ya bağlı. Onun beni sevip sevmemesi çok önemli. Size birkaç referans getirmiştim.

Bart Thomas, genç kızın elindeki zarfı alıp içindekileri karıştırdı. Bir doktordan, okul müdüründen ve polis komiserinden... komiseri yakından mı tanıyorsunuz?

Komiser Peterson'la birçok kez ortak çalışmamız gerekti. O... o beni iyi tanıdığını düşünüyor sanırım. Mektupları okumayacak mısınız?

Daha sonra, diye cevapladı genç adam. Biraz daha limonata ister misiniz?

Bir an önce kızınızla tanışsam daha iyi olur. Bart Thomas sıkıntılı bir tavırla ayağa kalktı. Sanki Valeria'nın kızı görmeden önce kontratı ipızalamasını ister gibiydi. Genç kız bunu düşününce hafifçe gülümsedi. Bu sırada Bart onun arkasında durmuş, sandalyesini çekiyordu. O anda başım kaldırıp Bart Thomas'a ' bakınca Valeria'nın yüzündeki gülümseme kayboluverdi. Genç adam, ürküntü verecek derecede uzundu. Aynı zamanda geniş omuzlu ve son derece iri yapılıydı. Yani gerçekten etkileyici bir tipti.

Bart Thomas, genç kızı kolundan tutup lobiye götürdü. Bu sırada görevlilerden birine kızını çağırmasını söyledi. Havuzda bekleyebiliriz, dedi Valeria'ya dönüp. Şimdi bomboştur. Ayrıca kızımla onun odasında karşılaşmanızı da istemiyorum.

Siz bilirsiniz, diye cevapladı genç kız. Ama yine de teklifi yadırgamıştı. Küçük bir kızla odasında karşılaşmanın ne kötülüğü olabilirdi ki?

Bir mesele daha var, diyordu Bart Thomas. Bu akşam Boston'a dönmem gerekiyor. Pazartesi gününe kadar Maria'yia birlikte burada kalmanızı isteyecektim sizden.

Nasıl? Valeria birden olduğu yerde durmuştu. Yani problemli bir çocuğu şehrin ortasında bir motelde disiplin altında tutmamı istiyorsunuz benden? Çok saçma.

Başka çarem yok, dedi genç adam ısrarlı bir tavırla. Çok önemli bir iş bu... bir devlet meselesi. Bu iş bütün hafta sonunu mu alacak? Sanırım bu akşamki dans da programa dahildir? Genç kız, onun birden irkildiğini fark etmişti.

Bu akşam bir yardım derneğinin balosuna katılmam gerekiyor, diye cevap verdi Bart Thomas kendini kontrol etmeye çalışarak. Böyle toplantılarda da birçok iş anlaşması yapılabilir. Ayrıca görevleriniz arasında benim hayat tarzımı eleştirmenin bulunmadığını da belirtmeliyim, Miss Brewster.

Tabii ki yok, dedi Val alaycı bir tavırla. Kızınızı alıp kendi evime götüreceğim. Hafta sonunu da orada geçiririz. Tabii eğer kızınız benim sorumluluğum altına girmeyi kabul ederse.

Genç adam sinirli bir tavırla omuzlarını silkti. Tamam, nasıl isterseniz. İşte kızım da geliyor.

İkisi de havuzun birkaç adım ötesinde duruyorlardı. Valeria lobiye doğru dönünce birden küçük dilini yutacak gibi oldu. Aman Tanrım! diye mırıldandı dehşet içinde.

Onlara doğru gelen kız, en az 1.62 boyunda filandı. Yani Valeria'dan yaklaşık dört ya da beş santim uzundu. Yaşma göre oldukça gelişmişti ve çok da kiloluydu. Üzerinde solmuş, eski püskü bir blucin ile bol bir erkek gömleği vardı. Yanlarına biraz yaklaşınca Val, onun yanaklarındaki kıpkırmızı allığı ve yaşma göre çok ağır olan makyajını fark etti. Dudakları ise portakal rengi ruja bulanmıştı. Ama Maria'nm en ilginç yanı saçlarıydı.

Saçlarının gerçek rengini kestirmek hemen hemen olanaksız gibiydi. Valeria, kızın yemyeşil saçlarını gö-rünc.e hafifçe yutkundu. Kız, yalnızca saçlarım yeşile boyamakla kalmamış, aynı zamanda jöleyle boynuzu andıran üç parçaya ayırmıştı. Üç tutam saç önde, iki tutam da arkada göze çarpıyordu.

On üç yaşında mı demiştiniz? diye sordu genç kız, Bart Thomas'a dönüp. Oysa Maria tam bir dev anası gibiydi. Fazla kilolu, aşırı gelişmiş ve kadın gibi giyinmiş bir çocuk vardı Valeria'nın karşısında.

Genç adam derin bir soluk alıp Slavca birkaç küfür sıraladı. Evet, on üç yaşında, dedi bir süre sonra. Bu sırada kız, onların yanına gelmişti ve Valeria'yı küstah bir tavırla baştan aşağı süzüyordu.

Maria, bu bayan Miss Brewster. Bir süre seninle o ilgilenecek.

Pek sanmam, diye cevapladı Maria. Neye bakıyorsun öyle? Val'in gözü kızın çıplak ayaklarına takılmıştı.

Valeria başını kaldırıp az önce onun yaptığı gibi soğuk bir tavırla Maria'yı süzdü. Bu arada hzm ayaklarının kapkara olduğunu fark etmişti. Maria uzunca bir süredir ayaklarım yıkamıyor olsa gerekti.

Bir şey hatırladım da, dedi genç kız sakin bir sesle. Bir zamanlar benim görünüşüm de tıpkı seninki gibiydi. Okul müsameresinde bir kızılderiliyi oynuyordum... babamın suluboyalarını yürütüp makyaj yapmıştım. Yoksa sen de bir piyes için filan mı hazırlandın?

Maria birden kıpkırmızı oldu. Gözlerinde tıpkı ba-basınınkini andıran öfke dolu bir ifade belirmişti. Hiçbir şey için hazırlanmadın! Ben böyleyim. Zaten siz taşralılar hiçbir şeyden anlamazsınız!

Haklı olabilirsin, dedi Val yumuşak bir sesle. Bu yüzden mi benimle birkaç gün bile geçirmek istemiyorsun?

Sevsinler! dedi küçük kız kaba bir tavırla. Senin gibi bir şapşalla vakit öldüremem!

Maria, lütfen, diye onu uyarmaya çalıştı babası.

Çok ilginç, yıllardır senin gibi konuşan birisini duymamıştım, dedi genç kız gülümseyerek. Sanırım artık küfür etmek eskisi kadar moda değil.

Bu sözler, Maria'nm sabrını taşırmaya yetmişti. Onun gözlerindeki hain parıltıyı gören Val, küçük kızın ne yapmayı düşündüğünü hemen anladı. Ama havuzdan uzaklaşmak yerine kenara daha da yaklaştı. Üniversitede yüzme takımının kaptanı olduğu için bu konuda kendine güveniyordu. Biraz ıslanmanın Maria' ya çok iyi geleceğini düşünmekteydi.

Bu nedenle küçük kızın kendisini tüm gücüyle havuza itmesine hiç karşı koymadı. Tam düşeceği sırada Maria'yı bileklerinden sıkıca yakaladı ve onu da havuza doğru çekti.

Su yüzüne çıkınca Valeria, Bart Thomas'm da suya atlamak üzere olduğunu gördü. Bu arada Maria'nın iyi yüzdüğünü fark etmişti. 'Şimdi sıra ikinci perdede,' diye düşündü genç kız.

İmdat! diye bağırırken sesi oldukça sakin sayılırdı. Bu sırada bir yandan da havuzun ortasına kaçmaya çalışan Maria'nın peşinden yüzüyordu ve küçük kızı omuzundan yakalayıp onun başını suyun içine sokuverdi.

Bart Thomas havuza atlayana kadar Valeria, Maria' mn saçlarını birkaç kez suya sokup çıkarmıştı. Kızın yüzündeki boyaların çoğunu da temizlemeyi başarabilmişti bu arada. Genç adamın yaklaştığını görünce Ma-ria'yı bıraktı ve havuzun kenarına doğru sakince kulaç atmaya başladı.

Havuzdan çıktıktan sonra baba, kız Thomaslar'ı ya-nıbaşında buldu. Bartholomew Thomas son derece öfkeliydi. Maria ise ne yapacağını şaşırmış gibi gözüküyordu.

Üzgünüm, diye mırıldandı Bart. Gerçekten çok üzgünüm.

Üzülmenize hiç gerek yok, dedi genç kız, sakin bir sesle. Bir yandan da sırılsıklam olan saçlarının suyunu akıtmaya çalışıyordu. Bu tür kazalar olur bazen. Öyle değil mi, Maria?

Maria yüzünde çekingen bir ifadeyle ona bakıyordu. Sanki ne diyeceğini bilemiyor gibiydi. Babasının ne kadar öfkeli olduğunu görmüştü ve onu daha da kızdırmaya niyeti yoktu. Evet, dedi hafifçe kekeleyerek. Bence de öyle.

Benim odama çıkalım, diye söze karıştı genç adam, ikiniz de ıslak sıçanlara döndünüz. Kızıyla Valeria'yı kollarından yakalayıp lobiye geçti. Oradan da koridorun en uç tarafındaki odalardan birine gittiler. Bu oda ile yandaki arasında bağlantıyı sağlayan bir kapı vardı.

Bu, Maria'nın odası. Sanırım onun giysilerinden bazılarını giyebilirsiniz. Havuzun suyu klorludur. Giyinmeden önce bir duş almanızı tavsiye ederim. Sonra lobiye gelirseniz oturup konuşabiliriz. Bart Thomas bunu söyledikten sonra dışarı çıkıp kapıyı arkasından kapadı.

Maria hiçbir şey olmamış gibi gidip yatağına uzandı. Elbiselerinin sırılsıklam olduğunun farkında değil gibiydi. Duş almak çok iyi fikir, dedi Valeria yumuşak bir sesle. Önce ben mi gireyim?

Ne yaparsan yap, umurumda bile değil, diye cevapladı küçük kız. Hiç de aptal gözükmüyorsun. Ne demek istediğimi anlamadın mı? Sen gelmeden önce çok daha mutluydum. Gidersen de sevinçten uçabilirim. Gitmeyi düşünmüyor musun?

Annenle de böyle mi konuşurdun? Genç kız, yatağa yaklaştı. 'Zavallı çocuk,' die düşünüyordu bir yandan. 'Zavallı çocukcağız.'

Maria birden yatakta doğruldu. Yüzünde öfke dolu bir ifade vardı. Sen benim annem değilsin, dedi ters bir sesle. Benim annem... güzeldir. Filmlerde oynar. Senin gibi... çirkin, ihtiyar bir çocuk bakıcısı değildir o.

İstersen sen de güzel olabilirsin, diye mırıldhndı Val. Küçük kızın diğer söylediklerini özellikle duymazlıktan gelmişti.

Olamam, dedi Maria, homurdanarak. Ben ara-sıra aynaya bakarım. Annem dedi ki... öff, hadi gidip şu duşunu al!

Bir an için ikisi göz göze geldiler, ama az sonra küçük kız ondan gözlerini kaçırdı. Yanakları hafifçe pembeleşmişti. Annem güzeldir. Ben güzel olamam, demek istemişti Maria. Val banyoya doğru yürürken onun söylediklerini düşündü. On üç yaşında bir kız çocuğu kendi görünüşü hakkında tek başına böyle bir yargıya varmış olamazdı. Onun böyle düşünmesi için bir tek sebep vardı... birisi Maria'ya çirkin olduğunu söylemişti besbelli. Hem de birkaç kez...

Üzerindekileri çıkarıp ılık duşun altına girerken bu düşünce genç kızı hala rahatsız etmekteydi. Ama sıcacık suyu üzerinde hissedince birden rahatladı. Sabunlanmadan önce bir süre suyu tüm bedeninde gezdirdi.

Beş dakika sonra banyonun perdesini aralayıp duştan çıkarken birden Maria'yla göz göze geldi. Val havluyu üzerine alana kadar küçük kız onun güneşten bronzlaşmış bedenini baştan aşağı süzdü.

Vay canına! dedi Maria, bir eliyle ağzını kapatıp.

Ne oldu? diye sordu genç kız gülümseyerek.

Sen hiç de... senin de o çirkin şeyler gibi olduğunu düşünmüştüm, ama hiç de tipsiz değilmişsin, dedi küçük kız kekeleyerek. Saçların da çok güzel. Teşekkürler. Val neşeli bir tavırla konuşuyordu. Ben de saçımı kestirmeyi düşünüyordum. Seninki gibi kestirsem nasıl olur acaba?

Hayır, sakın öyle bir şey yapma. Ben kendi saçımı böyle yaptım çünkü... çünkü babam bu tür şeyleri sevmez. Saçlarının rengi ne kadar değişik.

Büyükannem saçlarımın şarap rengi olduğunu söylerdi, dedi genç kız ve bir havlu daha alıp saçlarını kurulamaya başladı.

Büyükannen mi var? Bu sıradan sorunun içinde çok büyük bir özlem gizliydi.

Artık yok, dedi Val içini çekerek. Birkaç yıl önce öldü. Peki, ya senin büyükannen yok mu?

Bilmiyorum, diye mırıldandı küçük kız. Yani var, ama... beni hiç sevmez! Bir keresinde bahçesinde beyzbol oynuyordum. O sırada top camı kırdı, o da gidip babamı çağırdı... Maria adeta soluk almadan konuşuyordu. Sonra da bana bağırdı. Bir sürü şey söyledi... sonra babam gelip beni aldı... Hey, senin vücudun da hiç fena değil! Keşke benimki de öyle olsaydı.

Beni on üç yaşındayken görmeliydin, dedi genç kız yumuşak bir sesle. Çok şişman bir şeydim. Hem sivilcelerim de vardı! Niçin sen de gidip bir duş almıyorsun? Babanın bizimle konuşmak istediği başka bir şeyler de olabilir,

Sana giyecek bir şeyler getirdim, dedi Maria banyonun kenarına bıraktığı elbiseyi göstererek. Belli ki konuyu değiştirmek istiyordu. Valeria elbiseyi alırken bir yandan da küçük kızı inceledi. 'Onu çıplak görmemi istemiyor,' diye düşündü genç kız. 'Giyimli değilken hiç kimseye gözükmeye niyeti yok.' Birileri bu çocuğa çok kötü davranmış olsa gerekti. Acımasızca onun ruh sağlığıyla oynamışlardı...

Yirmi dakika kadar sonra ikisi birlikte odadan çıktılar. Onların geldiğini gören Bart Thomas oturduğu koltuktan kalktı. Üzerinde çok sıkı ütülenmiş bir pantolon ve spor bir gömlek vardı.

Ilık bir duş insanı gerçekten çok değiştirebiliyor, dedi kızına bakarak. Eğer elbiselerinizi bana verirseniz yarım saat içinde otel görevlileri hepsini temizleyip kuruturlar Miss Brewster.

Valeria elindekileri ona uzattı. Bart Thomas, ıslak elbiseleri eline alınca hafifçe tarttı. Pek de hafifmiş, dedi gülümseyerek ve elindekileri kapıda bekleyen çocuğa uzattı.

'Demek zenginler böyle yaşıyor,' diye düşündü Val. Eğer insanın parası bolsa herkes ona hizmet etmekten hoşlanıyordu anlaşılan. Bir avukatın bu kadar çok para kazanabilmesi de şaşırtıcıydı doğrusu. Genç kız gülümseyerek Maria'ya baktı. Yıkanınca saçları kestane rengine dönüşmüştü. 'Bol bol şampuan ve her akşam fırçalamakla bu saçları adam ederiz,' dedi Valeria kendi kendine.

Maria'da önemli bir değişiklik daha vardı. Hala oldukça tombul gözüküyordu, ama yaşma göre çok iri olan göğüsleri kayboluvermişti sanki! Belli ki Maria o bölgeye tıkıştırdıklarını çıkarmıştı... Valeria'nın yüzündeki gülümsemeyi gören küçük kız ondan gözlerini kaçırdı. Bu sırada Bart Thomas onların yanma gelmişti. Genç adam elleri cebinde karşısında dikilirken ona Öğrencilerini anımsattı birden. Ama Valeria onun görünüşüne aldanmaması gerektiğini biliyordu. Bu adam aslında bir tek şeye benzetilebilirdi... çevik, güçlü ve son derece tehlikeli bir leopara!

Sanırım plamnız yürümeyecek, Mr. Thomas, dedi Val sakin bir sesle. Kızınız benden hoşlanmadı. En iyisi daha önce düşündüğünüz şeyi uygulamamz, Miss Poitras onunla benden çok daha iyi ilgilenebilir. Yoo, hayır! Maria dehşete kapılmış gibiydi. Aslında babası da en az onun kadar şaşırmıştı, ama hiçbir şey belli etmemeyi başardı. Beni Amele'yle bırakamazsın, baba! Yapamazsın!

Galiba başka şansım yok, diye cevapladı babası sert bir sesle. Seni Boston'a götüremem. Bu durumda sanırım .en doğrusu Amele'yle kalman olacak. Maria bir an için sakince düşünüp durumu gözden geçirdi. Bu arada ikisine de sırtını dönmüştü.

Miss Brewster'la hafta sonu boyunca kalmam mı gerekecek?

Evet.

Benim evime gideceğiz, diye söze karıştı Val. Sadece iki günlüğüne... hem istersen köpeğimle de sen ilgilenebilirsin. Zaten baban pazartesi günü dönecek. Gözlerini Bart Thomas'tan ayırmadan sordu. Öyle değil mi?

Ben düşünmüştüm ki... Genç adam o anda Vale-ria'nın yüzündeki ifadeyi görünce kendi kazdığı kuyuya düştüğünü anlamıştı. Evet, dedi sonunda. Pazartesi öğlende mutlaka döneceğim, hayatım. Merak etme.

Babacığım. Maria hızla dönüp babasına sarılmıştı. Sen nasıl istersen öyle olsun! Bir iki gün burada kalırsam fazla üzülmem. Sonra kendi evimize taşındığımız zaman her şey çok güzel olacak...

Evet, canım,'' dedi babası yumuşak bir sesle. Kızının ıslak başım okşarken birden Valeria'yla göz göze geldi. Genç adamın gözlerinde Valeria'nın çözemediği bir şeyler vardı. Gidip buraya yemek getirmelerini söyleyeyim, dedi Bart Thomas az sonra. Birkaç yere de telefon etmem gerekiyor. Siz ikiniz biraz sohbet edin. Ve onların cevap vermelerini bile beklemeden odadan çıkıp gitti. Val iki eli belinde, onun arkasından şaşkınlıkla bakakalmıştı.

İlginç bir tip! dedi biraz sonra gülerek.
Evet, diye başıyla onayladı Maria. Her zaman böyledir. Ben çoktan alıştım. Hey, saçım konusunda ne yapmamı önerirsin?
Sık sık fırçalamaksın, dedi genç kız. Her gün en az yüz kere fırçalaman gerekir. Kısa zamanda uzayacaktır.
Küçük kız uzun bir an boyunca Valeria'yı inceledikten sonra dönüp öbür odanın kapısına doğru yürüdü. Sanırım sana bir süre dayanabilirim, dedi soğuk bir sesle. Ama babamdan uzak dur! Annemle ikisi tekrar evlenmek üzereler. Ona sulanmasan iyi edersin. Sulanmak mı? Valeria kahkahalarım bastırmaya çabalayarak onun peşisıra öbür odaya girdi.

Bölüm İki

Bart Thomas geç kaldığı için çok öfkeliydi. Doğrusu şu Valeria Brewster'm evini bulmanın bu derece zor olacağını hiç tahmin etmemişti. Dört kez yanlış yola saptıktan sonra ancak bir postacının yardımıyla Little Pond kavşağım görebilmişti genç adam. O zamana dek saat de dördü geçmişti. Anlaşılan, kızma verdiği sözü yerine getiremeyecekti. Bart Thomas, Maria'nın evde kendisini beklediğini düşününce farkında olmadan hızını fazla arttırdı ve şehir içi hız sınırını aştı. Bu sırada birden arkasında polis arabalarının sirenini duyunca yavaşladı.
Polislere durumu anlatıp geçene kadar saat dört buçuk olmuştu. Sonunda, genç adam Summer caddesine döndü ve arabayı Valeria'nın evinin önüne park etti.
Yorgunluktan gözlerini açacak hali kalmamıştı. Bütün gün toplantılara katıldıktan sonra gece de iki baloya gidince kendi işlerine çok az zaman ayırabilmişti. Yarı aralık gözlerle Valeria'nın evini inceledi.
Ev, tarihi sayılmasa da şehrin en eski yapılarından biriydi. 1800'lerin havasını yansıtan mimarisi son derece sevimliydi. Baştan aşağı beyaza boyanmıştı ve minik pencerelerinde de renkli pancurlar vardı. Bu sırada evin karşısındaki bahçede duran yaşlı kadın, dikkatini çekti. Genç adam arabadan inip eve doğru yürüdü. O yaklaşırken bahçe kapısının önünde yatan yaşlı Alman çoban köpeği başını kaldırıp havayı kokladıktan sonra tekrar uykuya daldı.
Val ile Maria asırlık akçaağaçlardan birinin altında oturmuş, konuşuyorlardı. 'Mutlaka limonata içiyorlar-dır,' diye düşündü Bart Thomas gülümseyerek. İkisinin de üzerlerinde mayoları vardı ve Maria her zamankine göre çok derli toplu görünüyordu. Saçları taralıydı ve yüzünde makyajdan eser yoktu.
Gelmeyecek, diye homurdandı küçük kız, saatine bakıp.
Merak etme, gelir. Valeria limonatasını bitirince ayağa kalktı.
Ama Öğlen geleceğini söylemişti. Saat dört buçuk oldu!
Erkekler böyledir, dedi genç kız gülerek. Yarım saat dedikleri zaman onu üç saat anlamalısın. Derin bir nefes alıp gerindikten sonra tekrar şezlonglardan birine uzandı.
O anda Bart Thomas neye uğradığını şaşırmış haldeydi. Daha önce hiç gözüne çarpmayan bir şeyi fark etmişti genç adam. Hafta sonunda katıldığı balolarda birçok güzel kadınla tanışmıştı. Ve yol boyunca devamlı onlarla birlikte olmanın hayalini kurarak gelmişti... ama bir kez olsun kızının öğretmenini aklına getirmemişti.
Oysa şimdi bu kadından gözlerini ayıramıyordu. Akşam güneşinin altında gerinirken Valeria'nın biçimli vücudu son derece çekici görünmüştü genç adama. Genç kızın saçları pırıl pırıl parlayan, yakut bir tacı andırıyordu başında. Güldüğü zaman ise yüzünde bambaşka bir ifade beliriyordu. 'Benim zamanımda da öğretmenler böyle olsaydı daha çok şey Öğrenirdim mutlaka diye düşündü Bart Thomas kendi kendine.
Yarın biraz jogging yaptıktan sonra Plymouth'u gezmeye ne dersin?
Eğer gelmezse olur, diye mırıldandı Maria. Niye oraya Amerika'nın beşiği diyorlar?
Aslında o biraz da işin reklam tarafı, dedi Val gülerek. İngiltere'den buraya gelen göçmenler ilk koloniyi Plymouth'da kurmuşlar. Bunu senin de bildiğini sanıyordum. California'daki okullarda bile bu kadar-cık tarih öğretiyorlardır.

Buraya gelmeden önce Virginia’ya yerleşen bir grup yok muydu? diye söze kanştı Bart Thomas. Hiç ses çıkarmadan yanlarına kadar gelmişti.

Baba! diye bağıran Maria hemen ayağa kalktı.

Ama küçük kızın babasına yaklaşmak için en ufak bir hareket yapmaması Valeria’nm dikkatini çekmişti. Bu sırada genç adam ceketini çıkarıp kızına sarıldı. Yine de Maria babasının kollarında kaskatı kesilmiş gibiydi.

Jamestown kolonisi Virginialılar’in turist çekmek için uydurduğu bir numaradır, dedi Val gülerek. Havayı biraz olsun yumuşatmaya çalışıyordu. Florida’ nın kuzeyindeki ilk yerleşim bölgesi Plymouth’dur.

‘Neyse... dedi genç adam sakin bir sesle. Sonra birden ürperdi. Burası epeyce serinmiş. Siz nasılsınız, Miss Brewster?

Geç kaldınız, Mr. Thomas, diye cevapladı Vale-ria. Söylediği şeyin hedefine varmasını bekledikten sonra daha yumuşak bir sesle ekledi. Limonata alır mıydınız?

Yoo, hayır! dedi genç adam telaşlı bir tavırla. Belki biraz daha... daha sert bir şey varsa?

Size büyükannemin evde yaptığı şaraptan ikram edebilirim. Val yavaşça sandalyesinden kalktı. Dört yıldır hiç açılmadı. Dört yıl şarap için iyi bir süre sayılır, değil mi?

Ben... şey, eğer başka içecek yoksa...

'Ne kadar naziksiniz, diye mırıldandı genç kız ve onun yanından geçip eve girdi. Çekilmez bir adamdı bu! Gösteriş meraklısı, ukalanın tekiydi...

Bu sırada Ban Thomas bahçedeki sallanan koltuğa yayılmıştı. Nasıl, eğlendin mi bakalım, Maria? Küçük kız, babasının karşısındaki iskemleye oturup dirseklerini masaya dayadı. Burada mı? dedi homur-danırcasına. Buralılar saat sekizden sonra evden dışarı adımlarını atmıyorlar!

Peki sen ne yaptın? diye sordu genç adam, esneyerek. Maria’mn kendisine yakınlaşmasını ve içini dökmesini sağlamalıydı. Onun hala Beverly Hills hayalleri kurmasına izin veremezdi. Annesinin evlenmek üzere olduğunu ve onun yanma asla dönemeyeceğini kabullenmek zorundaydı küçük kız.

Sabahları jogging yaptık. İnanabilir misin, her sabah beş kilometre koşuyor! Deli mi ne! Maria saçlarına hafifçe dokundu.

Jogginge meraklı çok kişi var, dedi babası gülerek. Başka ne yaptınız?

Mayflower’ı gezdik. Ama o gemi sahte. Yani buraya ilk gelenleri getiren geminin uyduruk bir kopyası! Öff! Valeria elinde bir tepsiyle onların yamna gelince küçük kız başını kaldırıp ona baktı. Çok sıkıcı. Her şey çok sıkıcı...

Val gülümseyerek Bart’a kadehini uzattı. Gemide eğlendiğini sanmıştım, dedi gülümseyerek.

Evet, aslında eğleniyordum. Ama o salak bekçiler direklere tırmanmama izin vermediler! Zaten o gemi sahici bile değil.

Tanrım, diye mırıldandı babası birden. İkisi de ona döndüler. Genç adam güçlükle yutkunuyor gibiydi. Şarap mı bu?

Büyükannem sert içkiden hoşlanırdı, dedi Valeria. Yoksa başka...

Hayır, bu iyi, diye onun sözünü kesti Bart. Biraz hazırlıksız yakalandım da.. Evet, gerçekten çok güzelmiş. İçkiden bir yudum aldıktan sonra kadehin tümünü dikti.

Mayflower sahte sayılmaz aslında, dedi kızına dönüp. O zamanın gemileri keresteden yapıldığı için fazla dayanmazlarmış. Buraya ilk gelen göçmenlerle ilgili bir film yapılacağı zaman sinemacılar yeni bir Mayf-lower inşa etmişler. Tıpkı aslına benziyor. Gemiye gitmeniz çok iyi olmuş, Maria. İnsanın arasıra köklerini hatırlaması güzeldir.

wYok canım! dedi küçük kız. Bizimkiler Amerika’ya 1919’da geldiler. Bu sırada Bart Thomas içkisinden bir yudum daha, alınca iyice gevşemişti.

Biliyorum, diye cevapladı. Ama Miss Brewster... ne kadar eski bir isim bu, öyle değil mi? Sanırım bu civarlarda çok yaygın. Ne diyordum ben? Evet, Miss Brewster'm bunu bildiğini sanmam...

Hiç önemli değil, dedi Valeria tatlı bir sesle. Başka neler yaptınız? Genç adam ayaklarını kaldırıp salıncağa boydan boya uzandı. Val onun kadehinin boşaldığını görünce tekrar doldurdu.

Fazla bir şey yapmadık, dedi küçük kız. Miss Brewster bir şeyler yazıp fotokopi makinesiyle çoğaltıyor. Bu sırada Miss Brewster eğilip genç adamın kadehini bir kez daha doldurdu. iş iştir,' diye düşünüyordu Val. Ve bu işi kaybetmeye kesinlikle niyeti yoktu. Küçük hobisini gizlemesi gerektiğini biliyordu genç kız.

Çok ilginç, diye mırıldandı Bart Thomas, kadehindeki içkiyi bir yudumda bitirirken. Ne konuda yazıyor?

Nükleer santral hakkında, diye babasının kulağına bağırdı Maria.

Güzeel, diyebildi genç adam güçlükle. Konuşurken dili dolaşıyordu. Hepimiz nü...nükleer santrali desteklemeliyiz. Elektriğe ih...ihtiyacı... Bart Thomas sözünün gerisini getiremeden derin bir uykuya daldı. Bu sırada kadehini de yere düşürmüştü.

Hayret! dedi Maria endişeli bir sesle. Onu hiç böyle görmemiştim.

Yorucu bir hafta sonu geçirmiş olmalı, dedi Valeria şarap şişesini alıp. Büyükannemin şarabının alkol oranı da yüksektir.

Sanırım sızdı, dedi küçük kız, babasını daha yakından inceleyip, Ama geldiği zaman sarhoş değildi. Hayır, değildi, diye cevapladı Val, gülerek. Neyse ki bazı açıklamalar yapmaktan kurtuldum. Nükleer santral hakkında mı? diye sordu Maria bilmiş bir tavırla. Sen aslında santrale karşısın, değil mi?

Evet, dedi.Valeria öfkeyle. Benim çalıştığım okul oraya sadece iki kilometre uzaklıkta. Eğer santralde bir kaza filan olursa hiçbirimiz sağ kalmayız. Şimdilik güvenlik önlemlerini arttırmak için santrali kapadılar. Ve ben de oranın bir daha açılmaması için elimden geleni yapacağım!

Vay be! dedi küçük kız. O zaman niçin gidip orada eylem yapmıyorsun?

Geçen hafta yaptım. Valeria içini çekti. Ama eylem yapmak hiç de iyi fikir değil.

Ne oldu ki? Genç kız ilk kez Maria'mn bir konuya bu kadar ilgi gösterdiğini görüyordu.

Her şeyden önce strateji hatası yaptık, dedi Val. Eylem yapmak için kalkıp santralın olduğu yere gittik. Sonra binanın kapısının önünde oturduk. Yirmi beş kişi filandık.

Sonra ne oldu?

Fazla birşey olmadı. Öğlene kadar önümüzden hiç kimse geçmedi. Sonra da görevliler geldi. Biz de başka seyirci bulamayınca onların önünde gösterimizi yaptık. Başımıza ne geldiyse ondan geldi.

Nasıl yani? Ne geldi başınıza?

Eyalet polisi gelip hepimizi topladı. O geceyi nezarette geçirdik.

Vay be! diye bağırdı Maria heyecanlı bir sesle. Hapse mi girdin yani? Babam bunu duyunca kim bilir ne der?!

Yalnız bir sorun var, dedi Valeria yumuşak bir sesle. Bu işi gerçekten almak zorundayım, Maria. Eğer baban... baban bu küçük hobimi öğrenirse bundan pek hoşlanmayabilir. ' '

Evet, dedi küçük kız hüzünlü bir sesle. Beni de o Amele Poitras'yla bırakır. Tamam, babama bir şey söylemem... Maria'gülümseyerek genç kıza baktı. Yani en azından şimdilik...

Valeria bu söz üzerine rahatlamaması gerektiğini biliyordu. Bir şantajcıyı gözünden tanıyacak kadar hayat tecrübesi vardı... .

Genç kız Bart Thomas'ı rahatlatmak için elinden geleni yaptı. Önce onun bacaklarını tutup kaldırdı ve salıncağa boylu boyunca uzanmasını sağladı. Genç adamın ayakkabılarını çıkarmak kolay olmuştu, ama kravatını gevşetmek olanaksız gibiydi.

Demek sabıkan var, dedi küçük kız fısıltıyı andıran bir sesle.

Henüz değil, diye cevapladı Valeria gülümseyerek. Bir ayrıcalığım olduğu için ceza almaktan kurtuldum.
Nasıl becerdin onu? Maria çok meraklanmış gibiydi. Bu konuda bilgi sahibi olmam gerek. İleride eylemci olmayı düşünüyorum.
Sana hukuki bir açıklama yapamam, dedi Val ve birkaç adım gerileyip Bart Thomas'ı inceledi. Genç adam horlamıyordu. Uykuya dalınca yüzündeki endişe çizgileri dekaybolmuş, yerlerini çocuksu bir ifadeye bı. Vvnı.ş-ardı.
Hakim annelin eski sevgililerinden biriymiş.Sav-cının ne dediğini dinlemen' bile, Hemen davayı düşürdü. Evet, şimdi mutfağa girip bir şeyler yapmaya ne dersin?
Benim annem hiçbir zaman mutfağa girmezdi, dedi Maria kendini beğenmiş bir tavırla. Aslında mutfağın yerini bile bildiğini sanmıyorum. Koskocaman bir evimiz vardı...
İnsanın fazla geç kalmadan bilgisini artırması çok iyi bir şeydir, dedi Val şakacı bir tavırla. Hadi, gel.
Babam uyanana kadar bekleyecek miyiz? diye sordu Maria gözlerini ovuşturarak. Oysa saat daha beş buçuktu. Valeria yemv hazırlarken küçük kız hiçbir şeye elini sürmemeye özen göstermişti. Ama yine de hiç belli etmeden onun her hareketini izliyordu. Ve mutfağa nefis bir koku yayılınca da hevesini daha fazla gizleyemedi.
Beklememiz gerekmeyebilir, dedi Val gülümseyerek. Niçin gidip bir bakmıyorsun? Belki de uyanmıştır.
Küçük kız göz açıp kapayıncaya kadar dönmüştü. Hala uyuyor,' dedi yüzünde somurtkan bir ifadeyle.
O zaman biz yemeğimizi yeriz. Sofrayı kurmama yardım eder misin?
Maria ev işleri konusunda fazla becerikli sayılmazdı, ama bir an önce yemeğe oturabilmek için sofra kurma teklifine itiraz etmemişti. Yemekler gelince de ta-bağmdakilere iştahla saldırdı.
Sanırım çok fazla yedim, dedi Valeria yemek bittikten sonra arkasına dayanıp. Biraz tatlı ister misin? Ben de... midemde hiç yer kalmadı, dedi küçük kız esneyerek. Babama da hiçbir şey ayırmadık! Evet, diye doğruladı Val. Artıklar daima Ru-dolp'undur.
Köpeğin püre yer mi? Maria çok şaşırmıştı. Neden olmasın? Rudolp da aileden biridir. Babana bir sandviç yapabilirim. Ama şimdi yemek için bile olsa uyandırılmaktan hoşlanacağını sanmam. Küçük kız neredeyse bir saattir harika annesinden hiç söz etmemişti. 'Zafer!' diye düşünen Val ayağa kalkıp kirli tabakları toplamaya başladı
İstersen gidip babanın yanında otur. Uyanınca nerede olduğunu şaşırabilir, dedi, Maria'ya dönüp. Küçük kız ona gülümseyerek baktıktan sonra dışarı çıktı. Bulaşıkları yıkarken Valeria arasıra o tarafa bakınca onun babasının başucunda oturduğunu görebiliyordu.
Genç kız işini bitirdikten sonra ellerini kurulayıp avluya açılan kapının önünde durdu. 'Bunların arasına nasıl düştüm acaba?' diye düşündü gülümseyerek. Maria aslında baba sevgisine ihtiyaç duyan küçük bir kızdı. Ama daha kendi duygularını anlayacak olgunluğa erişememişti. Babasına tamamen yakınlaşmaya çekinir gibiydi. Sanki babasını sevmenin annesine haksızlık olacağım düşünüyordu... Bart Thomas hala derin uykudaydı. 'Büyükannemin şarabı amma da etkiliymiş,' diye düşündü Valeria.
Büyükannesini anımsayınca kendi kendine gülümsedi. Bahçe tarafından esen rüzgar yaşlı kadının kendi elleriyle diktiği güllerin kokusunu içeri taşıyordu.
Valeria'yı o büyütmüştü. Genç kız annesiyle babasını hatırlamıyordu bile. Büyükbabası ise on yıl önce ölmüştü... O da Valeria'nın çocukluk anılarının arasına karışmıştı çoktan. Oysa büyükannesi öleli daha bir buçuk yıl oluyordu. Ve torununa ilkelerini miras bırakmıştı yaşlı kadın. Asla bir haksızlığa sessizce boyun eğmemelisin, derdi büyükannesi Valeria'ya. Görüşlerini savunmaktan ve doğru bildiğini yapmaktan asla Çekinmemişti yaşlı kadın. Onu hatırlamak Valeria'-mn rçini ısıtmıştı adeta.
Tam bu sırada telefon çaldı.

Maria'nın bakıcısı mısın sen? Ukala, cırtlak bir ses! Valeria, Amele Poitras'yı hemen tanımıştı. Bart orada mı? Genç kız ahizeye dilini çıkardı, ama yine de sakin bir sesle beyefendinin orada olduklarını bildirdi.

Onu telefona çağır. Hadi, çabuk!

Yapamam, dedi Val. Şu anda biraz uygunsuz durumda.

Uygunsuz durumda mı? Ne demekmiş o?

Genç kız telefonu kulağından uzaklaştırıp konuştu. Yani telefona gelebilecek durumda değil, Miss Poit-ras.

Demek kim olduğumu anladın, diye onun kulağına bağırdı Amele. Peki nerede olduğumu da biliyor musun acaba?

Korkarım bilmiyorum, dedi Val gülerek. Bu iş komiğine gitmeye başlamıştı. Siz benim nerede olduğumu biliyor musunuz?

Hayır, diye homurdandı Amele. Telefon rehberinde adresin yok.

Tanrıya şükürler olsun, dedi Valeria fısıltıyı andıran bir sesle ve yavaşça telefonu kapadı.

Arayan kimdi? diye sordu Maria mutfağa girerken.

Boşver. Önemli değil, diye mırıldandı Val. Benim yapacak biraz işim var. Bir banyo alıp televizyon seyrettikten sonra erkenden yatmaya ne dersin? Dalga mı geçiyorsun? dedi küçük kız. Saat daha yedi. Ben on ikiden önce asla yatağa girmem. Nasıl istersen. Ben hep erkenden... Tanrım! Babam ne yapacağız dersin?

Bana sorma, diye cevapladı Maria ukala bir tavırla. Sen bu işleri halletmek için para alıyorsun. Ve bunu söyledikten sonra hızla dönüp salona gitti.

'Tanrım bana yardım et,' diye mırıldandı Val onun arkasından bakarken. Sinirlerine hakim olması gerektiğini biliyordu. Bu iş belki de şimdiye kadar üstüne aldıkları arasında en zor olanıydı.

'O zaman niçin bırakmıyorsun?' diye sordu içinden küçük bir ses.

Aklım başımda olsaydı ikisini de şimdiye çoktan kovmuştum, diye mırıldandı genç kız. Ama çözemediği garip bir güç onu bu baba-kıza bağlıyordu...

Saat çabucak on oluvermişti. Zaten Valeria çoğu kez zamanın nasıl geçtiğini anlamazdı bile. Her gün ev işleri bittikten sonra ya oturup biraz örgü örer ya da yapacakları gösterileri planlardı.

Genç kız evin bahçeye açılan kapısının Önünde durup dışarıyı seyretti. Bahçenin üzerinde yükselen ay, kırmızı gülleri gümüş rengine boyuyordu. Çalıların arasında parıldayıp sönen ateşböcekleri ise küçücük birer ışıldak gibiydiler. Gece o kadar sessizdi ki çok uzaklarda uluyan köpeğin sesi rahatça duyulabiliyordu. Ve Bart Thomas hala uyanmarmştı.

Valeria yambaşmda dikilip genç adamı inceledi. Uykuya dalınca Bart'm insanı ürküten gücünden eser kalmamıştı. Uslu bir çocuğu andırıyordu uykusunda. Bu sırada Val onu dışarıda bırakmaması gerektiğini düşündü. Yaz ortası bile olsa geceleri soğuk geçiyordu. Aslında Bart Thomas'm sabah uyanıp üzerini çiğ kaplı bulmasını seyretmek ilginç olurdu, ama genç kız o kadar da acımasız değildi.

Mr. Thomas? Genç adamın omuzuna hafifçe dokundu. Bart ise uykusunda bir şeyler mırıldanıp öbür tarafa döndü. Mr. Thomas? dedi Val biraz daha yüksek sesle. Ama salıncaktan hiçbir tepki alamadı.

Onu evin içine sokmanın bir yolunu bulmak zorundaydı. Oturma odası ile bahçe arasındaki uzaklık fazla sayılmazdı. Genç kız bir kolunu onun beline dolayıp Bart Thomas'ı kaldırmayı denedi. Bu sırada Bart bir gözünü aralayıp mırıldandı. Ne var?

Sizi içeri sokmam gerek. Genç adam bir şeyler homurdandıktan sonra tekrar gözünü kapadı.

Valeria kafasını kullanması gerektiğini biliyordu. En iyisi, ona önce ayakkabılarını giydirmekti. Epeyce çabaladıktan sonra bu işi başardı.

Kemeri halletmesi biraz daha uzun zaman aldı. Uzaktan bakınca son derece kolay bir iş gibi gözüken şey Val için işkence olmuştu adeta.

Kemeri ve ayakkabıları aradan çıkardıktan sonra genç kız durup bir nefes aldı. Sanki çok büyük bir işi becermiş gibi hissediyordu kendini. Yaşlı kız psikolojisi bu olsa gerekti. Bir erkeğe bu kadar yakın olma- • ya dayanamıyorsun, değil mi? dedi kendi kendine. Aslında bu derece hassas davranmaması gerektiğini biliyordu.

Mr. Thomas! Genç adamı uyandırabilmek için bu kez onu gerçekten sarsmıştı. Mr. Thomas! Bu ses tonuyla konuştuğu zaman genellikle orta ikinci sınıftaki öğrencileri birden sıçrarlardı. Bart Thomas da etkilenmiş olacaktı ki yine bir gözünü araladı.

Otelde yangın çıktı, dedi Val telaşlı bir sesle. Arka kapıdan kaçmamız gerek! Duydunuz mu, yangın var! Genç adam homurdanarak yattığı yerden doğruldu.

Bana yaslanın, diye devam etti genç kız. Biraz sonra koridorları duman kaplayacak. O zaman hiç kaçamayız. Hadi, çabuk! Bart Thomas, Valeria'mn da yardımıyla ayağa kalkıp ona dayandı. Ama gözleri hala kapalıydı. Val onun ağırlığının altında bir an için ezilir gibi olduysa da kendini çabuk toparladı. İkisi birlikte mutfak kapısına doğru yürüdüler.

Sanki her şey Valeria'nın aleyhine gibiydi... bu kez de mutfak kapısı açılmıyordu. Genç kız ağzına gelen bütün küfürleri sıraladı. Bu sırada Bart Thomas uykulu bir sesle mırıldandı. Çok ayıp. Hanımlar böyle şeyler söylemez...

Bende hanıma benzer bir hal mi var? diyen Val kapıyı omuzuyla itip açtı. Genç adamı ancak oturma odasına kadar sürükleyebildi. Bart Thomas kanepenin üzerinde hemen uykuya dalmıştı.

Seni rahat ettirebildiğime sevindim, dedi genç kız onun üzerine eğilip. Bart'ın bir tutam saçı alnının üstüne düşmüştü. Valeria onun alnını hafifçe okşadı. Ve o anda kendini tutamayıp genç adamı alnından öpüverdi. Bu cesareti nereden bulduğunu bilmiyordu, ama Bart'ın nasıl olsa hiçbir şeyin farkına varamayacağını düşünüp kendini avuttu. Ama tam bu sırada genç adam birden gözlerini açtı.

Valeria kıpkırmızı olmuştu. Ben yalnızca... diye söze başladı kekeleyerek. Sonra Bart'ın gözlerini kapadığını görünce hemen sustu. Genç adam gülümsüyordu.

Bart, Ateşle oynuyorsun demek? diye mırıldandı ve tekrar uykuya daldı. Val sessizce onun yanından uzaklaşıp kendi odasına çıktı.

Neler oluyor bana? dedi aynada kendisini incelerken. Berbat gözüküyorum. Aslında onu endişelendiren görünüşü değildi. İçinde garip bir huzursuzluk vardı. Bart Thomas tüm yaşamını alt üst etmişti sanki. 'Belki de sadece bir kabustur,' diye düşündü Val. 'Sabah uyandığım zaman onu da, deli kızını da burada bulmam. Her zamanki gibi okuluma giderim ve her şeyi unuturum...

Ertesi sabah Bart Thomas kuş sesleriyle uyandı. Çok güzel bir sabahtı, ama genç adam kendini hiç iyi hissetmiyordu. Geceden son hatırladığı şey şarap içtiğiydi. Hem de yaşlı bir kadının evde yaptığı şarabı... bu kadarlık bir şey yüzünden sızıp kaldığım'Boston'daki arkadaşları .duysalar, ona gülerlerdi herhalde!

Yattığı yerden güçlükle doğruldu. Başı çatlayacak gibi ağrıyordu, ama yine de kendini zorlayıp ayağa kalktı.

Pencerelerden sabah güneşi içeri doluyordu. Genç adam merakla çevresine bakındı. Oturma odası gerçekten küçücüktü. Hatta tavanları o kadar basıktı ki Bart her an bir tarafa başını vurabileceğini düşündü. Zaten her adım atışında başı dönüyordu.

Bu sırada şömine dikkatini çekti. 'Mutlaka bundan mutfakta da vardır,' diye düşündü. 'Ama tuvalet nerede ki?' Bu sırada tavanı dolaşan boruları görünce banyonun yerini tahmin etti.

Mutfak kapısından başını içeri uzatınca Valeria bir an için gözlerine inanamadı. Genç adam çabucak kendini .toparlamayı başarmıştı. Sanki bir gece önce sızıp kalan o adam değildi! Başından bir macera geçtiğine dair ipucu veren tek şey çenesindeki yara bandıydı.

Tıraş olurken yüzünü mü kestin? diye sordu genç kız, söyleyecek bir şey bulamayınca.

Evet, dedi Bart çenesini elleyip. Yıllardır bu kadar eski model bir jiletle tıraş olmamıştım. Babanın.filan mı yoksa?

Hayır, büyükbabamın, diye cevapladı Val. Jilet biraz körelmişti sanırım.
Hem de nasıl, dedi genç adam gülerek. Senin ihtiyarın kendine yeni bir tıraş bıçağı alması gerek! Buna gerek yok. Valeria birden fena olmuştu... büyükbabasını hala çok özlüyordu. Büyükbabam on yıl önce öldü, dedi sakin bir sesle. Tıraş bıçağı daha da eski olabilir. Omuzlarına dökülen saçlarını geriye itti. Kahvaltıda krep ve halis Virginia akçaağaç şurubuna ne dersin?
Harika! Kahve de isterim ama. Şunlar sosis mi? Linguiça. Baharatlı, özel Portekiz sosisi. İster misin?
Hiç fena olmaz. Genç adam güldüğü zaman çok daha şirin oluyordu. ‘Saçmalama dedi Valeria kendi kendine. ‘Böyle şeyler düşünmemelisin!’
Krebin üstüne bir iki tane de yumurta yerim, diyordu Bart. Hatta belki üç tane. Maria nerede? Öğlen olmadan uyanmaz, dedi Valeria. Belki de hala California saatiyle hareket ediyordur.
Bence biraz teşviğe ihtiyacı var, dedi genç adam ve kahvesini bir yudumda bitirdikten sonra mutfaktan çıktı. Valeria ise gülümseyerek onun arkasından bakakaldı...
Birkaç dakika sonra yukarıdan neşeli kahkahalar duydu genç kız. Koridorda koşuşturmalardan sonra banyonun kapısı hızla kapandı. Kıkır kıkır gülen Ma-ria’nın sesi babasmmkine karışıyordu. Val kapıya doğru dönünce Bart’ın içeri girdiğini gördü.
Şimdi gelir, dedi genç adam. Krep istiyormuş. Kreple doyacağım sanmam. Kızın iştahı tıpkı... tıpkı şey gibi... neyse.
Merak etme, doyar. Hem sana bu nefis kahvaltının masraflarını ödemeyi de unutmamalıyım. Bart Thomas yemek yerken konuşmaktan hiç çekinmiyor gibiydi.
Az sonra Maria da aşağı indi. Üzerinde Valeria’nın büyükannesine ait sabahlıklardan biri vardı. Ve küçük kız tıpkı babasının söylediği gibi krep yedi.
Evet, artık hazırlanmahsın, dedi genç adam kirli tabakların toplanmasına yardım ederken. Bir an ön-, ce yola çıksak iyi olur.
. Ben... ben de mi yola çıkacağım? diye sordu Val şaşkınca.
Tabii. Yeni evimize gideceğiz. Her şey hazırmış. Ama ben... ben sizin evinize yerleşmem gerektiğini bilmiyordum. Böyle bir...
Merak etme, her şey kuralına göre olacak, dedi Bart gülerek. Kendimi dedikodulardan korumam gerek. Evde bizden başka bir kahya, bahçıvan ve uşağımız Harry olacak.
Doğru, diye mırıldandı genç kız sinirli bir tavırla. Hakkınızda yapılacak dedikoduları önlemeliyiz.’’ Bu konuda senin için de dikkatli olmamız gerekir tabii’ dedi genç adam. Ama benim buna bu kadar özen göstermemin bir sebebi var. Hakimlik kadrosu için başvuru yaptım. Biliyorsun, eyalet yasalarına göre, hakim olabilmem için vali beni aday gösteriyor, sonra da konsey benimle ilgili geniş bir araştırma yapacak. Geçmişimde hiçbir karanlık nokta olmaması gerekli. Bu iş. biraz da politik bir şey.
Yarım saat kadar sonra Valeria kendini Bart Tho-mas’ın arabasının yanında buldu. Eşyalarını toplaması fazla zaman almamıştı. Zaten giyecek çok bir şeyi de yoktu...Bart eşyaları arabaya yüklerken genç kız, Mrs. Herlihy’ın onlara baktığını gördü.
Yatıya misafirin mi vardı canım? diye seslendi mahallenin dedikoducusu. Val ise ona bir cevap vermektense yalnızca el sallamayı tercih etti.
Bu sırada genç adam da onun huzursuzluğunu fark etmişti. Ne oldu? diye sordu anayola çıkmak üzereyken.
Dedikodu, diye mırıldandı genç kız. Daha sonra onun duymadığını anlayınca yüksek sesle tekrarladı. Dedikodu yapacak!
Şurada duran ufak tefek, yaşlı hanımdan mı söz ediyorsun?
Evet, adı Mrs. Herlihy. Yerel bir gazetenin dedikodu sütununu yazar. Ve senin geceyi benim evimde geçirdiğini de anladı.

Çok kötü, dedi Bart sakin bir sesle. Plymouth gibi küçük bir yerde bu kadın gibileri insana zarar verebilir. Neyse ki kadını benimle tanıştırmadın. Rakiplerim için bulunmaz bir fırsat olurdu bu.
Hakim olma hayallerin de suya düşerdi sanırım? Hayır, zannetmem. Çok dostum vardır. Düşünsene, ne güzel bir manşet olurdu: Hakim adayı aşk yuvasında!
Oysa Valeria bunu hiç komik bulmamıştı. Adım gazetede görmeye şimdiden kendini hazırlaşan iyi olur. Mrs. Herlihy'ın da çok dostu vardır. Biz yola çıkarken arabanın plaka numarasını kaydediyordu. Endişelenme, dedi genç adam. Arabayı kiralamıştım. Ama Val onun yüzüne bakınca Bart'ın aslında hiç de rahat olmadığını gördü...

Bölüm Üç

Yol boyunca aralarında tek laf bile etmediler. Tho-maslar'ın evine çıkan yolu dönene kadar arabada tam bir sessizlik hüküm sürmüştü.
Aman, Tanrım! Valeria'birden karşılarına çıkan köşkü görünce kendini tutamayıp bağırmıştı. Bina 1920'lerin çizgilerini taşıyordu ve tamamen tuğladan inşa edilmişti. İki katlı evin üst kısmı ahşaptandı ve beyaza boyanmıştı. Girişi iki tane dev sütun süslüyordu. Köşkün çevresinde de alabildiğine uzanan yemyeşil çayırlıklar ve tek tük meşeler vardı.
Kendimi bildim bileli Plymouth'da otururum, ama daha önce hiç böyle bir ev görmemiştim. Val arabadan inip evi incelemeye başladı. Maria da onun yanına gelip durdu.
Beverly Hills'de bundan büyükleri var, dedi küçük kız. Çok daha büyükleri.
Eminim öyledir, diye cevapladı Valeria. Ama biz şimdi buradayız. Çok güzel bir ev, değil mi?
Fena değil. Yani ben aslında beğenmedim, ama fena da gözükmüyor.
Çok anlayışlısın, teşekkürler, dedi babası bu sırada. 'Hala tam olarak toparlanamadı diye düşündü Val. Genç adamın başı ağrıyor olsa gerekti. Bu yaşta birisinin birkaç kadeh şaraptan nasıl olup da sızabileceğini anlayamıyordu Valeria... O anda bir kavga çıkmadan baba kızın dikkatini dağıtması gerektiğini düşündü.
Acaba biriniz Rudy'nin arabadan inmesine yardım eder misiniz? O anda hepsi birden dönüp köpeğe baktılar. Rudolph o kadar yaşlıydı ki arabadan atlayıp inmeye cesaret edemiyordu.
Zavallıcık, dedi Maria anlayışlı bir tavırla ve gidip köpeği kucağına aldı. Val onun yüzündeki sevgi dolu, yumuşacık ifadeyi görmüştü. Aslında Maria'nın yüreğinde biriken sevgiyi verecek birini aradığı belliydi.
Valeria küçük kızı kolundan tutup çekti. Hadi bir de içeriyi görelim, dedi yumuşak bir sesle ve villanın kapısının önündeki iki basamağı koşar adım çıktı. Kapıda onları zayıf, uzun boylu, yaşlıca bir kadın bekliyordu.
İsmim Mabel Baines, diye kendini tanıttı yaşlı kadın. Gözlerinde yaşından beklenmeyecek bir pırıltı vardı.,
Mrs. Baines kahyamızdır, dedi Bart bu sırada. Yemeklerimizi de o pişirir. Yıllardır ailemizin bir parçası haline gelmiştir artık. Kahya kadın gülümseyerek yana çekilince Valeria onun arkasında duran kısacık boylu, sıska adamı görebildi. Bu da Harry, diye fısıldadı genç adam. Bu evde her şeyden o sorumludur. Harry daha Valeria'nın bir cevap vermesine bile fırsat bırakmadan bavulları kaptığı gibi ortadan kay-bolu vermişti.
Her şeyi yerleştirdik, dedi Mrs. Baines bu sırada. Yalnız mobilyalar biraz eksik gibi.
Öyle mi? Bu durum Bart Thomas'ı fazla rahatsız etmemiş gibiydi.
Aşağıda sorun yok, ama yukarıda sadece üç odayı yerleştirebildik. Öbür ikisi boş kaldı. - Kahvaltı ister misiniz?
Hayır, Miss Brewster'ın evinde tıka basa kahvaltı ettik. Mobilya işi için de bir tanıdığıma telefon ederim. Zaten şimdilik sadece üç odaya ihtiyacımız var. Bir tane bana, bir tane Maria'ya, bir de Miss Brewster için...
Mrs.Baines endişeli gözüküyordu, ama Valeria'ya dönüp gülümsedi. Sanki, 'Aferin sana, oğlumu doyurmuşsun,' der gibiydi.

Bart genç kızı kolundan yakalayıp ona evi gezdirmeye girişti. Mabel Baines de onları arkadan izliyordu.

Buraya güneş odası diyorlar, dedi genç adam girdikleri odalardan birinde. Bu isim odaya gerçekten çok uygundu. Doğuya bakan duvarlarda yerden tavana kadar uzanan kocaman pencereler vardı. Ve tüm pencerelerden nefis okyanus manzarası görülüyordu. Ev ile denizin arasında da çim kaplı bir bahçe ve büyücek bir yüzme havuzu vardı. Bu sırada havuzun çevresinde dolaşan biri Valeria'nın dikkatini çekti. Kadının üzerindeki minicik bikini vücudunu olduğu gibi ortaya koyuyordu.

Şey... yerleştirdiğimiz odalardan birini Miss Amele aldı ve...

Aman Tanrım, diye mırıldandı Bart. Ben onun Boston'da kalacağını sanıyordum. Galiba onu kovamadın?

Ne yazık ki, dedi Mrs. Baines sinirli bir tavırla, O kadın...

Bana uygun değil, diye onun sözünü kesti genç adam gülerek. Biliyorum, Mabel. Bunu bana her fırsatta söylüyorsun zaten. Valeria, Mabel benim annem gibidir. Ben daha...

Altı aylıktı, diye söze karıştı Mrs. Baines. Onu ben yetiştirdim. Çok yaramaz bir çocuktu doğrusu. Yaptığım bütün yaramazlıkları sana anlatacaktır, diyen Bart kahya kadına sevgiyle sarıldı.

Onları izlerken Valeria'nm birden yüreği burkuldu. Amele Poitras'nın varlığı rahatsız ediyordu genç kızı. Bart Thomas bu duruma kızmış gibi görünmüştü, ama aslında seviniyor olsa gerekti.

Tam bu sırada genç adamın sesini duydu. Şimdi gidip mobilya meselesini halledeyim. Miss Brevvster da Amele'ye arkadaşlık edebilir sanırım.

Bart bunu söyledikten sonra Valeria'mn cevabını beklemeden odadan çıkıp gitti.

Ama ben burada çalışmaya daha yeni başladım, diye mırıldandı genç kız alçak sesle. Senin misafirlerini karşılamak görevim değil. Eminim Miss Poitras da seni tercih ederdi.

Mabel Baines'in kulakları yaşma göre çok iyi işitiyordu, araşılan. ''Evet, bence de onu tercih ederdi,' dedi neşeli bir kahkaha atıp. Sizden hoşlandım, Valeria Brewster. Bart ne yazık ki çevresindekilerin söylediklerini pek dinlemez. Köpeğin mutfakta fırının ya-nıbaşında uyuyor. Umarım senin için bir sakıncası yoktur.

Yaşlandı artık, diye cevapladı Val. Aslında Rudy büyükannemin köpeğidir. Eğer size ayakbağı olmayacaksa orada dursun.

Hiç sorun değil, diyen yaşlı kadın dönüp koridorun sonuna doğru yürüdü.

Valeria tek başına kalmıştı. Amela Poitras konusunda ne yapacağını ise bilemiyordu. Bu kadınla hiçbir ortak yanları yoktu. Ne konuda konuşabilirlerdi ki..?

Amele Poitras onun kendisine yaklaştığını görünce uzandığı şezlongdan doğruldu. Üzerindeki bikini artık tamamen işlevini yitirmek üzereydi. 'Ne yazık ki onu bu halde gören başka birisi değil de benim',' diye düşündü Val.

Sonunda birisi gelebildi, dedi Amele adeta homur-danırcasına, Niye bu kadar geciktin?

Ne demek istediğinizi pek anlayamadım, diye cevapladı Valeria resmi bir tavırla.

On beş dakika önce bir Pina Colada ısmarlamış-tım, dedi karşısındaki kadın, Bu sıcakta canım soğuk bir şey içmek istedi.

Evet, eminim Pina Colada içmek güzel olur, dedi Val bir sandalyeye yerleşirken. Ben de üç dört yıl önce içmiştim. Çok nefis bir şeydi.

Oturup senin anılarını dinleyemem, dedi Amele sert bir sesle. Çabuk gidip içkimi getir.

Valeria dönüp genç kadına baktı. Aslında güneşin altında onun saçlarının arasında birkaç siyah kök bulacağını ummuştu, ama hayal kırıklığına uğradı. Amele Poitras gerçekten sarışındı.

Belki zile bir kez daha basarsanız Harry gelir, diye cevapladı genç kız. Sanırım içkileri getirmek onun görevi. Size yardımcı olabilmeyi isterdim, ama hiçbir şeyin yerini bilmiyorum.

Amele buz gibi bir sesle konuştu. Saygısız hizmetçilerden nefret ederim.

‘Demek küçük hamm açık oynamak istiyor,’ diye düşündü Val. Ben de sizinle aynı fikirdeyim, dedi genç kız. Ama aslında şimdiye kadar hiç hizmetçim olduğunu hatırlamıyorum.
Ben şimdi.... Amele bağırarak ayağa fırlamaya davranmıştı.
Bence öyle bağırmamalısmız, diye onun sözünü kesti Val. Yüzünüz kırışıyor ve çok da çirkin gözüküyorsunuz. Ayrıca şunu da size söylemeliyim Miss Poitras, ben hizmetçi değilim.
Amele Poitras kendini tekrar şezlongun üzerine bıraktı. Yüzü öfkeden kıpkırmızı olmuştu.
Valeria onun biraz üzerine gitmeye kararlıydı. Ben bir öğretmenim. Miss Poitras. Acaba siz hayatınızı nasıl kazanıyorsunuz? Aslında. Onun bunun yatağına girmekten başka ne yapıyorsunuz? diyecekti, ama'kendini tutmuştu.
Nasıl mı? diye sordu Amele. Benim babam bana bakıyor zaten. Kendisi eyalet senatörlerindendir! Val böyle bir cevabı hiç beklemediği için bir an sessiz kaldı. Az sonra tekrar saldırıya geçmek üzere hazırlanırken Bart ve Maria’nm havuza geldiklerini görünce sustu. Onların Önünde böyle bir tartışmayı sürdürmenin doğru olmayacağım biliyordu.
Aynı anda Amele de gelenleri görmüştü. Hemen kendini toparladı. Sanki az önce kıpkırmızı bir suratla çığlık çığlığa bağıran o uildi.
Maria, hayatım! diye bağırdı gereğinden tatlı bir sesle. Seni görmek ne güzel! Bu sabah çok iyi görünüyorsun. Amele yalan söylememişti. Tek parça mayosunun içinde Maria gerçekten de oldukça gelişmiş bir genç hanım gibi gözüküyordu.
Hah! dedi küçük kız, Amele Poitras’ya dönüp ve başka hiçbir şey söylemeden havuzun öbür tarafına yürüdü.
‘Maria! diye seslendi babası arkasından. Oysa Maria yüzünde küstah bir ifadeyle onlara baktıktan sonra havuza atladı. Bu kızla ne yapacağımı bilmiyorum, dedi genç adam Valeria’ya dönüp. Onu terbiye etmem gerek,
İşe onu sevmekle başlamalısınız, dedi Val. Bütün boşanmış ailelerde çocukların en büyük hayali annesiyle babasının yeniden evlendiğini görmektir.
O işi unutsa iyi olur, diye cevapladı Bart. Elea-nore gelecek hafta evleniyor. Geri zekalı bir prodüktör bozuntusuyla...
Bence en doğrusu senin yeniden evlenmen, diye söze karıştı AmelĞ. Belki o zaman küçük canavarın da aklı başına gelir, Bart.
Maria canavar filan değil, dedi Valeria sert bir sesle. Yalnızca sorunları olan küçük bir çocuk. Bence biraz ilgi görürse hırçınlığının altından çok tatlı bir kişilik çıkabilir.
Hadi gel baba! diye bağırdı Maria bu sırada. Havuz boyunca sırtüstü yüzüyordu. Su soğuk, ama çok güzel!
Evet, şey... Bart bir an duraksadı. Sen de gel-sene, Amele. Bu güzelim mayonun havuz başında harcanması çok yazık.
O üzerindekiyle yüzemez ki, diye havuzdan seslendi Maria. Böyle bikiniler sadece seyredilmek içindir.
Aslında suya hiç girmesem daha iyi olur, dedi Amele. Saçlarım... eve bir uğramam gerek. Unuttuğum bir şey var. Parmak uçlarında doğrulup Barth yanağından öptü.
Ben de seninle geleyim, diye cevap verdi genç adam ve ikisi el ele tutuşup eve doğru yürüdüler. Onların arkasından bakarken Valeria yine fena oldu. Bart Thomas gerçekten çok çekici bir erkekti. Yanık teni ve güçlü kasları her kadını etkileyebilirdi.
Hey! Val birden omuzunda ıslak bir el hissetti, istersen havuza gelebilirsin, diyordu Maria adeta küçümseyen bir tavırla.
Mayom yok ki.
Gidip giyebilirsin.
Sabah bana hiç bu kadar yakın davranmıyordun, dedi küçük kıza gülümseyerek. ‘Büyüyünce hoş bir kız olacaksın, Maria, diye içinden geçirdi bu sırada. ‘Kilolarını vermen çok zör olmaz sanırım. Saçını da kısa zamanda düzene sokarız.’ Ama bütün bunları yapmak

zaman alacaktı ve Valeria da o kadar uzun süre küçük kızın yanıbaşında olamayacağı için üzülüyordu.
Aslında fena sayılmazsın diye cevapladı Maria. Hele o AmelĞ'yle karşılaştırılınca...
Ne kadar naziksin, diye onun sözünü kesti Val gülerek.
Yani seninle birlikte olmak kötü değil, diye devam etti küçük kız inatçı bir tavırla. Ama babamın arkasından öyle bakmayı bırakmalısın. Annemle ikisi yeniden evlenmek üzereler ve sen de...
Ben de babandan uzak durmalıyım, öyle mi? Evet, öyle. Yoksa...
Yoksa dünyayı başıma yıkarsın, değil mı şekerim? dedi Val şakacı bir tavırla. Neyse gidip mayumu giyeyim. Bu havuzun kraliçesi kimmiş anlarız.
'Bu konuda hiç taviz vermeyecek gibi,' diye düşündü genç kız eve doğru yürürken. Maria babasına yaklaşabilecek her kadına zarar vermeye hazırdı. Ama böyle bir niyetim olmadığına göre onunla iyi anlaşabiliriz, dedi Val kendi kendine. Böylece Maria ve Mrs. Baines'i kendi tarafına almış oluyordu. Harry konusunda daha kesin bir fikri yoktu. Zaten AmelĞ Poit-ras'nın da kendisi hakkında ne düşündüğünü gayet iyi biliyordu. Bu durumda anlaşılamayan kişi olarak bir tek Mr. Bartholomew Thomas, Esquire kalıyordu. Valeria içeri girince onu birden karşısında buldu.
Gel buraya, dedi genç adam sert bir sesle ve Valeri-a'yı kolundan yakaladığı gibi boş odalardan birine soktu.
işte bu kadarına dayanamam! diyordu Bart Thomas gözlerini genç kızdan ayırmadan.
Val hazırlıksız yakalandığı için bir an ne söyleyeceğini şaşırdı, Neye dayanamazsınız?
Amele senin yüzünden neredeyse ağlayacaktı. Seni konuklarımın canını sıkman için işe almadım, Miss Brewster ve böyle bir olayın kesinlikle tekrarlanmamasını istiyorum. Amele'nin yardıma ihtiyacı olduğu zaman onu reddedemezsin. Anlaşıldı mı?
Yardıma mı ihtiyacı varmış? Genç kız sanki söyleneni anlamamış gibi şaşkınlıkla başını salladı. Pina Colada'nın acil ihtiyaç sayıldığını bilemezdim. Zaten Amele senin böyle bir şey söyleyeceğini tahmin etmişti. Senin gibi kadınları çok iyi tanıyor o. Bu davranışlarına bir son vermelisin!
Anlıyorum, diye cevapladı Val buz gibi bir sesle. Onun söylediği her şeye inanıyorsunuz ve beni de tehdit eder gibisiniz, Mr. Thomas. Eğer aynı şekilde davranmaya devam edersem ne olacak acaba?
O zaman işine son vermek zorunda kalırım, diye cevapladı Bart Thomas tepeden bakan bir tavırla.
Valeria öfkesini belli etmemeye çalıştı. Siz bilirsiniz, Mr. Thomas. Benim yüzümden boş yere daha fazla canınızı sıkmayın, istifa ediyorum!
Yoo, hayır öyle bir şey yapamazsın, diye mırıldandı genç adam tehditkar bir şekilde. Val ondan uzaklaşmak için kapıya doğru yöneldiğinde Bart Thomas'-ın elini omuzunda hissetti. O anda genç adam ona sıkıca sarıldı. Valeria'nın kıpırdamasına olanak yoktu ve Bart Thomas'a bu kadar yakın olmak onu ürkütüyordu.
Hayır, ben... Genç adam Valeria'nın üzerine eğilmişti bile. Artık Val'in hiçbir şey söylemesine fırsat kalmamıştı. Birden Barthn dudaklarını, kendininkilerin üzerinde hissetti.
Genç kız daima modern olmakla övünürdü ve bu gibi durumlarda ne yapması gerektiğini de gayet iyi biliyordu. En bağlam taktik hiç kıpırdamamak ve kesinlikle bir karşılık filan vermemekti. Ama birkaç saniye sonra Val bu numaranın tutmayacağını anladı. Çünkü karşısında bu kez sıradan bir erkek yoktu. Bart Thomas onu öyle ustaca öpüyordu ki o anda bir şeyler hissetmemek elinde değildi. Genç kız tüm bedenini karşı konulmaz bir ılıklığın kapladığını hissetti. Ve elinde olmaksızın kollarını Bart'ın boynuna doladı.
Genç adama yetişebilmek için parmaklarımn üzerinde durmak zorunda kalıyordu. Bu sırada Bart onu belinden tuttu ve kollarına aldı. Valeria'nm öfkesi yerini tutkuya bırakmıştı. Upuzun bir an boyunca hiçbir şey düşünemedi Val. Ama biraz olsun kendine gelince birden paniğe

kapıldı... Bir an önce kendini bu adamdan kurtarması gerekliydi. Vargücüyle Bart'ın ayak bileğine bir tekme attı. Bileğindeki acının etkisiyle genç adam da birden uyanır gibi oldu ve Valeria'yı yavaşça yere bıraktı.

Ama kollarını hala genç krzın belinden çekmemişti. Val kendini toparlayabilmek için onun göğsüne yaslandı. Göz göze geldikleri zaman Bart yumuşak bir sesle mırıldandı. Böyle bir şey yapmayı planlamamıştım. Ama doğrusu çok hoşuma gitti. Sanırım şimdi bana bir tokat atmak istiyorsundur?

iyi bildin, dedi genç kız ve hafifçe içini çekti. Ama önce biraz güç toplamam gerek.

Çok ilginç, dedi Bart sakin bir tavırla. Öpüşmenin yorucu bir şey .olabileceğini hiç düşünmemiştim, ama aslında bu kez gerçekten sarsıldım.

'Bunu yalnızca bir oyun olarak görüyor, diye düşündü Val. 'Olup bitenler onun gözünde sadece komik bir şakadan ibaret. Eğer gereken cezayı vermezse Bart Thomas, onu ucuz bir kız olarak görecekti... ve asla ciddiye almayacaktı. Oysa genç kız böyle bir duruma düşmeyi kesinlikle istemiyordu. Ve o anda Bart'ı şaşkınlığa düşürecek bir şey yapması gerektiğinin farkındaydı. Bu sırada kollarını onun elinden kurtarmıştı. Genç adamın parmakları Valeria'mn yüzünde dolaşıyordu...

Birden genç kız kararını verdi ve tüm gücüyle Bart' m parmağını ısırdı. Bart Thomas daha neye uğradığını anlayamadan bir de tekme yiyince acıyla bağırdı.

Tanrım, diye mırıldandı korkuyla Valeria'dan uzaklaşırken. Ne yapıyorsun sen?

Erkeklerin benim isteğim dışında vücudumdan yararlanmasını hoş karşılamam, dedi Val resmi bir tavırla. Bir dahaki sefere Önce bana sormalısın.

Genç adam parmağını emerken onun söylediğini duyunca hafifçe gülümsedi. Yani bunu tekrarlayacağız, öyle mi?

Umarım tekrarlamayız. Bunu engellemek için elimden geleni yaparım, diye mırıldandı genç kız. Bana üç günlük ücretimi postalayın lütfen.

Sana istifa edemezsin demiştim, dedi Bart adeta kükrercesine. Valeria onu duymazlıktan geldi. Büyükbabası da çevresindekilere bağırarak her istediğini yaptırabileceğini sanan adamlardandı... ve Val böyleleri-ni ciddiye almamayı öğrenmişti artık. Hızlı adımlarla kapıya doğru yürüdü ve dışarı adımını atınca birden Harry'yle burun buruna geldi.

Gel buraya! diye bağırıyordu Bart Thomas arkasından.

Sana büyük bir iyilik yapacağım, diye karşılık verdi genç kız koridordan.

iyilik mi? Bart birden ses tonunu alçaltmıştı. Sanki duyacağı şeyden ürküyor gibiydi.

Evet, iyilik, diye cevapladı Val. Kendi evime dönüyorum. Artık boş yatak odasına eşya almaktan da kurtuldun!

Ama ben... diye söze başladı genç adam, ama Valeria onu dinlemeden Harry'ye döndü.

Bana bir taksi bulabilir misiniz?

Nereden bulayım? diye cevapladı yaşlı uşak ciddi bir tavırla.

Yani bulun derken telefonla bir taksi çağırmanızı istemiş... Öff! Hepiniz çıldırmışsınız! Ben de yürüyerek giderim. Bir an önce bu evden kurtulmak zorundayım!

Mabel ön kapıyı ardına kadar açmış, onu bekliyordu. Bu sırada Rudolp da kuyruğunu sürükleyerek kapının önünde durmuştu. Belli ki böyle gürültülü bir şekilde uykusundan uyandınldığı için kızgındı. Valeria sanki bir tek söz etse boğacakmış gibi kahya kadına baktı. Ama Mabel Baines cesur bir kadındı...

Burada işe başladığım zaman on gün içinde on altı tez istifa etmiştim, dedi yaşlı kadın sakin bir tavırla. Eşyalarını daha sonra mı yollamamı istersin?

Lütfen Öyle yapın. Val gülmemek için kendini zor tutuyordu. O ana dek hep birlikte ne kadar aptalca davrandıklarını fark etmemişti. Ama yine de kararından dönmeyecekti.

Benim araba orada bomboş dururken yürümeniz çok saçma olur, diye söze karıştı Harry. Elinde bir tomar anahtarla kapıya doğru yürüyordu.

Sakın o kadına yardım etmeye filan kalkmayın! diye bağırdı Bart Thomas bu sırada. Odadan fırlayıp onların yanına gelmişti. İstifa edemezsin, Valeria Brewster!

Bana çekimi postalamayı unutma, diye seslendi genç kız arabanın camından başını çıkarıp. Sonra arkasına dayanıp kendini toparlamaya çalıştı. Ne zaman Öfkelense tüm bedenini bir titreme kaplardı ve şimdi de aynı şey başına gelmişti.

Bu sırada araba şehir merkezine ulaşmıştı. Eski göçmenlerin anıtının olduğu yere geldikleri zaman Harry genç kıza onun adresini bilmediğini söyledi. Valeria evini tarif etmeye girişince birden aralarındaki soğukluk da kayboluverdi. Belli ki yaşlı adam da onunla konuşabilmek için fırsat kollamıştı.

Aslında çok iyi adamdır' diyordu Harry. Arabayı genç kızın evinin önüne park ederken. Bana ve aileme çok iyiliği dokunmuştur. Hem eskiden bu kadar zengin de değilmiş... hayata atıldığı zaman cebinde beş parası yokmuş. Hukuk fakültesini bitirene kadar gece gündüz çalışmış. O kadınla evlendiği zaman mutlu olacağını sanmıştık. Ama o da beyinsizin teki çıktı. Artist olmak istiyordu... tabii beyefendi de işi fazla yürütemedi. Aslında o kadından kurtulması kendisi için daha iyi olmuştur.

Peki ya Maria? diye sordu Valeria arabadan inmek üzereyken.

Şimdi memnun değil, dedi Harry kendinden emin bir tavırla. Ama biraz aklı başına gelince o da babasını anlayacaktır. Ya da belki... neyse siz böyle işleri benden iyi bilirsiniz. Yaşlı adam arabadan inip Vale-ria'nın kapısını açtı. Aslında Harry'nin yaptığı biraz eski moda bir şeydi, ama genç kız yine de bundan hoş-lanmıştı.

Teşekkürler, Harry. Valeria yaşlı adama elini uzattı. Umarım bir gün yine görüşürüz.

Merak etmeyin, görüşeceğiz, dedi Harry gülerek. Bizim patron çabuk sinirlenir, ama kimseye haksızlık etmez. Yakında kapınızı aşındırmaya başlayacaktır, Miss Brewster.

Bana Valeria demelisin, dedi Val yumuşak bir sesle. Yaşlı adamın yüzündeki sımsıcak gülümsemeyi görünce bunu yaptığına memnun oldu.

İyi günler, Miss Valeria, diye mırıldandı yaşlı uşak ve ona başıyla selam verip tekrar arabaya bindi. Genç kız araba kaybolana dek arkasından baktıktan sonra dönüp evine yöneldi. Bu sırada karşıdaki evin perdelerinin oynadığını görmüştü, ama hiç oralı olmadı.

Kapının önünde anahtarını bulmaya çalışırken arkadan çok tanıdık bir ses duyunca irkildi. Hu, hu... Valeria! Arkasına dönünce Mrs. Herlihy'ın, elinde bir not defteriyle, kendisine yaklaşmakta olduğunu gördü. Rudolph birden silkinip hırlamaya başlamıştı. Bıı yaşında bile bir düşmanı kokusundan tanıyabiliyordu. Şışş Rudy, diye onu uyardı Valeria.

''Büyükanneni ne kadar sevdiğimi bilirsin, diyordu ihtiyar dedikoducu. Oysa işin aslı hiç de öyle değildi. Hatta birkaç kez büyükannesi Mrs. Herlihy'ı ondan ibret alması için Valeria'ya örnek bile göstermişti.

Bu sabah evinden çıkan o kibar beyefendi kimdi, Valeria? Mrs. Herlihy elinde kalemi, genç kızın cevabını bekliyordu. Val bu kadının birçok huyuna sinir olurdu. Ama en fazla canını sıkan özelliği, Mrs. Her-lihy'ın devamlı burnunun akmasıydı. Zavallı kadının alerjik bir hastalığı olsa gerekti, ama Val ona bakmaya bile dayanamıyordu. Ve şimdi de Mrs. Herlihy'm yine burnu akmaktaydı.

Size onun ismini söyleyebileceğimi sanmıyorum, dedi genç kız sakin bir sesle. O beyefendi beni kızının eğitimiyle ilgilenmem için aramıştı ve adının herkese söylenmesinden hoşlanacağını hiç zannetmem.

Kızının eğitimi için mi? Bütün gece senin evinde bu yüzden mi kaldı? Kadının gözlerinde şeytanca bir pırıltı belirmişti.

Galiba yanlış anladınız, dedi Val kendinden emin bir tavırla. Sabah erkenden gelip kızı eşyalarım toplayana kadar bekledi. İyi günler, Mrs. Herlihy. Lütfen kocanıza saygılarımı iletin. Genç kız bunu söyledikten sonra arkasım dönüp içeri girdi. Kadımn yüzündeki ifadeyi görür gibi oluyordu. Mr. Herlihy on yıl karısının dırdırına dayandıktan sonra 1972 yılında bir

sabah erkenden sigara almak için çıkmış ve bir daha görülmemişti. O günden beni ne zaman bu konu açılsa Mrs. Herlihy öfkeden çıldıracak gibi olurdu.

Ev çok havasız kalmış gibiydi. Val birer birer odaları dolaşıp pencereleri açtı. Eve biraz temiz hava dolunca da birden çok acıktığını fark etti.

Mutfakta fazla bir şeyler bulamadı. Kendisine bir peynirli sandviç yapıp Rudy'nin mamasını hazırladıktan sonra kendini mutfaktaki iskemlelerden birinin üzerine bıraktı. Fazla bir şey yapmadığı halde çok yorulmuştu. 'Kendime bir çekidüzen vermem gerek diye düşündü genç kız. 'Ve her şeyden önce aşk hayatımı biraz olsun renklendirmeliyim!

Sandviçini alıp Rudy'yle birlikte arka bahçeye çıktı ve ağaçların altındaki şezlonglardan birine oturdü. Biraz kestirmeye karar vermişti... ama ne zaman gözlerini kapasa önünde Bart Thomas'ı görüveriyordu. Gülen, kahkahalar atan, hatta azarlayan Bart Thomas'ı...

O adamı bu kadar kafasına takmaması gerektiğini biliyordu. Bart Thomas'tan etkilenmesi için hiçbir sebep yoktu ki. Daha onu tanıyalı bir-iki gün olmuştu. Kendi kendine söylenerek şezlongdan kalktı ve eve döndü. Ayakları onu oturma odasına götürdü. Biraz sonra da kanepenin üzerinde uyuyakaldı.

Uyandığı zaman pencerenin önündeki sallanan koltuğun gıcırtısını duydu. Hafifçe gözlerini kısıp korkuyla o tarafa bakınca koltukta Maria Thomas'm oturduğunu gördü.

Küçük kız, Valeria'nm onu tanıdığı ilk günkü gibi darmadağınık gözüküyordu. Yalnızca bu kez saçlarım boyamamıştı. Öne doğru eğilip genç kızın gözlerinin içine'baktı.

Üyandığm zaman seninle konuşmak istiyorum.

Val hafifçe gerindi. Evet, uyandığım zaman bunu hatırlayacağım. Evden kaçtın, öyle değil mi?

Evet. Ve asla dönmeyeceğim!

Tabii. Niçin dönecekmişsin ki? Valeria gülmemek için kendini zor tutuyordu. Aynı taktiği daha önce Öğrencilerinin birkaçında denemişti. Beylik öğütler duymayı beklerken farklı bir yaklaşımla karşılaşınca her çocuk şaşırırdı.

Yani eve dönmemi istemiyor musun? Maria'nm gözleri hayretten iri iri açılmıştı.

Yalnızca senin yerine karar vermeye hakkım olmadığını söylemeye çalışıyorum, diye cevapladı genç kız yumuşak bir sesle. Eğer evini kendine uygun bulmuyorsan bu senin sorunun. Ama sana düşünmen gereken bazı şeyler olduğunu da hatırlatmalıyım. Yatacak bir yer ve karnını doyurmanı sağlayacak bir iş gibi... yanında para var mı?

Hayır, bunu... pek düşünemedim. Küçük kızın dudakları titriyordu. 'On üç yaşında olmak zor şey,' diye düşündü Val. Maria'mn kendisinden ne isteyeceğini biliyordu, ama yine de onun bunu söylemesini bekledi.

Sonunda küçük kız titrek bir sesle konuştu. Ama... sen bana yardım etmeyecek misin?

Yardım mı? Valeria ayağa kalkmıştı. Sana nasıl bir yardımda bulunmamı istiyorsun acaba? Ben... bir süre burada kalmama kızmayacağım düşünmüştüm.

Kızmam, diye cevapladı Val. Tabii kendime göre bazı kurallarım vardır... temiz ve düzenli olmak filan gibi. Ama beni asıl korkutan şey başka. Baban senin peşinden buraya gelecektir. O zaman ne yapacağız? Ben bir yere saklanırım. Sen de o gelince beni hiç görmediğini söylersin. Maria'nın gözleri parlıyordu. Genç kız ilk anda onun heyecanlandığını düşünmüş-, tü. Ama Maria gözyaşlarını güçlükle tutuyor da olabilirdi. Valeria bir an için duraksadıktan sonra kararını verdi. Böyle bir konuda kesin tavır alması gerektiğini biliyordu.

Ona bu konuda yalan söyleyemem, dedi yumuşak bir sesle. Küçük kızı yaralamadan ona gerçekleri göstermek zorundaydı. Önemli meselelerde yalan söylenmemesi gerektiğini düşünüyorum. O anda Mari-a'nın gözyaşlarını daha fazla tutamayacağını anladı. Ama erkekler hakkında senin bilemeyeceğin birkaç şey vardır, diye devam etti genç kız. Bunları sana ben öğretebilirim. Örneğin bu konuda çok yanlış bir taktik seçtin.

'Nasıl yani?

Yani erkeklerin bize hiç benzemediklerini aklından çıkarmamalısın demek istiyorum.

Aman, o kadarını ben de bilirim!
Hayır, ben dış görünüşten söz etmiyorum, dedi Val gülerek. Erkekler bizim gibi düşünemezler. Bizden daha iri oldukları için daima her konuda haklı çıkacaklarını sanırlar.
Böyle bir düşünceyi asla kabul edemem, diye mırıldandı Maria.
Ben de. Etmiyorum zaten. Ama babanı düşün bir kez. Onu güreşte yenebilir misin?
Yok canım! Koskocaman adam o! Maria konuşmaya başladıklarından beri ilk kez oturduğu yerden kalkıp pencerenin önüne gitmişti.
O zaman onu alt etmek için kafanı kullanmalısın, dedi Val. Şu anda en büyük sorunun nedir? Amele Poitras, diye cevapladı küçük kız. Adi kadının teki. Devamlı babamın peşinden koşuyor... onu aslında sevmediği de belli. Galiba babamla evlenmek istiyor. Annem bunu bir duysa!..
Ama ben annenin bir film yönetmeniyle evleneceğini duymuştum... Genç kız bunu söyleyebilmek için bütün cesaretini toplamıştı. Maria’mn tepkisi onun kişiliğini olduğu gibi ele verebilirdi.
Yalan bu! dedi Maria sert bir sesle. Annem böyle bir şey yapmaz. Yalan söylüyorlar! Bçnim... benim annem... Küçük kızın gözlerinden yaşlar boşanıyordu.
Valeria onu kollarına aldı ve hıçkırıkları kesilinceye kadar da bırakmadı. Sonra kendi mendilini alıp küçük kızın gözlerini sildi.
Şimdi gidip bir banyo yapmalısın, dedi sevgi dolu bir sesle. Sonra da seninle oturur konuşuruz. Sana babanı nasıl idare etmen gerektiğini öğreteceğim. Maria ona bir kez daha sarıldıktan sonra cama doğru döndü. Biraz acele etsen iyi olur, dedi hüzünlü bir tavırla. Galiba babam buraya geliyor.

Bölüm Dört

Valeria kütüphanede oturmuş, yeni kampanyasının hazırlıklarıyla uğraşıyordu. Thomaslar’ın köşküne döneli üç gün olmuştu ve kampanya ile uğraşmak İçin ilk kez bu sabah fırsat bulabilmişti genç kız. Pilgrim 1 nükleer santralinin tekrar açılmasını engellemek için yeni broşürler bastırılacaktı ve slogan bulma işi de Valeria’ya düşmüştü. O anda Bart içeri giriverince Val elindeki kağıtları alelacele dosyasına tıkıştırdı.
Demek burada saklamyormuşsun, dedi genç adam gülümseyerek. Eşyalarını yerleştirdin mi? Genç kız başını salladı. İki gece Maria’yla aynı odayı paylaşmak zorunda kalmanı istemezdim. Mobilya getirmenin bu kadar zor olabileceğini hiç düşünmemiştim. Önemi yok, diye cevapladı Val. Ama kızının ufak bir sorunu var.
Evet, biliyorum, horluyor. Bart hafifçe gülümsedi. Ama sana benim odamda kalabileceğini söylemiştim. Valeria yüzünü buruşturdu.
Ya da Amele’ninkinde. Genç kız bunu duyunca birden ürperdi.
Amele’den pek hoşlanmıyorsun, değil mi? Aslında genç adam bu sorunun cevabım gayet iyi biliyor olmalıydı. Maria da onu sevmiyor. Ha, Maria deyince aklıma geldi... diye devam etti Bart esneyerek. Bizim kız son zamanlarda çok değişti.
İnanılmaz, değil mi? Valeria son birkaç gündür iki tarafın da düşüncelerini bildiği için bu konuda sözlerini özenle seçiyordu. Aslında Bart ile kızının davranışları Valeria’yı hiç şaşırtmamıştı. Tam beklediği tepkileri gösteriyorlardı ikisi de.
Doğru. Olanlara inanamıyorum. Evden kaçtığı zaman onu geri getirebilmek için her şeyi yapmaya hazırdım. Senin evine geldiğimde ondan nasıl özür dileyeceğimi düşünüyordum. Ama ben daha bir şey söyleyemeden kızım benden Özür diledi!
Sonra da öpüşüp barıştınız, dedi Val gülerek Böyle mutlu sonlara bayılırım.
Demek ki çok romantik bir tipsin. Genç adam şöminenin Karşısındaki deri koltuklardan birine yerleşti.
Özür dilerken'gerçeklen acmaca-. haldeydin, diye mırıldandı genç kız. Çok etkiLyicıydı, Neredeyse ben bile kendimi suçlu hissedecek dm.

Yok canım? Barı pv -sunu almak için sehpaya uzanırken çevresine bakına. Bu odayı adam etmek için bir şeyler yapmalıyız, Valeria.
Admı onun ağzından duymak genç kızı heyecanlandırmıştı. Genç adamın tok ve güçlü bir sesi vardı... Tam bir avukat sesi ya m. Böyle bir ses genç-yaşlı her kadını etkilerdi mutlaka!
Burada eksik olan şey kitap, dedi Val olabildiğince sakin bir sesle. Üzerleri kitap dolu raflar buraya sıcacık bir hava verir. Eğer istersen sana birkaç tane sahte kitap rafı alabilirim.
Bart bir türlü piposunu yakmayı beceremiyordu. Piponun içindeki külleri tablaya boşaltıp bir kez daha denedi. Raflar mı sahte olacak, üzerindeki kitaplar mı? Hiç görmedin mi... Sıra sıra sahte kitap. Yani raflar kitap dolu gibi gözükecek, ama aslında kitap filan olmayacak. Birçok kişi böyle bir numarayı çeker. Bana nasıl avukat olduğunu anlatsana.
Sahte kitaplarla değil, dedi genç adam gülerek. Açıkçası anlatacak fazla bir şey yok. Babam... Neyse ö konuya girmeyelim. Yani babamın kanunla ve hakimlerle ilgili birkaç acı deneyimi olmuştu. Ben de hukukçu olmaya karar verdimi Üniversitede bursum vardı... Birkaç part-time işe de girip çıktım. Sonra baro sınavını geçtim «ve bir baktım ki avukat olmuşum.
Bence her şe!y bundan ibaret değil, diye mırıldandı Val. Sen bulunduğun yere kendi çabanla gelmişsin. Bu gerçekten önemli bir şey.
Gene kız aslında Bart'm vereceği cevabı pek de önemsemiyordu. O anda tek derdi, belli etmeden onu incelemekti. Genç adamın üzerinde çok şık bir kıyafet vardı. Ama onu çekici hale getiren şey giydikleri değil, kendi havasıydı. Üzerinde yırtık bir blucin bile olsa her kadım cezbedebilirdi.
' 'Doğrusu şu anda bulunduğum yere gelmemde şansımın da yardımı oldu, dedi genç adam.
Okuldan sonra hemen şirket avukatı mı oldun?
Yoo, hayır. O iş epeyce sonra oldu. Hukuk fakültesini bitirdiğim zaman çok büyük ideallerim vardı. Dünyayı tek başıma değiştirebileceğimi düşünüyordum, ilk işim New York'taki devlet savunma avukatlığı bürosuna başvurmak oldu. Hani bilirsin, avukat tutmaya parası olmayanların davalarını üstlenen ayukatlar vardır ya ben de o işi yapıyordum. Doğru dürüst para kazanamadan bir sürü dava kaybettim! Bart piposunun dumanını havaya üfledi. Aslında Valeria yanında pipo içilmesinden hiç hoşlanmazdı, ama bu kokuyu sevmişti. Tavana doğru yükselen dumana büyülenmiş gibi baktı. Bu sırada genç adam devam ediyordu. O günlerde Eleanore'yla tanıştım. Çok güzeldi!
Bart sanki bir an için o günlere dönmüş gibi dalıp gitti.
Ona ilk görüşte mi aşık oldun? Valeria gerçekten meraklanmıştı. Bütün hikayeyi duymak istiyordu. Bu sırada topuzunun fazla sıkı olduğunu hissetti ve saçlarım açtı.
Bart Thomas adeta uykudan uyanmış gibiydi. Evet, ona deli gibi aşık olmuştum. Hemen evlendik, sonra da Maria doğdu. Ama Eleanore sinema-oyuncusu olmak istiyordu. Zaten benim kazandığım para da ona yetmiyordu. Evliliğimiz fazla uzun sürmedi. Sonunda beni terk edip gitti... Hollywooda yerleşti. Aslında gitmesine pek şaşırmadım, ama bebeği de birlikte götüreceğini hiç düşünmemiştim. Genç adam sanki bir-, den tütünün kokusundan iğrenmiş gibi piposunun ucuna baktı.
Senin için çok kötü bir sürpriz oldu sanırım? Va-ieria'nın içıpdeki ilgi ve acıma duygusu sesine de yansımıştı. Zaten kötü durumdaki kişilere daima aynı duygularla yaklaşırdı. Peki sonra ne oldu?
Böylece bir ders almış oldum. Genç adamın yüzünde acı bir gülümseme belirmişti. İnsanların gözünde kişinin değerinin kazandığı parayla Ölçüldüğünü öğrendim. Ve ben de para kazanmaya karar verdim. Elimde biraz birikimim vardı. Borsada şansımı denedim ve beklediğimden de çok kazandım. Sonra gidip kendi şirketimi kurdum. Ama bu sefer de ne oldu biliyor musun...
Evet, dedi Valeria yumuşak bir sesle. Zengin olduktan sonra parayı kıstas kabul etmek istemediğini anladın!

Genç adam, Valeria’yı baştan aşağı süzdü. Sanki onu birden başka bir gözle görmüş gibiydi. Çok zekisin, diye mırıldandı sakin bir sesle. Gerçekten akıllısın. Oysa ben...

Hiç de zeki gözükmediğimi mi düşünmüştün? Yoo, hayır! Kesinlikle aklımdan öyle bir şey geçmedi. Tam tersine, çok zeki görünüyorsun. Ama ben genellikle akıllı gibi gözüken kadınların aslında öyle olmadıklarını düşünürdüm. Yani kadınların çoğunda bu özellik vardır.

Öyle mi? Hiç bilmezdim doğrusu. Bart genç kızın sesindeki alaycı tınıyı yakalayınca bir kahkaha attı.

Evet, efendim, öyledirler. Bu konuda bana güvenebilirsin. Borsada bir servet kazandıktan sonra birden kadınların yoğun ilgisine maruz kaldım. Bana hayatı tanıtmaya meraklı birçok kadın vardı çevremde. Ben kadınlar hakkında her şeyi bilirim, Valeria Brews-ter. Beni ufak numaralarla kandırabileceğini sanıyorsan çok yanılıyorsun.

Böyle bir şeyi denemeye asla cesaret edemezdim, dedi Val fısıltıyı andıran bir sesle. Ama gözlerinde şeytanca bir pırıltı belirmişti... Ve bir numara çevirmek üzere olduğu her-halinden belliydi.

Biraz da kızımdan söz edelim istersen’ dedi genç adam bu sırada.

Maria’dan mı? Yaşamının oldukça problemli bir dönemini geçiriyor. Onun yaşında kızlarda kişilik bulma sorunları çok olur. Seni önce şaşırtmayı denedi. Ama o iş yürümeyince bu kez de tatlı dilini kullanmaya karar verdi. Bilirsin, sevimli bir kadın bir erkeğe istediği her şeyi yaptırır.

Bana ne yaptırmak istiyormuş acaba? Bir yuva kurmanı istiyor, dedi genç kız ondan gözlerini kaçırarak. O anda yüzünün nasıl pembeleştiğini' Bart’ın görmesini hiç istemiyordu.

Yuva mı?’ Genç adam tiksinmiş gibiydi. İşte bu tuzağa ikinci kez düşmem. Peki kiminle evlenmemi istiyor acaba?

Tabii ki annesiyle. Valeria genç adamın yüzündeki dehşet ifadesini görünce gülmemek için kendini zor tuttu. Belli ki şimdiye dek Bart’m aklından hiç böyle bir düşünce geçmemişti. Ve kesinlikle eski eşiyle bir kez daha evlenmek gibi bir niyeti yoktu.

Eleanore’la mı evlenmemi istiyor? diye sordu genç adam şaşkın bir tavırla. Böyle bir şeye kalkışmam için deli olmam lazım! Kızımın bu fikre kendini kaptıracağına pis ve dağınık olmasını bile tercih ederim. Bart bunu söyledikten sonra ayağa kalktı. Umarım ona bu konuda sen de destek vermiyorsundur.

Ben ona destek vermem, ama onu engellemeye de kalkışmam, diye cevapladı Val. Benim işim onun her yönden gelişimine yardımcı olmaktır.

Evet, ben... Saçların çok güzel, Valeria. Val o anda böyle bir şey duymayı hiç beklemediği için birden ne yapacağını bilemedi. Bu sırada genç adam masanın çevresini dolaşıp onun yanma gelmişti. Çok güzel, diye mırıldandı Valeria’nm omuzlarına dökülen ipek gibi saçlarını okşarken. İkisi de adeta transa girmiş gibiydiler.

Daha sonra Bart’ın parmakları genç kızın yüzüne kaydı. Onun yanakları ve biçimli burnunu hafifçe okşarken, yumuşak bir sesle fısıldadı. Hepsi çok güzel. •Valeria bu kadarına dayanamazdı. Birden hiçbir şey söylemeksizin genç adamdan uzaklaştı. O anda tüm bedenini garip bir ürperti kaplamıştı,

Bart yerinden kıpırdamadan ona bakıyordu. Birkaç saniye sonra utanmış gibi başını önüne eğdi. Ama kendini çabuk toparladı.

Evet. Ne diyorduk?

Kızım konuşuyorduk. Genç kız saçlarım adeta ondan gizlemek istercesine arkasına attı. Daha Önce bu kadar saç meraklısı bir adam görmemişti. ‘Bu dünyada her cins insan var,’ diye düşündü Val. ‘Keşke saçlarımı hiç açmasaydım.’ Ama onun parmaklarım teninde hissetmek hiç de fena olmamıştı. Bart’ın elleri çok sert gözüküyorlardı... Valeria ise onların aslında yumuşacık olduklarını öğrenmişti!

Evet, kızım, diye tekrarladı genç adam. Bana o konuda bir önerin var mı?

Evet, dedi Val heyecanlı bir sesle. Onunla daha çok birlikte olmaya özen göstermelisin. Kızınla beraber bir şeyler yapman gerek. Ancak o zaman ona gerçekten yakm olabilirsin... Birbirinizi tanıyabilirsiniz. Bunun için işine ayırdığın zamandan da biraz fedakarlık etmelisin. Senin de onu en az... senin de onu çok sevdiğini anlaması gerek.

Onun en az annesi kadar sevdiğimi mi anlamalı? diye mırıldandı genç adam sinirli bir tavırla, Bu hiç sorun olmasa gerek. Bir yıl kadar önce onların peşine bir özel dedektif takmıştım. Annesi Maria'yı hizmetçilere bırakıp gece gündüz gezip tozuyordu. Kızcağız hizmetçilerin, bakıcıların elinde...

Ve Özel öğretmenlerin, diye onun sözünü kesti genç kız. Bunu duyunca Bart kıpkırmızı oldu.

Evet, Özel öğretmenlerin, dedi içini çekip. Ama onların hiçbirinin işini senin kadar iyi bildiğini sanmam.

Bu konuşma yüzünden işimi kaybedebilirim' dedi Val. Ama Maria'nın neye ihtiyacı olduğunu şu anda en iyi ben bilebilirim. Bir özel öğretmenden çok senin, ilgine muhtaç. Sanırım bu senin de işine gelir. Hakim olmak istediğini söylemiştin, değil mi?

Evet, hem de nasıl. Hayatımda hiçbir şeyi bu kadar istememiştim: Genç adam heyecanlı bir sesle konuşuyordu. Yeteri kadar para kazandım. Devletin maaşıyla idare edebilecek durumdayım. Hakim olmak benim için çok önemli çünkü....Çünkü birisine bir sözüm var bu konuda. Neyse, sen ne önerecektin?

O 'birisi'nin Bart'ın babası olduğunu anlamak hiç de zor değildi. Ve genç adamın bunu açıkça söyleye-memesi ilginç bir şeydi. Bir kez hakim olduktan sonra ömür boyu o görevde kalabilirsin, dedi genç kız. Ama seçilebilmek için eyaletin politik örgütünün onayını alman gerekiyor, öyle değil mi? Bu durumda politik yönden başarılı olabilmen için toplum önünde çök iyi bir imajın olması lazım. Bizim buralarda halkı etkilemenin en kolay yolu aile babası imajını vermektir. Eh, kızm da olduktan sonra bu konuda hiç zoFİuk çekeceğini zannetmem.

Bence seni seçim danışmam olarak işe almalıyım, dedi Bart gülerek.

Buna zamanım yok, diye cevapladı Val. Şu anda nükleer santral işi'bütün zamanımı alıyor.

Ah, evet o meseleyi hatırladım. Genç adam yerinden kalkıp masaya yaklaşınca Valeria bir an için korkuyla soluğunu tuttu. Neyse ki Bart masada duran kağıtlarla fazla ilgilenmemişti. Sana nasıl bir yardımım olabilir? Ben de elektrik için o santrale gerçekten ihtiyacımız olduğunu düşünüyorum!

O anda Valeria'nın aklına parlak bir fikir geldi. Bart'a kampanyanın amacını hiç belli etmeden ondan yararlanabilirdi! 'Nasıl olsa hiçbir şeyden haberi yok diye düşündü genç kız. Ama Bart olanları öğrenirse başına gelecekleri tahmin edebiliyordu. Yine de şansını denemeye karar verdi,

Evet, açıkçası gerçekten ihtiyaç duyduğum bir şey var, dedi son derece masum bir tavırla. Fotokopi makinem o kadar eskidi ki artık..'

Tamam, anladım, dedi genç adam gülerek. Bunu bana söylediğin çok iyi oldu. Yarın hemen aldırırım. Buraya mı konmasını istersin?

Harika! Valeria'nm gözleri pırıl pırıldı. 'Şansın varken gerisini de getir,' dedi kendi kendine. Yarın Maria'yla ikimiz limana inip birkaç tarihi eseri göreceğiz. Sen de gelmek ister misin?

Ertesi gün limanda hep birlikte yürürken tıpkı bir aile gibiydiler. Maria ikisinin ortasında neşeyle zıplayarak yürüyordu. Val ise dar eteğinin yarattığı dezavantaja rağmen Bart'ın iri adımlarına ayak uydurmaya çabalıyordu. Maria ile ikisi saçlarını at kuyruğu yapmışlardı. Bu saç modeliyle Valeria da küçük kızla yaşıt gözüküyordu. Babalarıyla birlikte gezintiye çıkmış iki kız kardeşi andırıyorlardı adeta...

Sabahki serin meltem tamamen kesilmişti. Temmuz güneşi tepelerinde yükselmiş, tüm Plymouth'u kavuruyordu.

Nasıl olur? diyordu Maria, Mayflovver IFden çıktıkları sırada. Göçmenleri New England'a getiren geminin böyle bir şey olabileceğine hala inanamamıştı küçük kız. O kadar insan bu küçücük şeyin içine nasıl sığabilmiş? Bence bu işte bir bit yeniği var.

İnanması güç, ama gerçek, dedi Val. Yüz yirmi beş kişi yola çıkmışlardı... Tabii yolda birçok ölen olmuş. Bir tane de doğum. Yine de altmış altı gün boyunca fırtınaya ve soğuğa dayanmışlar. Kendilerine niçin 'aziz' dediklerini biliyor musun? Her şeyi inançlarının verdiği güçle başardıklarını düşünüyorlar da ondan. Zaten buraya gelmelerine yol açan şey de Avrupa'da inanç özgürlüğü olmamasıydı.

Din özgürlüğü önemli şey, diye söze karıştı Bart.

Din baskısından kurtulmak istiyorlardı dersek daha doğru olur. Göçmenler Anglikan Kilisesi'nin hegemonyasının olmadığı bir yerde yaşamayı ve inançlarında özgür olabilmeyi istiyorlardı. Buraya geldikleri zaman da kolonilerine yalnızca tek bir dini sokmaya özen gösterdiler. Evet, işte geldik. Genç kız, Bart ve Ma-ria'ya öz ötelerindeki taştan anıtı gösterdi. Deniz seviyesinin biraz üstünde koskoca bir kaya parçası minyatür bir Yunan tapınağı şeklinde yontulmuştu.

Bu mu? diye sordu Maria hayal kırıklığına uğramışçasına. Plymouth Kayası bu muymuş yani?

. Evet, bu. Valeria'mn peşi sıra kayanın yanına yaklaştılar. Taşın çevresi demirlerle çevrilmişti, kenarında da '1620 yazısı okunabiliyordu. Bunu göçten çok sonra birileri yazmış olsa gerekti.

Ama bu çok saçma, diye mırıldandı küçük kız. Güya gemiyle buraya yanaştıktan sonra bu taşa basıp hiç ayaklarını ıslatmadan karaya çıkmışlar. Böyle şey olmaz! Sahil buradan en az beş yü? metre uzakta Okyanus üç yüz elli yıl içinde bu kadar geri gidebilir mi?

Taş aynı, dedi Val gülerek. Ama birkaç kez yerinden oynatılmış. 1850'lerde bir parçasını şehir merkezine bile taşımışlar. Sonra iki yarıyı birleştirip buraya yerleştirmişler.

Tabii bu arada hatıra diye parça alıp götürenleri de unutmamak gerek, dedi Bart bu sırada. Turistler taşa çok zarar vermiş. Eskiden yüksekliği bir buçuk metreyi filan buluyormuş. Ama şimdi onun yarısı kadar bile...

Mr. Thomas? Yargıç Thomas! Üçü de bir anda oldukları yerde kalakaldılar. Onlara yaklaşan kişiyi görünce Val birden bayılacak gibi oldu. Mrs. Herlihy, elinde defteriyle, yine peşlerindeydi. Kadın, avını yakalamış bir köpekbalığı gibi sırıtıyordu. Vali az önce sizin eyalet meclisinde yargıçlığa aday gösterildiğinizi açıkladı, Mr. Thomas. Bu konuda sizden biraz bilgi alabilir miyiz?'

Tanrım, diye mırıldandı genç adam. Şimdiden gazeteciler peşimize mi düştü?

Okurlarımız sizi tanımaktan çok mutlu olacaklardır, dedi yaşlı kdın merakını gizlemeye gerek görmeksizin.

Valeria hafifçe öksürdü. Aslında o an içinden bir kahkaha atmak geliyordu, ama Bart'm öfkeleneceğini düşününce bundan vazgeçti. Maria da bir şeyler döndüğünü anlamıştı. Olup bitenleri çözemediği için sessizce babasının yanında dikilmeyi tercih etti.

Politika, diye mırıldandı Val. O anda göz ucuyla Bart'a bakınca onun da başını salladığım gördü. Genç adamın yüzünde sahte bir gülümseme belirmişti.

Demek aday gösterildim? Valeria, Bart'm Mrs. Herlihy'ı etkileyebilmek için en çekici tavrını takındığını fark etmişti. Bu konuda birtakım söylentiler duymuştum. Doğrusu halka hizmet vermek benim için büyük bir mutluluk olur.

Ama Mrs. Herlihy hiç de kolay yutulur lokma de ğildi. Boşanmış bir adamın bu göreve aday gösterilmesi pek olağan bir şey değil. Bu konuda ne düşünüyorsunuz acaba?

Bu bir soru mu? dedi genç adam en sevimli sesiyle. Evet, boşanmalar sık sık görülüyor. Hatta böyle bir olay yargıç adaylarının da başına gelebilir. Sizi kızım Maria'yla tanıştırayım.

Maria, yaşlı kadının yüzüne bile bakmadan sinirli bir tavırla omuzlarını silkti ve onlara arkasını döndü. Bundan sonra benimle oturacak, diye ekledi Bart az sonra.

Ne kadar güzel! dedi Mrs. Herlihy sahte bir neşeyle. İşe yarayacak bir ipucu daha yakalamıştı. Eski eşinizin sinema oyuncusu olduğunu duymuştum. Sanırım bazı... bazı sansürlü filmlerde küçük roller almış.

Maria birden yüzünde öfke dolu bir ifadeyle onlara döndü. Annem dünyanın en büyük oyuncusudur, dedi sert bir sesle. Ben de burada devamlı kalmayacağım. Annemle babam...

Maria! Bart yalnızca kızının omuzuna hafifçe dokunmuştu. Neyse ki Maria'yı susturmak için bu yeterli oldu. Küçük kız dolu dolu gözlerle babasına baktıktan sonra başını önüne eğdi.

Maria daha buraya tam olarak yerleşmedi,.diye devam etti genç adam sakin bir sesle. Plymouth'a yeni taşmıyoruz.

Evet, biliyorum. Mrs. Herlihy hiç durmadan küçük defterine not alıyordu. Sizi evinizde ziyaret etmeyi düşünmüştüm. Oraya gidince güzel bir hanım limana indiğinizi söyledi. Gerçekten çok hoş bir hanımdı.

Çok tatlıdır. Valeria gergin havayı biraz olsun yumuşatabilmek için söze karışmıştı. Sanırım Senatör Poitras'nın kızı Miss Poitras'yla konuştunuz? Evet, galiba öyle oldu. Aslında Mrs. Herlihy konuştuğu kadının adını öğrenememişti. Bu küçük ayrıntıyı da hemen notlarına ekledi. Editörü ona daima iyi bir gazetecinin isimler konusunda çok dikkatli olması gerektiğini öğütlerdi.

Demek seçildikten sonra kızınızla birlikte Plymo-uth'da oturacaksınız?

Durun bir dakika! dedi Bart gülerek. Daha o konuda bir şeyler söylemek için çok erken. Yani seçileceğim kesin bir şey değil. Ama Plymouth'a yerleşmekte kararlıyız. Plymouth çok güzel bir şehir. Burayı şimdiden yuvamız gibi görüyoruz.

Çok güzel, dedi Mrs. Herlihy tiz bir sesle. Valeria da öyle mi düşünüyor?

Val, kadının aklından geçenleri anlayınca birden te-laşlanmıştı. Mr. Thomas'ın adaylığı çok önemli bir konu. Böyle bir meseleye benim adımı karıştırmak istemezsiniz sanırım. Biz artık.

Hadi Valeria, itiraf et, dedi yaşlı kadın üzüntülü bir tavırla başını sallayarak. Son zamanlarda yaptığın yaramazlıkların farkındayım. Pazartesi günü Mr. Thomas'm geceyi senin evinde geçirdiğini de biliyorum. İnsan asla günahlarından kaçamaz. Olanları duysa büyükannen ne derdi acaba?

O anda karşısındaki tatlı ihtiyarcığm burnunun tam üstüne bir yumruk indirmek geldi Valeria'mn içinden. Günahlar mı? diye sordu buz gibi bir sesle. Neden söz ettiğinizi pek anlayamadım, Mrs. Herlihy. Ben...

Ben de burada neler olup bittiğini anlamıyorum, diye söze karıştı Bart. Valeria'nın.büyükannesini tanıma fırsatını bulamadım, ama onun da bize kızacağını sanmaıu. Pazartesi akşamı eve kızımı almak için uğramıştım. Ben iş gezisindeyken nişanlım ona bakıyordu.

'Neyin!' diye bağırmamak için zor tuttu Val kendini. 'Nişanlın mı? Ben mi! Seni iğrenç, adi...' O anda genç kız, Maria'yla göz göze geldi. Küçük kızın gözlerinden bir tek şey okunuyordu... nefret!

Nişanlınız mı? Mrs. Herlihy heyecandan kalemini kırmıştı. Bu haber olay yaratacak! Demek küçük Valeria'mız da evleniyor. Tarihi belirlediniz mi? Daha yeni nişanlandık, dedi genç adam sakin bir. sesle. Şimdilik size ancak bu kadarım söyleyebilirim. Birkaç hafta sonra gelin, bir görüşelim. Belki de yeni bir şeyler çıkar.

Tabii geleceğim, dedi yaşlı kadın keyifle sırıtarak. Sana çok kızdım, Valeria. Yıllardır aynı sokakta otururuz, böyle bir şeyi bana haber vermedin! Çok ayıp!

Ben., ben hiç kimseye haber vermedim ki, diye cevapladı Val güçsüz bir sesle. Bu... bunun bir sürpriz olmasını kararlaştırmıştık da. Beri... şey, iyi günler, Mrs. Herlihy.

Martha Herlihy hayatının en büyük zaferini kazanmış gibiydi. Artık diğerlerini görecek hali de kalmamıştı... şimdiden haberinin başlığını tasarlamaya başlamıştı bile. Onlara dalgın bir selam verip oradan uzaklaştı.

Neyse kurtulduk' dedi Bart Thomas içini çekerek.

Demek nişanlmım ha? Valeria öfkeden kıpkırmızı olmuştu. Hazır saçmalamaya başlamışken kadına kayınvaliden olduğumu da söyleyebilirdin! Genç kız elleri belinde, Bart'm karşısına dikilmişti.
Seni uyarmıştım! diye söze karıştı Maria. Sanki Valeria'nın yüzüne tırnaklarını geçirmeye hazır gibiydi. Sana babama sulanmamanı söylemiştim!
Babana sulanan filan yok, dedi Val soğuk bir sesle. Beni ne kadar kötü bir duruma düşürdüğünüzün farkında değil misiniz? Siz istediğiniz an buradan çekip gidebilirsiniz, ama ben Plymouth'da kalmak zorundayım.
Benimle nişanlı olduğunun duyulmasının sana zarar vereceğini sanmam, dedi bu sırada genç adam. Hatta hayatına biraz renk bile katabilir.
Seni kendini beğenmiş, ukala... Ben sana gösteri...
Babama öyle şeyler söyleyemezsin, diye bağırdı Maria. İkisinin arasına girmiş, babasını Valeria'dan korumaya çalışır gibiydi.
Söyleyecek başka bir şey bulamamıştım, dedi Bart özür dilercesine. O kadın senin evinde kaldığımı herkese yayacak olursa başıma gelebilecekleri düşünebiliyor musun? Yargıçlık kesinlikle suya düşer.
Demek mesele buydu! Valeria ona öldürecek gibi bakıyordu. Zaten senin beni düşündüğün filan yok. Sadece kendini düşünürsün sen! Seni ikiyüzlü, piç ku...
Çok ayıp, diye mırıldandı genç adam gülerek. Yanımızda genç birisi var. Ayrıca söylediğin doğru da değil. Ben doğmadan önce annemle babam evlenmişlerdi.
Baba, ne demek bunlar? Maria bu konuşmadan pek bir şey anlayamamıştı.
Önemli değil. Sadece büyüklerin anlayacağı şeyler, dedi babası yumuşak bir sesle. Bence insanlar etrafımıza toplanmadan buradan uzaklaşsak iyi olur. Geliyor musun, Valeria? Bart genç kıza elini uzattı.
Senin elini tutacağıma bir çıngıraklı yılana sarılmayı tercih ederim, diye mırıldandı Val. Nişanlısıymışım! Sevsinler!
Evet, sanırım buna alışman biraz zaman alacak, dedi genç adam sakin bir sesle. Maaşına.yüzde yirmi zam yaparım. Hadi, Maria, gidelim.
Sahiden onunla evlenecek misin? Küçük kız öfkeden zor konuşuyordu. Beni o kadınla aynı arabaya bindiremezsin!
Dediğimi yapacaksın, Maria, diye cevapladı babası. Yoksa seni şuracıkta pataklarım.
Yapamazsın! diye bağırdı Maria. Sen... beni şimdiye dek hiç kimse pataklamaya kalkışmadın! Demek ki zamanı gelmiş de geçiyor bile, dedi genç adam. Şimdi düş önüme bakalım, küçük hanım. Küçük kız öfkeyle babasına baktı. Ama onun hiç şakasının olmadığını anlayınca dediğini yapmaya karar verdi.
Maria arabaya gittikten sonra Bart, Valeria'ya döndü.'Hadi, sıra sende.
Bende mi? Val o anda Bart'ın dediğini yapmaktan başka çaresi olmadığını biliyordu. Geliyorum, diye mırıldandı sinirli bir tavırla. Ama daha bu iş bitmedi. Şimdilik sadece düşünüyorum, Mr. Bartholomew Thomas. Ama ne yapacağıma karar verince...
İşte o zaman yandık, dedi genç adam bıkkın bir tavırla. Sen şimdi bin şu arabaya. Eve dönünce konuşuruz. Bart onu omuzundan tutup arabaya doğru götürdü ve binerken de arkasına hafif bir şaplak indirdi.
Köşke varana kadar arabada bir tek söz söyleyen olmadı. Ama bahçe kapısından içeri girer girmez Bart tam bir diktatör gibi hareket etmeye başladı.
Sen doğru yukarı' dedi kızma dönüp. Biraz ders çalışsan hiç fena olmaz. Buralarda okul bir ay sonra başlıyor sanırım.
Altı hafta, diye söze karıştı Val, ama bunu söylediğine hemen pişman oldu. Bu sırada Maria kıpkırmızı bir yüzle odasına koşmuştu.
Ve sen, Ukala Hanım, dedi genç adam öfkeyle. Yürü, kütüphaneye gidiyoruz. Hemen!

O anda genç kızın Bart'a söyleyebileceği çok şey vardı. Ama onun ne kadar sinirli olduğunu görünce hiçbir şey demeden kütüphaneye girmeyi tercih etti. Otur, diye gürledi Bart içeri girer girmez.

Val ilk bulduğu yere oturdu.

Evet, sanırım nişanımızı açıklamakla sizi biraz şaşırttım, küçük hanım.

Ben... bence bu. söylediğinde çok haklısın, Genç adam Valeria'nm önünde bir aşağı, bir yukarı yürüyordu. O anda içerisi serin olduğu halde Val ellerinin terlediğini hissetti.

Açıklamama izin ver, dedi Bart genç kızın tepesine dikilip. Valeria ondan korunmak istercesine koltuğuna yapıştı.

Evet, diye mırıldandı Val ürkek bir tavırla. Bu sırada genç adam koltuğun kenarına tutunup ona iyice yaklaşmıştı.

Komşun olacak o kadın bana bir oyun oynamaya çalışıyor, dedi Bart. Aslında söylediği çok sıradan bir şeydi, ama yine de Val bunda bir tehdit havası sezebiliyordu.

Evet, diye cevapladı telaşla. O kadın öyledir. Sanırım büyükannenle araları pek iyi değildi? Hayır, değildi.

Tanrım, diye mırıldandı genç adam. Anlamıyor musun? Kadın bize komplo kurmaya çalışıyordu. Evde ikimiz yalnız ve kim bilir...

Onun komplo kurmaya çalışıp çalışmadığını bilmem, dedi Valeria. Sanırım bizim o gece yattığımızı sandı ve...

Arkadaşların böyle bir şeye ne derdi acaba? Ya da okulun bundan haberi olsa başınıza neler gelirdi, Miss Brewster?

Ben... arkadaşlarım buna inanmazlardı. Genç kız bir an durup derin bir nefes aldı. Okula gelince... bilmiyorum. Ama beni kovamazlar, yani ancak... Derslerinde başarısız ya da ahlaki açıdan uygunsuz olduğun kanıtlanırsa kovulursun, dedi Bart adeta kükrercesine. Ahlaki açıdan, anlıyor musun? Acaba... acaba biraz çekilir misin?

Neden?

Nefes alamıyorum... Lütfen çekil!

Hayır, çekilemem, diye mırıldandı genç adam ve o anda Val onun dudaklarını kendininkilerin üzerinde hissetti. Aslında bu, insamn aklını başından alacak türden bir öpücük değildi, ama Valeria'nm hoşuna gitmişti. Bart ondan çabucak uzaklaşınca fena oldu.

Lanet olsun! Bunu isteyerek yapmadım, dedi genç adam birkaç adım geri çekilirken. 'Ben de öyle diye düşündü Val. 'Ama gerçekten çok güzeldi! Eminim, büyükannem bu yaptığımızı beğenirdi!

Gördünüz, Miss Brewster. Artık nişanlı çiftlere daha çok özgürlük tanınıyor. Bir nişanla hem seni herkesin diline düşmekten kurtardım, hem de kendimi. Bir taşla iki kuş...

Nasıl bir taş?

Ne gibi?

Yani nişan yüzüğünün taşı nasıl bir şey olacak demek istiyorum. Tek taş pırlanta mı yoksa...' Aman Tanrım... diye söze başlamıştı genç adam, ama tam bu sırada kapının açıldığını duydu. Ve Amele Poitras hışımla içeri girdi.

Nişan yüzüğü mü dedin? diye sordu genç kadın, Bart'a dönüp.

Bart Thomas'ın yüzünde buz gibi bir ifade vardı. Bildiğim kadarıyla bu sabah Mrs, Herlihy diye birisine bizim nerede olduğumuzu söylemişsin?

Tabii söyledim,' dedi Amele şikayetçi bir tavırla. Beni burada tek başıma bırakıp gidersen öyle olur. Söyler misin, nedir bu yüzük hikayesi?

Mrs. Herlihy'ın bir dedikodu sütunu yazdığını biliyor muydun?

Biliyordum tabii, diye cevapladı genç kadın. Bunu herkes bilir. Şu yüzük...

Bu durumda sanırım Valeria ile az önce nişanlandığımızı duymak da seni memnun edecektir.

Dur! Valeria telaşla ayağa fırlamıştı. O vazo çok değerlidir!

Belli ki Amele Poitras vazonun değerini pek önemsemiyordu. Ağzına gelen bütün Fransızca küfürleri sıralarken antika vazoyu da Bart'ın başına doğru fırlattı. Neyse ki genç adam tam zamanında eğilmişti...

Bölüm Beş

Ağustosun gelmesiyle birlikte kavurucu yaz sıcakları iyiden iyiye bastırmıştı. Son zamanlarda Val ile Maria her fırsatta kendilerini havuz başına atıyorlardı. Zavallı Rudolph ise bulabildiği en serin yere uzanmayı tercih ediyordu.

O sabah Maria havuzun kenarındaki şezlonglardan birine uzanmış, dev şemsiyenin altında bir şeyler çiziktirmekle uğraşan Valeria'yı seyrediyordu. Val dış dünyayla adeta bütün ilişkisini kesmiş ve kendini yeni kampanyanın hazırlıklarına vermişti. Genç kız parmaklarının mürekkebe bulanmasına da aldırmıyordu. O anda birden parmağındaki yakut yüzüğe takıldı gözü. Bu yüzüğü nişan armağanı olarak Bart seçmişti. 'Ne fazla gösterişli ne de aşırı küçük,' diye düşündü Val. Genç adamın gerçekten ince bir zevki vardı... yine de Valeria bütün olup bitenlere kendini alıştırmakta hala güçlük çekiyordu.

Yeniden birbirimizle konuşmaya başladığımız için çok memnunum, dedi, şakacı bir tavırla Maria'ya dönüp. Yoksa bu evde çok sıkılacaktım.

Aslında sizin bu nişan işinin numara olduğuna inanmak çok zor, diye mırıldandı küçük kız. O yüzük... sonra gazetelere çıkan haberler, ama galiba doğru söylüyorsunuz. Yani beni uyutmaya filan kalkmıyorsun, değil mi?

Tabii ki hayır, dedi Val telaşlı bir sesle. Benim gerçekten babanla evleneceğime inanabiliyor musun? O kadar da kötü değildir, dedi Maria, babasını savunmaya çahşırcasına. Ondan hoşlanan bir çok kadın var. Hatta ben bile onu sevdiğimi söyleyebilirim. Evet, kızı olsaydım belki ben de onu sevebilirdim, diye cevapladı genç kız. Ama o adamın karısı olmaya hiç niyetim yok! Benim gerçekten kötü bir niyetim olmadığını anlamanız niçin bu kadar uzun sürdü acaba, küçük hanım.

Seni ne zaman tutmaya başladım, biliyor musun? .dedi Maria. Dün akşam Amele eşyalarını toplayıp evden gidince. O kadını buradan uzaklaştırmayı beceren birine saygı duyarım.

Teşekkürler, diye cevapladı Val hoşnut bir tavırla. Ben de seni sabrım, ilgim ve... belki biraz da güzelliğim sayesinde etkileyebildiğimi sanıyordum. Pek sayılmaz, dedi küçük kız. Aslında o söylediklerinin iki tanesi sende var, ama beni etkileyen o değildi. Valeria küçük kızın bu üç özellikten hangisini kastettiğini asla açıkça söylemeyeceğini biliyordu. 'Tıpkı babası,' diye düşündü ümitsizce. 'Bu iki inatçının arasına düşersem hiçbir tartışmada haklı çıkamam. Maria'ya cevap vermeden tekrar önündeki işe döndü. Fazla zaman kaybetmeden birkaç tane etkileyici slogan bulması gerekiyordu. Ama belli ki küçük kızın da canı konuşmak istemişti.

Bence sizin şu protesto işinde biraz da gençlere söz hakkı tanımanız gerek, dedi Maria. Yani o kadar moruk bir arada fazla işe yaramaz.

Valeria bu sözden fazla alınmadı. Ne de olsa on üç yaşında birisi için yirmi birin üstünde herkes yaşlı sayılırdı. Belki de öyledir, diye cevapladı genç kız. Ama sakın heveslenmeyin, küçük hanım! Size gruba katılmanızı teklif etmek gibi bir niyetim yok. Zaten başımda yeteri kadar dert var...

Biliyorum, dedi Maria anlayışlı bir tavırla. Babam sakin bir tiptir, ama kızınca korkunç olur. Eğer senin ne işler çevirdiğini Öğrenirse hapı yutarsın. Küçük kız adeta olabilecekleri düşünür gibi bir an sessiz kaldı. Ateşle oynuyorsun.

Herkesin görüşlerini açıkça belirtmeye hakkı vardır, diye cevapladı Val. Babanın bazı çağdışı fikirleri olması beni bağlamaz! Zaten bize şimdilik bilmeden epeyi yardımı dokunuyor. Bütün broşürleri onun mürekkebi ve kağıtlarıyla hazırlıyorum.

Ne yapıyorsun? diye sordu Maria duyduklarına inanamıyormuş gibi. Babamın kağıtlarıyla mı... ooo, eğer seni yakalarsa artık arkandan bir dua okuruz, Valeria! Halbuki ben öğretmenlerin daha... daha eski kafalı tipler olduklarım düşünürdüm.

Dünyada her cins öğretmen vardır, cieai Val. Buna şaşırmaman gerek. Ayrıca eğer sen dilini tutarsan babanın hiçbir şeyden haberi olmaz. Öğrenirse de... kaçıp bir yerlere saklanırın, herhalde.

Tam ondan söz ederken genç adamın kendilerine doğru gelmekte olduğunu fark ettiler. Bart minyatür bir buldozere binmişti. Buldozerle dev bir tekneyi çekip getiriyordu genç adam.

Baba! diye bağırdı küçük kız, 'Çok güzel,' dedi Valeria kendi kendine. Artık Maria babasının yanında eskisinden çok daha rahat davranıyordu. Nedir o sürdüğün şey, baba?

Gel de kendin bak! dedi Bart neşeli bir sesle. O, sahile inip buldozerin arkasmdakini denize indirirken kızlar da oraya gelmişlerdi. Sizce neye benziyor? diye bağırdı genç adam.

Ben... galiba denize bir tekne indiriyorsun, öyle değil mi?

Tabii öyle. Bart neşeyle gülerek teknenin üzerindeki brandayı kaldırdı. Hem de bir katamaran. Ah, evet bir katamaran, diye cevapladı Val. Aslında katamaranın ne olduğuna dair hiçbir fikri yoktu, ama genç adamın hevesini paylaşmak hoşuna gitmişti. Son birkaç haftadır Bart Thomas'ta gördüğü değişikliklerden çok memnundu genç kız, O kendini beğenmiş, ukala adam gitmiş, yerine sevecen bir baba gelmişti. Özellikle iki gece önce yaptığı şey sayesinde Bart, Valeria'nın gözünde iyiden iyiye yücelmişti.

Genç adam o akşam eve geldiğinde Amele' nin odasına çıkmış ve kapıyı açıp herkesin duyabileceği şekilde ona seslenmişti. Amele, eğer burada olmaktan bu kadar sikayetçiysen niçin bir an önce sevgili babacığının yanma koşmuyorsun?'

Ciddi olamazsın! diye bağırmıştı genç kadın. Neler saçmaladığının farkında değilsin sen!

Ne yaptığımı çok iyi biliyorum, demişti'Bart yumuşak bir sesle. Artık fena halde canımı sıkmaya başladınız, küçük hanım! Bu söz üzerine Amele Poitras hışımla köşkten dışarı fırlamıştı.

O gittikten birkaç saat sonra Val, Maria'yla koridorda karşılaşmıştı. Küçük kızın yüzünde, mutluluğunu olduğu gibi yansıtan bir gülümseme vardı. Bu gece çok iyi uyuyacağımdan eminim, Valeria, demişti Maria.

Ben de öyle, diye cevaplamıştı genç kız. Ve bütün gece mışıl mışıl uyumuştu.

Bu sabah Bart da hayatından memnun görünüyordu. Tekneyi incelerken tıpkı oyuncağını bulmuş bir çocuğa benziyordu genç adam.

Pek tekneye benzemiyor, dedi Maria bu sırada.

Siz anlamazsınız, hanımefendi, diye cevapladı babası gülerek. Bu, sığ sular için özellikle yapılmış bir katamarandır. Bak gördün mü yelkenleri bile farklı. Aradaki iskele de birinci kalite keresteden. Bak, işte şu direği, şurası da dümeni. Evet, şimdi biraz yardım edin bakalım.

Genç adam bir kahraman edasıyla küçük buldozerin direksiyonuna geçti ve teknenin halatlarını çekme işini Val ile Maria'ya bıraktı. Az sonra tekne tamamen denize inmişti.

Harika! dedi kızların yanma gelip. İyi iş becerdik. Beş metrelik teknesine gururla bakıyordu.

Evet, aslında bu işi her gün yapmalıyız, dedi Val alaycı bir tavırla. Halat çekmekten parmakları sıyrılmıştı.

Yoo, hayır, diye itiraz etti Bart. Yılda bir kez yapmamız yeterli. Kızının hafifçe başını okşadıktan sonra Valeria'yı alnından öptü. Limanda tekneyle çok eğleneceğiz. Ailemle bir tekne gezisine çıkmam gazetecilerin de çok hoşuna gidecektir.

Küçük bir sorun, dedi genç kız çekingen bir sesle. Burada tekne kullanmayı bilen var mı?

Tekneyi kullanmak da iş mi? diye cevapladı genç adam gülerek. Tekne suyun üzerinde durur, rüzgar yelkenleri şişirir, işte bu kadar!.

'Demek sonunda bir eksik yönünü buldum diye düşündü Valeria. Belli ki Bart Thomas tekne kullanmaktan anlamıyordu. Ama limanda tekneyle dolaşmak pek tehlikeli bir şey değildi. 'En kötü ihtimalle dalgakırana bindiririz,' dedi kendi kendine. Orada da su o kadar sığdı ki eve yürüyerek bile dönebilirlerdi!

Burada sahil koruma çok sıkıdır, diye söze karıştı Val. Onlara karşı önlem aldın mı?

Merak etme, bir kitap satın aldım. Gerçekten de genç adamın elinde kocaman, resimli bir kitap vardı. Bütün gece oturup bunu okudum. Evet, şimdi şu direği yerine takalım.
Takalım denmez, dikelim denir, diye düzeltti Valeria.
Bart ona alınmış gibi baktı. Takalım, dikelim ne fark eder ki? Bütün iş şu çubuğu yerine takmaktan ibaret.
Evet, dedi Maria. Küçük kız gülerek babasına bakıyordu. Bu sırada Val, can yeleklerini kontrol etti.
Ama 'o çubuğu yerine takmak,' hiç de Bart'ın dediği gibi kolay değildi. Neyse ki az sonra Harry yardımlarına koştu da tekneyi hazırlayabildiler.
O kadarını ben de becerirdim, dedi Bart uşağın getirdiği sandviçlerden birini yerken. Ama insan:, kadınlar yardım edince işler nedense hep ters gidiyor. Bence söylediklerine dikkat etmelisin, diye mırıldandı Valeria şakacı bir tavırla. Ben artık etkilenecek yaşı geçtim, ama kızın bu gidişle aşağılık kompleksine kapılabilir.
Öyle mi? Genç adam yüzünde şaşkın bir ifadeyle kızma döndü. Bu sırada Maria gülerek babasına bakıyordu. Küçük kız mutlaka Valeria'mn anlayamadığı birşeyi biliyor olsa gerekti.
Dalga geçme baba! dedi gülümseyerek ve baba-kız çok özel bir sırrı paylaşıyormuş gibi bakıştılar.
Saat tam birde hep birlikte iskeleden demir aldılar. Rüzgar çok uygundu ve bir süre olaysız gidecek gibiydiler. 'Acemi şansı!' diye düşündü Val. Ama limanı geçerken şanslarının yaver gidip gitmeyeceği belli değildi. Her an bir yerlerde karaya oturabilirlerdi.
Bunun yüzeceği en sığ su ne kadardır? diye sordu genç kız endişeli bir sesle.
On beş santim, dedi Bart. Tekneyi almadan önce broşürünü okumuştum. Bu kadarını akıl edebileceğimi sanmıyordun, değil mi?
Ben... açıkçası, hayır, diye cevapladı Val. Genç adamın bu kadar kendinden emin gözükmesi şaşırtmıştı onu. Sanki yıllardır bu işle uğraşır gibiydi Bart. Bu sırada yarımadadan limanın açık bölümüne geçtiler.
Bırak onunla dalga geçmeyi, baba! diye bağırdı Maria ön taraftan.
Kiminle dalga geçiyormuş ki?
Öff, bu erkekler! dedi küçük kız güverteye inip Valeria'mn yanma otururken. Hepsi bir garip. Ben de aynı fikirdeyim, diye cevapladı Val. Sırrınız neymiş bakayım?
Babam tekne kullanmakta çok ustadır, dedi Ma-ria. Hatta eskiden donanmaya bile katılmış.
Genç kız öfkeyle Bart'a baktı. Böyle bir numarayı yutmak ağrına gitmişti doğrusu. Bir kez olsun Bart Thomas'ın zayıf tarafını yakaladığını sanmıştı, ama bu da tutmamıştı. Zaten nişan işinde de oyuna gelmemiş miydi?
Sen gene ön tarafa git, dedi Maria'ya dönüp. Ben gidip babana haddini bildiririm!
Hiç fena fikir değil! Küçük kız, Valeria'ya göz kırptıktan sonra Ön tarafa yürüdü.
Val dikkatle yürüyerek Bart'ın yanına gitti. Bu sırada genç adam tekneyi kuzeybatı yönüne döndürmekle meşguldü ve tüm dikkatini dümene vermişti. Valeria ise gerçekten öfkeliydi ve ondan bu yaptığının acısını çıkarmaya karar vermişti.
Duyduğuma göre sen sahtekarın tekiymişsin, dedi sakin bir sesle. O anda Bart yüzünde şaşkın bir ifadeyle ona döndü. Ama genç kız tam sözüne devam edeceği sırada saçlarını tutan mavi bant rüzgardan çözü-lüverdi. Ve upuzun saçları omuzlarına döküldü.
Hey,dedi genç adam yumuşak bir sesle. Hayatımda hiç bu kadar güzel bir şey görmemiştim! 'Sakın yumuşama diye düşündü Val. 'Bu adamın numaralarını yutmaman gerek.'
Tekne kullanmakta çok usta olduğun söyleniyor, dedi sert bir sesle. Beni işletiyormuşsunuz, Mr. Bart Thomas. Tabii eğer bu gerçek adınızsa...
Aslında değil, diye cevapladı Bart gülerek. Genç adamın kahkahasında insanı hemen etkisi altına alıve-ren bir neşe vardı. Büyükbabamın babası bu yüzyılın başında Polonya'dan buraya gelmiş. Asıl soyadımız Thomazieski. Ama göçmen bürosundakiler bu kadar uzun bir ismin Amerika'da başımıza bela olabileceğini düşünmüşler!

Valeria sonunda saçlarını bir düzene sokmayı başarmıştı. Biraz yaklaş, diye bağırdı genç adam motorun gürültüsünü bastırmaya çalışarak. Şimdi yerinden kıpırdama. Bende bir tane daha ayakkabı bağı olacaktı. Genç kız ne olup bittiğini görmek için arkasına dönmeye çalışınca Bart sertçe bağırdı. İki saniye yerinde duramaz mısın? Ve Valeria'nm saçlarım ayakkabı bağıyla atkuyruğu şeklinde topladı. O anda vücutları birbirine değiverince Val hafifçe ürperdi. Bu sırada genç adam kolunu onun omuzuna dolamıştı. Valeria duygularını yorumlamakta güçlük çekiyordu. Sanki küçülmüş gibi... ya da daha güvencedeymiş gibi bir His vardı içinde.

Genç kız onun kendisinde ne bulduğunu anlayamamıştı. Üzerinde bir can yeleği vardı ve baştan aşağı da ıslanmıştı. Bu haliyle Bart'a oldukça itici gelmesi gerekirdi. 'Ve hala öfkeliyim!' diye düşündü Val. Tam bunu düşünürken birden parmağındaki yüzüğe gözü takılınca daha da sinirlendi.

Mrs. Herlihy'nin o saçma sapan haberi yazmasının üzerinden çok zaman geçti, dedi.

Genç adam birden ciddileşmişti. Tekneyi rüzgara bırakıp Valeria'ya döndü. Sanırım öyle, dedi yumuşak bir sesle.

Fazla bir tepki uyandırdığı da söylenemez, diye devam etti Valeria. Bizim küçük... kaçamağımız hiç kimseyi ilgilendirmiyor anlaşılan.

Belki, dedi Bart ve bir an için başını çevirip çevresine bakındı. Sözü nereye getirmek istiyorsun? Neler oluyor? Mria teknenin ön tarafından onlara bağırmıştı.

Tekneyi dinlendiriyorum, dedi genç adam: Çok hızlı gittiğimiz için yorulmuş. Ayrıca şimdi Miss Brews-ter'la doğum günü partini konuşuyoruz ve buraya gelmezsen memnun oluruz.

Küçük kız gülerek başını salladı. Tekneyi dinlendirme işinin palavra olduğunu biliyordu, ama doğum günü meselesi önemliydi. Maria kendi iyiliği için o tarafa yaklaşmamasının daha doğru olduğunu anlamıştı.

Evet, mesele nedir? diye sordu Bart, genç kıza dönüp.

Val derin bir nefes aldı. Bence artık o mesele kimsenin umurunda değil. Yani şu saçma sapan nişan işine bir son versek iyi olur. Kızın olup bitenlerden memnun değil. Mabel ve Harry bir an önce evlenmemiz için hevesleniyorlar, ama ben gün geçtikçe kendime olan saygımı yitirmeye başlıyorum.

Demek sorun büyük, dedi genç adam. Bana bir dakika izin verir misin? Bart hızla dümene asıldı. Rüzgarın etkisiyle tekne limanın dışına savrulmak üzereydi. Aslında o anda tekneyi çevirmek zor bir manevrayı gerektiriyordu, ama genç adam bunu kolayca becerebilecek güçteydi. Sanki işi özellikle uzatıyor gibiydi... Valeria'nm söylediklerini düşünüp bir karara varmaya çalışıyor olsa gerekti. Genç kız birden söylediklerine pişman oldu. Bart nişanı bozmaya karar verebilirdi ve Val bunu kesinlikle istemiyordu.

Aslında haklısın, dedi genç adam ve o anda Valeria'nm kalbi duracak gibi oldu. Ama bazı sorunlar vardı.

Öyle mi? Genç kız çok rahatlamıştı.

Evet, birkaç gün sonra Tarihi Koloniciler Kulübü' nde bir yemek düzenliyorlar. Benim de konuşmacı olarak katılmamı istediler. Nişanlımı yanımda getirmemi beklerler.

Koloniciler Kulübü mü? diye sordu Val heyecanla. Plymouth'un en köklü ailelerinin üye olduğu kulüp mü yani? Hani o 1769'da kurulan kulüp...

Evet, orası. Valeria, gerçekten yardımına ihtiyacım var.

'Neden olmasın?' diye düşündü genç kız. Birkaç gün daha bu rüyayı sürdürmenin ne zararı olabilirdi ki? Şey, sanırım biraz daha idare edebilirim.

Güzel, dedi genç adam ve Valeria'nın sırtına öyle bir vurdu ki zavallının kemikleri kırılacak gibi oldu. Şimdi, bak iskeleye nasıl ustaca yanaşacağım!

Mabel, iskeleye nasıl yanaştığını görsen gülmekten çatlardın, diyordu Val kıkır kıkır gülerek. Hepsi birlikte akşam yemeğine oturmuşlardı. Ve belli ki Bart bu konunun açılmasından hiç hoşlanmıyordu.

Bence olanları Harry de geldikten sonra anlatmalısın, diye söze karıştı Maria.
O gelince bir daha anlatırım, dedi genç kız Bart'a bakarak. Genç adamın yüzünde öfkeli bir ifade vardı.
Anlatsana, dedi Mabel hevesle. Çok meraklandırdın beni.
Rüzgarı arkamıza alıp limana yaklaştık, diye anlatmaya başladı Val. Maria'yla ben halatı atmak için ön tarafa geçmiştik. Tam yanaşacağımız sırada birden iskeleden uzaklaşıverdik.
Hiç de öyle olmadı, diye söze karıştı Bart. Tam da böyle oldu, dedi Val. 'Sıran gelince sen de kendi hikayeni anlatırsın. Neyse, sonra iskeleye bir daha yaklaştık. Tam halatı atacakken birden, kendimizi suyun içinde bulduk!
Evet, evet suya düştük! dedi Maria gülerek. Aman, Tanrım! Çok ıslanmış olmalısınız! Yoo, hayır! Valeria gülmekten konuşamıyordu. Zaten su beş santim filandı. Yürüyerek karaya çıktık!
Demir atma işini de bana bıraktılar, dedi Bart şikayetçi bir tavırla. Ben yanaşmaya çalışırken sahilde durup bana güldüler!
Tekrar suya girip geri dönmemizi beklemiyordun herhalde, diye bağırdı Maria. O kadar komikti ki.. Evet, hem de nasıl. Küçük hanımlar eğlendiler, dedi babası ve genç adamın yüzündeki kırgın ifade birden yerini bir gülümsemeye bıraktı. Ama bilmediğiniz bir şey var. Ben aslında tekneyi tam oraya yanaştırmak istemiştim. Dondurma çok güzel olmuş, Mabel. Sen mi yaptın?
Yok canım, dedi yaşlı kadın. Şehre inip marketten aldım.
Durun, durun! Valeria'nın anlatmadığı bir şey var, diye söze karıştı Maria bu sırada. Küçük kız neşeyle gülüyordu. Ama tam o anda Harry elinde gazetelerle içeri girip Bart'ın yanına gitti ve herkes birden sustu. Yaşlı adamın yüzünde endişeli bir ifade vardı. Gazeteleri görünce Bart'ın gülümsemesi de kayboldu. Daha sonra genç adam peçetesini eline aldı ve oturduğu yerden kalktı.
Sanırım Maria'yla biraz konuşmamız gerekecek, dedi içini çekip. Sen de gelirsen hiç fena olmaz, Valeria.
Maria'nm neşesi kaçmıştı. Val .endişeyle ona baktı.
Küçük kızın ancak son birkaç haftadır kabuğundan sıyrıldığını ve gerçekten neşelendiğini görebilmişti. Bu sırada Bart. ile kızı yemek odasından çıktılar. Genç kız bir an duraksayınca Harry ona bakıp hafifçe başını salladı... bu durumda o da onların peşinden gitmesi gerektiğini anlamıştı.
Tanrım, diye mırıldandı Mabel Baines ve masadaki birkaç kirli tabağı toplayıp mutfağa koştu. Bu kadar çabuk olacağını hiç tahmin etmemiştim.
Valeria ne olup bittiğini anlayamamıştı. Yavaşça yerinden kalkıp kiitaphaneye doğru yürüdü.
Bart kütüphanedeki büyük çalışma masasına oturmuştu. Maria ise yüzünde tedirgin bir ifadeyle onun karşısındaki koltuklardan birine ilişmişti. Kapıyı kapat, dedi genç adam, Valeria içeri girerken. Ve ona da ofurması için kızının yanındaki koltuğu gösterdi.
Kaliforniya'dan bir haber aldım, dedi yumuşak bir sesle. Kızından gözlerini ayırmıyordu.
Anneme bir şey mi oldu? Maria birden ayağa fırlamıştı. Küçük kız dolu dolu gözlerle yumruklarını sıkıp babasının karşısına dikilmişti.
Bunu sana nasıl söyleyeceğimi tam olarak bilemiyorum, diye mırıldandı Bart ve kızma kollarını uzattı. Maria babasının kucağına oturup başmı onun omuzuna dayadı. Annene kötü bir şey olmadı. Ama... ama annen... Eleanore evlenmiş, hayatım. Yapımcı Mr. Stanhppe'la.
Yalan bu! Küçük kız yüzünü babasının saçlarının arasına gömdü. Hıçkıra hıçkıra ağlamaya başlamıştı. Annem bunu bana yapmaz! Doğru olamaz bu! Olamaz!
Valeria ayağa kalkıp onlara doğru ürkekçe bir adım attı. Ama Bart kızına'göstermeden ona gelmemesini işaret etti. Maria bir süre daha babasına sarılıp hıçkıra hıç-kıra ağladı.

Bunu kendine karşı bir şey olarak görmemelisin, diyordu genç adam, Annen yaşamıyla ilgili kararlan verme hakkına sahip, yavrum. Bizonu istediği bir şeyi yapmaktan alıkoyamayız. Şu anda evlenmeyi çok istemiş olmalı. Onu suçlamaya hakkımız yok... bence anneni kutlamamız daha iyi olur. Ne dersin, bu akşam ona birlikte bir telefon açalım mı?

Küçük kız birden babasından uzaklaştı. Hala inanmıyorum, dedi acı dolu bir sesle.

Bak. Bart elindeki gazeteyi kızına uzattı. Yazıyı okurken Maria'mn yüzündeki ifade değişmişti. Küçük kız sanki çok değerli bir şeyini yitirmiş gibiydi. Onun bu halini görünce Valeria daha fazla dayanamadı ve Maria'yı kollarına aldı.

Ama belli ki Maria onun yakınlığını istemiyordu. Senin yüzünden oldu, dedi genç kıza nefretle bakarak. Babamı rahat bıraksaydın böyle bir şey olmazdı. Ama gidip ona kancayı taktın! Annem de babamın kendisini unuttuğunu görünce... o şişkoyla evlendi! Hep senin yüzünden! Küçük kız artık ağlamıyordu. Onun yüzündeki ifadeyi görünce Val korkuyla birkaç adım geriledi.

Senden iğreniyorum! diye bağırdı Maria ve Va-leria'ya bir yumruk atmaya çalıştı. O anda kendini tuttu ve iki eliyle ağzını kapatıp odadan dışarı fırladı. Koridor boyunca koşarken çığlıkları kütüphaneden de duyuluyordu. Val ile Bart bir an sessizce birbirlerine baktılar;

Belki... belki yanına gitsem iyi olur, diye mırıldandı genç kız bir süre sonra.

Hayır. Şimdi bunun pek faydası olmaz, dedi Bart. Maria'nın söylediklerini ciddiye alıp üzülme. Şu anda morali çok bozuk ve suçlayacak birini arıyor. Aslında haklı da olabilir, dedi Val yumuşak bir sesle. Belki aynen söylediği gibi olmuştur.

Sakın böyle bir şeye inanma, diye cevapladı genç adam ve koltuğundan kalktı. Eğer suçlanması gereken birisi varsa o da Eleanore'dan başkası olamaz. Bart birden tıpkı kızına yaptığı gibi Valeria'yı kollarına aldı. Genç kız kendini o kadar suçlu hissediyordu ki gözyaşlarını tutamadı. Ve başını onun omuzuna dayayıp içinden geldiği gibi ağladı.

Tamam, canım, geçti artık. Ağlama, diye mırıldandı genç adam, Valeria'nm saçlarını okşayarak. Ve o anda Val onun, başına hafif bir öpücük kondurduğunu hissedince çok şaşırdı...

Bölüm Altı

Saatlerdir odasından çıkmadı, dedi Mabel,Vale-ria'ya dönüp. Maria'nın kapısının önünde dikilmişlerdi! Babası odaya girmeyi beceremedi. Ben de az kalsın kafama bir bardak yiyecektim! Şansını denemeyen bir tek sen varsın. Maria'nın ne kadar obur olduğunu biliyorsun. Yirmi dört saattir ağzına tek lokma koymadı!

Biraz aç kalmasının ona zararı olacağım sanmam. Ben de şansımı denerim, ama sanırım en çok benden nefret ediyor.

Al şunu, dedi Mabel, genç kızın eline bir kase çorba tutuşturup. Reddedebilir, ama bir kez denemekle hiçbir şey kaybetmiş olmazsın. Nasıl ağladığını görmeliydin, Valeria. Ben hayatımda,bir çocuğun bu kadar çok ağladığını görmemiştim!

Olanlar onu çok sarsmıştır, diye mırıldandı Val. Annesiyle babasının tekrar evleneceklerine kendini inandırmıştı. Annesi başka birisiyle evlenince böyle bir tepki göstermesi doğal. Neyse, ben yine de şansımı deneyeceğim. Bart.. şey, Mr. Thomas nerede acaba? Yanma bir şişe brendi alıp kütüphaneye saklandı, dedi yaşlı kadın gülümseyerek. Kahraman beyimiz kızı ağlayınca ne yapacağını şaşırıyor!

Açıkçası ben de ne yapacağımı bilemiyorum, de-> di Valeria. Zaten bütün bu işlere bulaştığı için pişmandı. Önce o saçma sapan nişan meselesi çıkmıştı, şimdi de kendisinden nefret eden sorunlu bir çocukla uğraşmak zorundaydı. Genç kız böyle şeylerden hiç hoşlanmazdı ve niçin Bart Thomas'm problemlerini paylaşmaya kalkıştığını bilemiyordu. 'Duyan da adama aşık filan olduğumu sanır,' dedi kendi kendine. Ama patronundan hoşlandığı bile söylenemezdi.

Kase çok mu sıcak geldi? Mabel merakla genç kızın yüzüne bakıyordu. Yani sen birden dalıp gidince sandım ki...

Hayır, sıcak değil, dedi Val sakin bir sesle ve kapıyı açtı. Aslında gerçekten bunalıyor ve işin içinden nasıl çıkacağını bilemiyordu.
Valeria odaya girince küçük kız birden ağlamayı keşti. Bu sırada Mabel da kapıyı kapamıştı. Val birden kendini odada kapana kısılmış gibi hissetti.
Koskoca yatağın içinde Maria ufacık görünüyordu. Saçları darmadağın olmuştu ve ağlamaktan gözleri kızarmıştı. Yüzünde şüpheci bir ifadeyle Valeria'ya bakıyordu. Genç kız o anda onun ilk kez yaşını gösterdiğini düşündü. Maria'nın eski ukala, burnubüyük havasından eser kalmamıştı. Ve zavallının gerçekten acı çektiği belliydi. Val hiçbir şey söylemeden yatağa yaklaştı ve elindeki çorba kasesini komodinin üzerine bıraktı.
Ne istiyorsun? dedi küçük kız ters bir sesle. 'En azından bana bir şeyler fırlatmaya kalkmadı,' diye düşündü Valeria. Maria bağırmaya da pek niyetli görünmüyordu. Genç kız yatağın başucundaki sandalyeye oturdu. Orada öyle oturup duracak mısın? diye sordu Maria az sonra. Yatağın ortasına bağdaş kurup oturmuştu. 'Hiç de iki hafta önceki kadar tombul değil,' dedi Val kendi kendine. Uyguladıkları hafif rejim ve yaptıkları egzersizler işe yiaramıştı. Bu sırada küçük kız sorusunu tekrarladı. Valeria'ya nefretle bakıyordu.
Val bir süre ona cevap vermeden'pencereden dışarı baktı. Sonra adeta kendi kendine konuşurcasına anlatmaya başladı. Annem hastalandığı zaman ben yedi yaşındaydım. Bütün gün Öylece yatağında yatıyordu. Benimle oyun oynamaz olmuştu... ağzını açıp konuşmuyordu bile. Benden nefret ettiğini düşünmeye başlamıştım. Hatta herkesin bana düşman olduğunu sanıyordum. Çevremdekilere karşı çok kırıcı davrandım... ve özellikle anneme. Genç kız bir an için sessiz kaldı. Sonra bacak bacak üstüne atıp anlatmaya devam etti. Bu sırada bir yandan da belli etmeden Maria'ya bakıyordu. Küçük kız onun söylediklerini ilgiyle dinlemekteydi.
Sonra bir gece annem birden öldü, diye devam etti Val yumuşak bir sesle. Nasıl saçmaladığımı bilemezsin. Annemin sırf bana inat olsun diye öldüğünü düşünmüştüm! Gerçeği anlamam haftalar sürdü. Ve o zaman da artık çok geç olmuştu. Anneme onu ne kadar sevdiğimi hiçbir zaman söylemedim. Yaptığım aptallıkları da düzeltemedim. Her şey için çok geç kalmıştım.
Tanrım, diye fısıldadı küçük kız. Hatalarımdan kurtulmam yıllar aldı, dedi Vale-ria. Annemden bir yıl sonra da babamı kaybettim. Eğer büyükannem olmasaydı... o olmasaydı ne yapardım bilemiyorum. Ama büyükannemin bana öğrettiği bir şeyi hiçbir zaman unutmadım. Annelerle babaların da kendilerine ait bir hayatları vardır. Çocuklarına karşı sorumluluklarının yanısıra kendi problemleri ve dertleri de olur.
Yani... yani annem gibi mi?
Evet, canım, annen gibi. Annenin de hayatta kendisine destek olacak birine ihtiyacı vardı. Ve evlendi. Bunun sana karşı duygularıyla hiçbir ilgisi yok. Seni eskisinden de çok sevecektir.
Senin neden böyle dediğini biliyorum, dedi Maria soğuk bir sesle. Çünkü babamla evlenmek istiyorsun! Eğer... eğer annem o salak şişkoyla evlenirse babamın sana kalacağım biliyordun. Peki ben ne olacağım? Herhalde beni bir yatılı okula göndermeyi filan düşünüyorsunuzdur. '
Bu da nereden çıktı? Val gözlerini küçük kızın yüzünden ayırmıyordu.
Çünkü annem de öyle yapacaktı. Beni yatılı okula yollayacağını söylediği zaman babamı çağırdım, o da beni alıp buraya getirdi. Şimdi o da benden bıktı! Böyle saçma bir şeye inanıyor olamazsın, dedi genç kız. Eğer baban seni yatılı okula verecek olsaydı senin için bu kadar fedakarlığa katlanmazdı. Ayrıca o nişan hikayesinin numara olduğunu da biliyorsun. Bu akşam babanla birlikte bir yemeğe katılacağız, sonra da nişan filan kalmayacak. Yarın bu zamanlarda baban yalnız senin olacak. Bunu duymak hoşuna gitmedi mi?

Ama ben... Maria artık ağlamıyordu. Gözlerini yastığının kenarına kuruladı. Ben aptalın tekiyim, dedi Valeria'ya bakarak. Sanırım şimdi de yamma sokulup bana artık büyüdüğümü ve ona göre davranmam gerektiğini söyleyeceksin?

Hiç de öyle bir niyetim yok, diyen Val oturduğu yerden kalktı. Şenden istediğim tek şey çorbam içmen. Mabel senin için endişeleniyor. Hiç arkasına bakmadan kapıya doğru yürüdü. Tam dışarı çıkmak üzereyken yumuşak bir sesle ekledi. Şunu da bilmelisin ki baban seni çok seviyor.

Val, bir saat kadar sonra, kulüpteki yemeğe giyeceği elbiseyi seçerken, hala Maria'yla aralarında geçen ko nuşmayı düşünüyordu. Bu sırada Mabel içeri girdi. Bizimki çorbasım bitirmiş! Sen çok ilginç bir kadınsın, Valeria Brewster!

'ilginç değir diye düşündü genç kız duş alırken. 'Deli olmalıyım!' Aklı başında birisi şimdiye çoktan bu evden kaçıp giderdi! Duştan çıkınca aynada kendine bakarken gülümsedi. Kısacık boyuyla pek kimseyi etkilemesi beklenemezdi. Ama pırıl pırıl yeşil gözleri gerçekten çekiciydi doğrusu! Upuzun, kızıl saçlarını salladı. Burnunun üzerinde güneşin etkisiyle çiller belirmişti. 'Mr. Bart Thomas çillerimi görse burun kıvırır-dı herhalde,' dedi kendi kendine. Genç adam en ufak bir pürüze göz yummayacak gibiydi.

'Saçmalıyorsun,' diye düşündü bu sırada. 'O adamı akimdan çıkarman gerek.'

Burnu oldukça biçimliydi ve yüzü de fena sayılmazdı. İki yanağında belirip kayboluveren gamzeleri şimdiye dek birkaç kişinin hoşuna gitmişti! Vücudu da oldukça düzgündü.-. Mare-eJersin kızım, Valeria,' diye düşürıda kenuı kendine gülümseyerek.

Bu gece çok muhafazakar bir havan var, ' dedi Baı r. kulüpten içeri girerlerken. Tam bir öğretmen gibi! Valeria hafifçe kaşlarını kaldırdı ve ona hiç cevap vermeden içeri girdi. Bu elbiseyi satın alırken böyle bir yemeğe giymeyi hiç düşünmemişti. Daha çok yargıçları etkilemek için almıştı bunu. Bu derece klasik giyimli bir göstericiyi hangi yargıç olsa serbest bırakırdı.

Siyah, ipekli elbisenin önü baştan aşağı düğmeliydi ve beyaz dantelden bir yakası vardı. Dar olan üst tarafı ise eteklere doğru genişliyordu. Val saçlarım topuz yapmıştı. Boynunda da büyükannesinden kalma üç sıra inci kolyesi vardı. Genç kızın makyajı son derece hafif, ama özenliydi.

Kapıdan girer girmez Valeria'nm korktuğu başına geldi. Hoşgeldiniz, Mr. Thomas! diyordu çok tamdık bir ses. Val başını kaldırınca Komiser Mal Peter-şon'ı gördü. Ben, Şef Peterson, dedi yaşlı polis. Oo, demek yanınızda bizim küçük Valeria'yı getirdiniz!

Bart polis şefiyle el sıkışırken genç kıza dönüp gülümsedi. Şef Peterson'la tanışıyor muydunuz? Evet, dedi Val içini çekip. Unuttun mu? Sana verdiğim referansların bir tanesini de o yazmıştı. Pek hatırladığımı söyleyemem, diye cevapladı Bart gülümseyerek. Zaten o referansları okumamıştım bile. Aynı masada mı oturacağız, komiser? Şurada, setin üstünde, dedi Komiser Peterson hep birlikte masalarına doğru yürürlerken. Yeni yargıcımıza gereken saygıyı göstermeliyiz!

Daha yargıç olmadım, dedi Bart gülerek. Ama galiba şimdiden alışmam gereken bazı şeyler var. Masaların önünden geçerken Valeria çok huzursuz olmuştu. Y ı gözlerin kendisine çevrildiğini hissediyordu genç kiz. Kulüptekilerin hepsi Yargıç Thomas' m bu uygunsuz kızı nereden bulduğunu düşünüyorlardı herhalde.

Buralı olduğunuza göre sanırım nişanlımı yakından tanıydrsunuzdur, dedi Bart, komisere dönüp. Hep bir-likte masaya oturmuşlardı.

Komiser Peterson'm yüzüne gevşek bir gülümseme yayıldı. Hem de nasıl tanırım! Brewsterlar'ı benim kadar iyi bilen birisini bulamazsınız buralarda. Eminim Bart eski hikayeleri dinlemekten sıkılır, diye söze karıştı Valeria. Elleri öyle titriyordu ki çatalına taktığı karidesi tekrar tabağa düşürdü.

Yoo, hiç sıkılmam, dedi Bart hevesini gizlemeden. Valeria'nm ailesiyle ilgili bütün dehşet verici sırları öğrenmek istiyorum. Onu tanıdığımdan beri geçmişinden hiç söz etmedi bana.

Bence buna hiç gerek...

Bakın, size nefis bir şey anlatacağım, dedi polis komiseri bu sırada. Çiçekçi Haydut'un hikayesi! Val çatalım tabağının kenarına bıraktı. Artık kesinlikle hiçbir şey yiyecek hali kalmamıştı. Ama bu haksızlık, diye son bir kez çabaladı adamı susturmak için. Bu hiç öyle...

Bırakın da hikayeyi anlatayım, dedi Komiser Pe-terson. Bu sırada Bart genç kızın elini avucuna alıp hafifçe sıktı. Nişanlısını seven bir kız gibi hareket etmelisin, diye fısıldadı Valeria'nın kulağına. Sevgiyle gözlerimin içine bak! Ya da en azından yüzüme bakmaya çalış...

Yapamam, dedi Val titrek bir sesle. Sanırım bayılmak üzereyim!

Her şey beş yıl önce başlamıştı, diyordu polis komiseri. Çok soğuk bir kış geçirmiştik. Bahar geldiği zaman yollar çok bozulmuştu... asfaltın her tarafı delik deşikti. Hatta halk yollar yapılmadığı için çok şikayet ediyordu. İşte Çiçekçi Haydut da o günlerde ortaya çıktı! Asfaltta doldurulması gerekip de ihmal edilen çukurlan geceleri dolaşıp içlerine çiçek dikiyordu. Sabah trafiğin neye benzediğini tahmin edebilirsiniz!

Arabalar caddenin ortasında bir çiçek bahçesiyle karşılaşınca birbirlerine giriyorlardı. Sonunda haydutun yakalanması içifı bütün emniyet alarma geçirildi. İ1 İdare Meclisi onun yüzünden halka rezil olmuştu! Sonunda adamı buldunuz galiba? diye sordu Bart. Bu sırada masaya kızarmış piliç getirilmişti, ama Va-leria'nın hiçbir şey görecek hali yoktu. Polis komiseri pilicin tadına bakmak için hikayesine biraz ara verdi.

Haftada iki-üç kez bu tür yemeklere giderim, diyordu genç adama. Ama insan iş konuşmaktan bir şey yemeye fırsat bulamıyor. Ne diyordum? Haa, evet, haydutu yakaladık.

Ama aslında... diye söze karışmaya çalıştı Valeria, ama onu dinleyen olmadı. Bart kendini anlatılan öyküye kaptırmış gibiydi.

Yakalanması altı ay sürdü, dedi Komiser Peter-son. işi biraz abartmıştı. Son işinde, bulduğu çukura bir buçuk metre boyunda bir ağaç dikmiş! Hatta çok iyi hatırlıyorum, yılbaşıydı ve bizim haydut da ağacı süslemeyi ihmal etmemişti! Ama o gece kamyoneti bozuldu... ve hemen onu yakaladık.

Ben değildim! dedi bu sırada Val telaşlı bir sesle. Haydut kadın mıymış? Bart çok şaşırmış gibiydi. Evet, dedi komiser gülerek. Hem de'seksen iki yaşında bir kadın!

Büyükannemdi, diye mırıldandı Valeria. Niçin herkesin o hikayeyi diline doladığını bilmiyorum. Büyükannemin hiç kimseye zararı dokunmamıştır ki! Evet, gerçekten öyle, dedi Komiser Peterson. Çok sevimli, dürüst, ama dediği dedik bir kadındı. Torunu da ona çekmiş. Miz Brewster'ın Valeria gibi öğretmen olduğunu biliyor muydunuz?

Mahkûm olmadığı sürece herkes suçsuz sayılır, diye sesini yükseltti Val bu sırada. Mahkeme büyükannemi suçlu bulmamıştı!

Suçüstü yakalandı demiştiniz, değil mi komiser? ' dedi Bart gülerek.

Evet, suçüstü yaptık, diye cevapladı Komiser. Hemen mahkemeye götürüldü. Sorumlusu olduğu aynı türden on sekiz vaka vardı. Fotoğraflar, bir sürü tanık filan. Bütün eyalete rezil olduk!

O kadar delil olduğu halde suçlu bulunmadı mı? Delil önemli değil, dedi Val bıkkın bir tavırla. Zaten hiç duruşma yapılmadı ki.

Nasıl yapılabilirdi? diye mırıldandı komiser. Gülmekten'gözleri yaşarmıştı. Miz Brewster kırk yıldır şehirdeki lisede öğretmenlik yapıyordu. Çevrede herkes mutlaka birkaç kez onun öğrencisi olmuştu. Davaya bakacak yargıçlarla jüri üyesi olacakların tümü öğrencileriydi.

Yargıçlardan hiçbiri davaya bakmayı kabul etmedi, dedi Val mağrur bir tavırla. Altı kez reddedildikten sonra dava düştü.

Dahası da var, dedi Komiser Peterson gülerek. O sırada şehirdeki bütün gazeteler Miz Brewster'ı desteklemek için kampanya başlattılar. Hatta şehre yaptığı hizmetlerden dolayı bir plaket bile aldı!

Çok güzel günlerdi, dedi genç kız özlemle. Büyükannemle her zaman gurur duydum.

Sanırım sen de bu yüzden onun gibi protesto faaliyetlerine merak sardın, dedi yaşlı adam bu sırada.

Pasta çok güzel olmuş, değil mi? dedi Val masum bir tavırla. Burada dondurmalı pastayı her zaman... Ben Valeria'nm neler çevirdiğini çok iyi biliyorum, diye onun sözünü kesti Bart. Genç adam çok. neşeliydi. Hatta broşürlerini çoğaltması için ona yardımcı oldum.

Öyle mi? Komiser Peterson şaşkınlıkla kaşlarını kaldırmıştı. Bu arada Val, Bart'a hiç belli etmeksizin ona hafifçe dilini çıkardı ve sonra hiçbir şey olmamış gibi pastasını yemeye devam etti.

Onun nükleer santral konusundaki görüşlerine katılıyor musunuz? diye sordu komiser. Ama tam o an: da kulüp başkanı ayağa kalkıp Bart'dan bir konuşma yapmasını rica etti. Ve böylece Valeria da kurtulmuş oldu.

Yemekten sonra eve dönerlerken genç adam son derece neşeliydi. Sevimli insanlar' dedi Valeria'ya dönüp. Konuşmamı da çok iyi dinlediler. Demek büyükannen meşhur Çiçekçi Haydut'tu, öyle mi? Neyse ki bazı özellikleri sana geçmemiş.

Evet, neyse ki öyle, diye cevapladı genç kız. Bir an sessiz kaldıktan sonra Bart'a dönüp sordu. Böyle bir kadım sevebilir miydin?

Tabii, dedi genç adam gülerek; Büyükbaban da büyükanneni sevmemiş miydi?

Evet, diye cevapladı Val dalgın bir tavırla. Ama ara sıra çok sıkıntı çektiği de olmuştur. O da yargıçtı da...

Mabel Baines salondaki kanepelerden birine uzanmış, artritli parmaklarını rahatlatmak için krem sürüyordu. Yaşlanma hiç de iyi olmuyormuş, dedi Bart' la Val içeri girerken. Genç kalmanın bir yolunu bulmalısınız! Nasıl, iyi eğlendiniz mi?'

Hem de nasıl! diye cevapladı Bart neşeyle. Çok başarılı bir yemekti. Yerliler hakkında da çok şey Öğrendim!

Çok açım, diye söze karıştı Valeria bu sırada. Lafın yine dönüp dolaşıp kendisine gelmesinden korkuyordu. Yemekte verdikleri kızarmış piliç hiçbir şeye benzemiyordu.

Size soğuk bir şeyler hazırlayayım. Mabel uzandığı koltuktan kalktı. Elbisen çok güzel, Valeria. Evet, yerliler hakkında neler Öğrenmiş bakalım?

Bilmem ki, diye söze başladı Val, ama genç adam onun sözünü kesti.

Brewsterlar'ı yakından tanıdım, dedi Bart gülerek, Biliyor musun, Plymoııth'un en eski ailelerinden biriymişler. Buraya Mayflovver'la gelmişler! Aramızda canlı bir tarih dolaşıyormuş da haberimiz yokmuş.

Biz o Brewsterlar'dan değiliz, dedi genç kız ısrarla. Benim atalarım 1890'lardaki büyük göç sırasında Lancaster'dan gelmişler. Hem öğrendiğin şeyleri herkese yayman da gerekmez! O anda Valeria'nın yüz ifadesi bir sınıf dolusu ortaokul öğrencisini susturabi-lecek kadar ürkütücüydü, ama belli ki Bart Thomas hiç alınmamıştı.

Ben dedikoduya bayılırım, diye cevapladı genç adam. Mabel, bizim Valeria'nın meşhur Çiçekçi Haydutla akraba olduğunu biliyor muydun?

Öyle miymiş? diye sordu Mrs. Baines..Ne kadar ilginç. Yemeğinizi az sonra getiririm.

Çok ilginç, dedi Bart yumuşak bir sesle. Val onun yüzündeki kendini beğenmiş ifadeyi görünce sinir olmuştu. Bu adama dünyanın kaç bucak olduğunu göstermek istiyordu, ama böyle bir şeyi becerebileceğinden pek emin değildi. Hiçbir şey söylemeden kanepeye doğru yürüdü.

Beni öyle kolayca başından atamazsın, diye mırıldandı genç adam ve onun peşisıra gidip kanepeye oturdu. Konuşmamız gereken çok şey var, küçük hamım

Valeria kanepenin en uç köşesine büzülmüştü. Evet, öyle, dedi ondan yeterince uzaklaştığından emin olduktan sonra. Artık Bart Thomas'a karşısına çıkan her kızı etkileyemeyfeceğini göstermenin zamanı gelmişti. Genç kız bütün cesaretini toplayıp konuştu. Sanırım artık bu anlaşmayı bitirmenin zamanı geldi. Eğer şimdi beceremezse bunu asla söyleyemeyeceğini biliyordu. Yemekte senin nişanlın rolünü başarıyla oynadığımı

düşünüyorum. Yemek meselesi de aradan çıktığına göre bu saçma sapan oyunu daha fazla sürdürmenin anlamı yok. Bu dakikadan itibaren artık nişanlı değiliz, Mr. Thomas. Parmağındaki yüzüğü çıkarıp avucuna aldı.

Hemen bitirmek mi istiyorsun? diye sordu genç adam. Yarına kadar bekleyemez misin? Yüzüğü Bart'a uzatırken genç kızın eli titriyordu.

Yarın her şey daha güzel olacak, dedi Val sinirli bir sesle. Eminim kızın çok mutlu olacaktır. Ben de bir sürü yalanın ağırlığı altında yaşamaktan kurtulacağım. Ve... sanırım zamanla sen de rahatlayacaksın. Lütfen yüzüğü al.

Bak, gerçekten yüzüğün sende kalmasını istiyorum. Bart yüzüğü eline alıp ışığa tuttu. Yakutun pırıltısı genç kızın gözlerini alıyordu. Bu sırada Val gözyaşlarına boğulmak üzere olduğunu anladı. 'Taşın pırıltısından olacak,' diye düşündü. 'Başka bir sebep olamaz!'

Ayrıldıktan sonra yüzüğün bende kalması doğru olmaz, dedi içini çekerek. Ama yüzüğü çıkarınca parmağı birden bomboş kalmıştı. 'O yüzük zaten bana göre değildi,' diye düşündü genç kız. 'Hoşuma bile gitmiyordu. Hem...'

O anda yanaklarından iki damla gözyaşının süzül-düğünü hissetti. Kanepeden kalkıp kaçmaya çabaladı hemen. Ama yambaşında Bart oturduğu için minderlerin ortası hafifçe çökmüştü ve Val dengesini yitirip o tarafa doğru kaydı.

Hey, ağlıyor musun yoksa? Genç adam kolunu Valeria'nın omuzlarına dolamıştı.

Saçmalama, dedi genç kız. Ben hiç ağlamam. Evet, belli oluyor. Benim mendilimi al. Seninkin-den büyüktür. Doğrusu hiç de ağlar gibi değilsin. Benimle alay edemezsin! diye bağırdı Val. Sakın benimle...

Ben mi alay ediyormuşum? Bart genç kızı kollarına aldı. Valeria başım onun göğsüne dayamak zorunda kalmıştı. İnan bana, kesinlikle öyle bir niyetim yoktu.

Ağlıyorum çünkü... çünkü çok yorgunum. Bu sırada Valeria'nın akima daha iyi bir bahane gelmişti. Kızınla uğraşmak çok sinirlerimi bozdu. Sonra da beni zorla o yemeğe götürdün. Bütün suç senin!

Tabii öyle, dedi genç adam yumuşak bir sesle.
Gerçekten bçn suçluyum. Kızım ve benim için yaptıklarının değerini bilmediğimi sanma. Eğer benimle gelmeseydin o yemekte tek başıma rezil olabilirdim. Ama artık her şey bitti.'

Val belli etmeden onun yüzüne baktı. Sanki Bart da nişan işinin bittiğine üzülür gibiydi. Gözlerinde... adeta hüzünü, andıran bir şeyler vardı. 'Kendine gel,' dedi genç kız içinden. 'Yumuşamak yok!'

Evet, her şey bitti, dedi hafifçe yutkunup. Bir yandan da ondan uzaklaşmak için çabalıyordu. Tam bu sırada Mabel Baines içeri girdi.

Yaşlı kadın elindeki tepsiyi masaya bırakırken odanın havasından az önce neler olup bittiğini anladı. Bu tür durumları idare etmeye alışıktı.

İsterseniz jambon ve salata vereyim, dedi sakin bir sesle. Ya da dilimlenmiş soğuk hindi var. Ve tabii sıcak çay.

Ben kahve isterim, dedi Bart adeta homurdamr-casma.

Sana kahve yok, dedi kahya kadın. Uykunu kaçırır. Çay içebilirsin ancak.

Peki, diye cevapladı genç adam, küçük bir çocuk edasıyla. '.'Görüyorsun işte, dedi Valeria'ya dönüp. İnsan büyüdüğü zaman da dadısını yanında tutarsa böyle olur. Hiçbir zaman istediğin gibi yaşayamazsın. Doğru, dedi Mabel sert bir sesle. Onun ne kadar çekilmez bir çocuk olduğunu da en iyi ben bilirim. Söyle bana, yavrum, neye üzüldün?

Hiçbir şeye, diye mırıldandı Val ayağa kalkmaya çalışırken. Gözüme bir şey kaçtı sanırım.

Hiç de öyle gözükmüyor, dedi yaşlı kadın sinirli bir tavırla. Bart Thomas, gene neler çeviriyorsun? Hey, bu işte benim hiç suçum yok, diye itiraz etti Bart. Durup dururken yüzüğü çıkarıp bana verdi. Ben hiçbir şey yapmadım ki!

Bütün olanlar senin suçun zaten. Valeria gözyaşlarını zor tutuyordu. Koskoca mendili ıslatmıştı, ama hala ağlamak geliyordu içinden. Tam o anda telefon çaldı.

Ben bakarım, dedi genç adam ayağa kalkarken. Sen de Valeria'ya bakıver, Mabel. Belki susturmayı başarırsın.

Bu evde telefonlar bile farklıydı. Bart Thomas sıradan insanlar gibi telefonun alıcısını tutmaktan hoşlan-mazdı. Evdeki telefonların tümünde alıcı duvara monte edilmişti ve yanına gidip konuşmak yeterli oluyordu. Böylece konuşmayı odadakiler de duyuyordu

Ben, Thomas. dedi Bart alıcıya eğilip.

Malcom Graves, diye cevapladı karşı taraf.

Valilik genel sekreteri, dedi genç adam, odadaki iki kadına dönüp.

Saat on birde haberleri dinlediniz mi, Mr. Tho-' mas?

Hayır, bir yemeğe katılmıştım. Önemli bir şey mi vardı?

Çok önemli, diye cevapladı Graves. Vali çok endişelendi. Yedinci kanalı açın. Hala o haberi veriyor olabilirler.

Mabel hemen televizyonu açtı, ama haberin önemli bölümünü kaçırmışlardı. Senatör yarın bazı yargıç, adaylarının ahlaki durumlarının yeniden incelenmesi için bir soru önergesi verecek, diyordu spiker. Yapılan açıklamaya göre...

Mabel televizyonu kapadı. Bart sinirli bir tavırla başını sallayarak tekrar telefona yaklaştı. Hangi senatör vermiş önergeyi?

Tabii ki Senatör Poitras, dedi Malcom Graves. Herkes onun salağın teki olduğunu biliyor, ama yine de dikkatli olmamız gerek. Zaten boşanmış birinin aday olması pek alışılmış bir şey değil.

Benim de Poitras'ya söyleyeceklerim var, diye mırıldandı genç adam. Birinin onunla önceden konuşması iyi olur. Yoksa duyacaklarına kalbi dayanmayabilir.

Ne söyleyeceksiniz? Graves'in sesinden sabırsızlığı hissediliyordu.

Onunla kızı Amele hakkında konuşmak isterdim, diye cevapladı Bart. Bu iş o kızın başının altından çıkıyor olmalı. Geçen gün onu evimden kovmuştum. Babasını üzerime salmaya kalkıştı demek. Eğer Senatör Poitras iddiasını geri almazsa kızıyla aramdaki ilişkiyi basma açıklarım. Zaten o kızın yarattığı rezaletler gazeteleri birkaç hafta meşgul eder. Bence bu konuda senatörü uyarsanız hiç fena olmaz.

Çok ilginç, dedi Graves gülerek. Adama şantaj yapıyorsunuz, Mr. Thomas! Onu hemen arayacağım. Kızın adı Amele'ydi, değil mi? Peki öbür kız kim? Senatör sizin Valeria diye birisiyle birlikte yaşadığınızı ileri sürdü.

Valeria Brewster nişanlımdir, diye cevapladı genç adam. Kendisi Plymouth'un en eski ailelerinden birine mensuptur. Tanışmanızı çok isterim. Öğretmenlik yapıyor; Şu anda bizimle kalıyor... kızımın eğitimiyle ilgileniyor. Evde yalnız da değiliz.

'Ne kadar içten konuşuyor,' diye düşündü Val. 'Onu tanımasam ben bile söylediklerine gözümü kırpmadan inanabilirim.'

Brewster demek, diyordu Graves. Hoş bir isim. Bence onu kaybetmemelisiniz. Belki böylece bu vartayı da atlatabiliriz. Bugünlerde nişanlı çiftlerin aynı evde oturması yadırganmıyor. Hatta kızla evlenseniz daha bile iyi olur.

Evet, diye cevapladı Bart yumuşak bir sesle. Biz de birkaç hafta sonra evlenmeyi düşünüyoruz. Öyleyse bu akşam valiyi rahatsız etmeyeyim, dedi Malcom Graves. Siz de dikkat edin, gelecek haftaki oylamalara kadar bir terslik çıkmasın. Vali size güveniyor. Graves bunu söyledikten sonra telefonu kapattı.

Hadi bakalım, dedi Mrs. Baines. Siz ikiniz yemeklerinizi yiyin. Ben de mutfağa gidip işlerimi...

Ama o anda yaşlı kadım dinleyen yoktu. Val elleri belinde, şöminenin önünde dürmüş, Bart'a onu öldürecek gibi bakıyordu. Genç adam ise masum bir ifade takınmıştı.

Evet, diye mırıldandı Valeria sinirli bir sesle. Gene aynı numarayı çevirdin.

Özür dilerim, dedi Bart genç kızın yanına yaklaşıp. Elindeki yakut yüzüğü ürkekçe Valeria'ya uzattı. Lütfen. '

Bu kez işleri daha da karıştırdın, diye cevapladı gençkız öfkeyle. Bir de evlilik meselesi çıktı. Aman Tanrım!
Haklısın, diye fısıldadı Bart yumuşak bir sesle.
O anda Valeria'nm aklından bir çok şey geçiyordu. Bart Thomas'm kafasına bir vazo fırlatmak ya da suratına okkalı bir tokat atmak geliyordu içinden. 'O adama ihtiyacım yok,' diye düşündü Val. 'Ama yüzüğü istiyorum. Evet,'evet o yüzük mutlaka benim olmalı!' Eğer elinde nişan meselesini kanıtlayacak bir şey olmazsa bütün şehir halkının önünde küçük düşeceğini biliyordu. Yarınki gazeteler Bart ile ikisi hakkında yazılarla dolu olurdu mutlaka...
'Kendini aldatma,' dedi bu sırada içinden bir ses. 'Yüzük senin umurunda bile değil, Valeria Brewster. Senin derdin o adam!'
'Kapa çeneni,' diye mırıldandı kendi kendjne ve elini genç adama uzattı. Bart yüzüğü parmağına geçirince genç kız birden çok rahatladığını hissetti.
Ama evlenmeyeceğiz, dedi ısrarlı bir tavırla. Durumu kızına da sen anlatacaksın!
Korkak, diye mırıldandı genç adam gülerek. Yine de teşekkürler. Ve eğilip Valeria'yı öpmeye başladı.
Bu öpücük daha öncekilerden çok farklıydı ve Val elinde olmadan ona karşılık verdi. İçini bambaşka bir heyecan kaplamıştı.
Bu sırada duvardaki saat on ikiyi, vurdu ve Mabel Baines salona giriverdi. Yaşlı kadın onların durumunu görünce sessizce dışarı çıkıp kapıyı arkasından sıkıca kapadı.
''Anlaşılan, her şeyi aralarında halletmişler,'' diye mırıldandı kendi kendine ve gülümseyerek oradan uzaklaştı.

Bölüm Yedi

Saat sabahın yedisinde köşk çok sessizdi. Salon penceresinin hemen altında ötüşen iki minik kuş ve rüzgarda hışırdayan meşe yaprakları ara sıra sessizliği bölüyorlardı.
On beş gün sonra okullar açılacak, dedi Val kendi kendine. Eline çayım almış, mutfakta gazetesini okuyordu. Üzerinde eski bir blucin ve uzun kollu gömleği vardı. Saçlarını da arkasında toplayıp örmüştü. O gün yapılacak çok şey vardı ve Valeria giyimini duruma göre ayarlamıştı.
'Ondan sonra her şey yine eskisi gibi olacak,' diye düşündü genç kız. 'Kendi evime dönünce Maria'yı da babasını da unuturum herhalde.' Ama Bart Thomas'ı kolayca unutabileceğini pek sanmıyordu. Zaten ne zaman onu düşünse içini garip bir duygu kaplıyordu. Bu sırada yüzüğün yakutunu incelemeye koyuldu.
Ama kesinlikle evlenmeyeceğiz, diye mırıldandı fısıltıyı andıran bir sesle.
Tam bu sırada Maria içeri girdi. Bunu en az kırk kez söylemelisin,' dedi küçük kız. Belki o zaman biri sana inanır.
Anladığım kadarıyla sen inanmıyorsun, dedi Val. Halbuki ben babanın seninle bu konuda konuştuğunu sanıyordum.
Valeria'nın ayaklarının dibinde yatan Rudolp başını kaldırıp birkaç kez kuyruğunu salladıktan sonra tekrar uykuya daldı. Köpeğin bile sana inanmıyor, baksana, diye cevapladı Maria. Daha sonra genç kızın karşısındaki sandalyeye oturdu.
Maria'nın çektiği acı ve öfkesi yüzünden olduğu gibi okunuyordu. Ama artık gözyaşlarının arkasına sığınmaktan vazgeçtiği belliydi... sanki başka planlar yapar gibiydi küçük kız. Bu durumda Valeria çok dikkatli olması gerektiğini biliyordu.
Rudy'nin ne düşündüğünü anlamak çok zor, de-, di Val. Ben senin yaşındayken çok hareketli bir köpekti zavallı. Bütün gün benimle koşup oynardı. Ama şimdi kıpırdayacak hali yok. Sanırım gözleri de pek iyi görmüyor.
O zaman onu bir veterinere götürüp çektiklerine son verdirtmelisin, diye mırıldandı Maria. Bu haliyle hiç kimseye yararı yok ki.
Genç kız oturduğu sandalyeden hafifçe doğruldu. Maria'mn bu kadar da duygusuzca hareket edebileceğini hiç düşünmemişti. Böyle bir şey yapmaya hakkım yok, dedi Val sert bir

sesle. Yaşlılığında onu rahat ettirmem gerek. Eğer yaşı geçen herkesi ortadan kaldırmaya girişseydik bu şehrin nüfusu çok azalırdı herhalde! Bence biraz da kendine bakmalısın. Senin birisine yararın var mı? Belki de seni ortadan kaldırsak hiç fena olmazdı.

Neden olmasın? diye cevapladı küçük kız kaba bir tavırla. Hem ben de kurtulurum! O anda Mari-a'nın yüz ifadesi birden değişti. Sanki bir maskenin arkasına gizlenmiş gibiydi küçük kız. Sahiden babamla evlenmeyecek misin?

Hayır, evlenmeyeceğim, dedi Val. Sonra herkesin duyabileceği gibi yüksek sesle bağırdı. Babanla evlenmek gibi bir niyetim filan yok!

Bağırmanın sana hiçbir yararı olmaz, dedi Maria gülümseyerek. Günlerdir genç kız onun gülümsediğini görmemişti. Babam bu sabah erkenden Boston'a gitti.

Öyle mi? Valeria neredeyse bütün gece uyuyamamıştı. Bart'm gidişini duymamış olması çok şaşırtıcıydı. Ama bu duruma sevinmişti. En azından bir süre rahat edebilecekti demek ki.

Gitmeden önce benim odama geldi, diye devam etti küçük kız. Yüzünde hala o acayip gülümseme vardı. Yargıç olması için sizin evlenmeniz mi gerekiyormuş, öyle bir şeyler söyledi.

Onun gibi bir şey, dedi Val saatine bakarak. Biraz sonra otobüsü kapıya gelecekti.

Eğer babam yargıç olamazsa evlenmeniz gerekmez mi?

Bak, senin neden söz ettiğini anlamıyorum. Val öne doğru eğilip Maria'nın yüzünü incelemeye çalıştı. Küçük kız gereğinden fazla masum görünüyordu. Bu durumda dikkatli olması gerektiğini bilecek kadar çok tecrübesi vardı Valeria'nm. Baban yargıç olmayı kafasına takmış. Bildiğim tek şey bu. Ve bunu başarabilmesi için de bizim evlenmemiz gerektiğini düşünüyor.

Peki ya senin fikrin ne?

Açıkçası, evlenmemizin işe yarayıp yaramayacağını bilemiyorum, Maria. Ben babanla evlenmeye meraklı filan değilim. Aslında sen haklı olabilirsin. Belki de bu yargıçlık işi olmasaydı baban evlilik meselesini unuturdu.

Evet. Küçük kız arkasına dayandı. Sanki o anda bazı şeyler tezgahlıyor gibiydi. Valeria sessizce kahvaltısına devam etti.

Bugün ne yapacaksın? diye sordu Maria bir süre sonra. 'Belki de babasını konuşmaktan sıkılmıştır,' diye düşündü Val. Yine de uyamk olmak gerekliydi.

Yapacak fazla bir şey yok, dedi genç kız. Bu sabah bazı., bazı ilgili kişilerden telefon aldım. Limanın ilerisindeki burunda toplanıp halkı birtakım konularda aydınlatmayı düşünüyorlar.

Birden Maria'nm gözleri parladı. Orada gösteri mi yapacaksınız?

Evet, öyle de denebilir, diye cevapladı Valeria. Dün o civarda önemli bir şey oldu. Bak, bugünkü gazetede de var. Küçük kız gazeteyi alıp birinci sayfaya bir göz attı.

Hey, orada silah deposu mu varmış?

Gazeteye göre Savunma Bakanlığı'dan birileri o bölgede atış talimi yapılmasını uygun görmüş. Dün de tam çevre yolunun ortasında atış yapmaya kalkmışlar.
Neyse ki o sırada yol boşmuş. Ama genelde oranın trafiği yoğundur.

Öyle bir yerde silahları denemeleri çok saçma! Yıllar önce depoyu oraya kurmaları normalmiş, canım. O zaman oralar yerleşim bölgesi değilmiş. Ama şimdi her taraf ev doldu. Hala orada atış yapmaya devam etmeleri çok yanlış. Biz de bugün silah deposunun önünde toplanıp küçük bir gösteri yapacağız. Val küçük kızın bu konuya gösterdiği ilgiden kuşkulanmış-tı. Endişeyle ona baktı.

Harika! diye bağırdı Maria. Ben de gelmek isterim.

Maria'nın yüzünde hevesli bir gülümseme vardı. Ama gözleri buz gibiydi. Valeria bunun iyiye işaret olmadığını anlamıştı. Hayır, bizimle gelemezsin, dedi genç kız. Bu işler senin yaşında birine göre değil. Pasif, yani sessiz bir gösteri yapmayı düşünüyoruz. Gençler çabuk öfkelenir. Sonunda hepimiz hapise düşebiliriz.

Ama ben yaşımdan büyük gösteririm diye üsteledi Maria. Bahse girerim, o aynasızlar benim kaç yaşında olduğumu anlayamazlar.
Nasıl gözüktüğün önemli değil, dedi Val. Beni endişelendiren asıl mesele çabucak öfkeye kapılman. Başımıza dert açmak mı istiyorsun, küçük hanım? Benim tek istediğim size yardımcı olmak, diye cevapladı küçük kız. Böyle iyi bir amaç uğruna gösteri yapanları desteklemek istiyorum. Eğer gelmeme izin vermezsen...
Ne olurmuş izin vermezsem?
O zaman yaptıklarının hepsini babama anlatırım. Her şeyi!
Valeria usta bir şantajcıyla karşı karşıya olduğunu anlamıştı. Belki de ona anlatacakların benim umurumda olmaz, dedi tedirgin bir tavırla.
Bence bal gibi umurunda olur, diye cevapladı Maria. O anda gerçekten de yaşından çok daha büyük gösteriyordu. Yüzünün ne hale geldiğini beüd fark etmiyorsun, ama ben görebiliyorum. Beni kandıramazsın, Valeria.
Ya, öyle mi? Genç kız gerçekten kötü durumda olduğunu biliyordu. Bu derece zayıf davranmaması gerekirdi aslında.
Bence hangimizin haklı olduğunu deneyerek görebiliriz. Maria ayağa kalktı. Sen fazla gecikmeden çık. Ben de oturup her şeyi bir kağıda yazarım. Bakalım, kağıdı babama verince ne olacak?
Maria'nın blöf yaptığını düşünmek çok safça bir şey olurdu. Val kendini bu işten Sıyırmanın bir yolunu aradı, ama hiçbir hal çaresi yok gibiydi. Yaptıklarını Bart Thomas'ın öğrenmesi hiç de iyi olmazdı!
Tamam, dedi sonunda çaresizce. Üzerine rahat bir şeyler giy. Ayakkabıların sağlam olmalı. Bir de şapka al. Güneş çok korkunç. Ve lütfen, oraya varınca kendine hKim olmaya çalış! Biz kargaşa çıkarmak filan istemiyoruz. Bu konuda sana güvenebilmem gerek.
Akşam saat dörtte, tam fırtına patlamak üzereyken eve döndüler. Mabel Baines onların geldiğini görüp kapıyı açmıştı bile.
Saat dört oldu, dedi yaşlı kadın. Öğlene dönmeyeceğinizi haber verebilirdiniz. Güzelim yemek boşa gitti. Bari bir şeyler yiyebildiniz mi?
Hayır, diye cevapladı Val. Yemek yemeğe fırsatımız olmadı.
Saçma! dedi Mabel Baines homurdanırcasına. Hiçbir şey için yemek ihmal edilmez. Hadi, siz salona gidin. Ben size çayla yiyecek bir şeyler getiririm. Lütfen. Kahve getirsen iyi olur, dedi Valeria bu sırada. Çaydan hiç hoşlanmam. .
Ben de süt isterim, diye söze karıştı Maria. Mr. Thomas da Boston'dan dönmedi, dedi kahya kadın. Harry ortalarda yok. Siz de gidince köpekle koskoca evde baş başa kaldık. Yaşlı kadın kendi kendine söylenerek mutfağa yürüdü.
Canını sıktık, diye mırıldandı Valeria onun arkasından bakarak. .
Bence yanılıyorsun. Maria bütün gün güneş altında kalınca kıpkırmızı olmuştu. Sen Mrs. Baines'-in yemek zamanı dışında bir şeyler yedirmeyi istediği tek kişisin. Babam bile yemeği kaçırdığı zaman kendi başının çaresine bakmak zorunda kalır.
Beni niçin bu kadar tutuyor acaba? Genç kız bluzunun üst düğmelerinden ikisini açtı. Dışarıda korkunç bir sağanak başlamıştı ve bir yandan da gök gürüldü-yordu. Bu sırada Rudolp romatizmalarına rağmen son hızla onların yanma koştu.
Fırtınadan nefret eder, dedi Val sevecen bir tavırla. Yaşlı köpek, sahibesinin ayaklarının dibine uzanmıştı.
Ben de sevmem, diye cevapladı Maria. Neyse ki orada yağmura yakalanmadık. Biliyor musun, ben gerçekten çok eğlendim!
Biz oraya eğlenmek için gitmemiştik, dedi Valeria. Senin o adamlaTİa tartışman da hiç iyi olmadı. Neredeyse olay çıkacaktı. Etraftakilerin söylediklerine kulak aşmamayı öğrenmelisin. Kargaşa çıksaydı kötü şeyler olabilirdi.
isteyerek yapmadım ki, diye itiraz etti küçük kız. Yüzünde yine o dalgın ifade belirmişti.

iş olup bittikten sonra sebebini tartışmamızın anlamı yok, dedi Val. Bizim amacımız basının ilgisini çekmekti. Ama bu şekilde değil! Neyse ki sen bağırmaya başladığın sırada kamera polis komiserinin peşindeydi. Yoksa bu akşam haberlerde seni seyrederdik!

§Sahi mi? Maria’mn hevesi yüzünden okunuyordu. Genç kız o anda'onun neler planladığını anlayabilmeyi çok isterdi.

Evet, sahi, diye cevapladı Val. işte o zaman hapı yutardık! Düşünsene, bir yargıç adayının kızının böyle bir olaya karışmasına gazeıde bayılırdı. Baban da yargıçlığı ancak rüyacında görürdü!

Neyse, o işin bitmesine az kaldı, deai küçük kız, Babam yakında yargıç olur, sonra da siz...

Biz evlenmeyeceğiz, diye sertçe onun sözünü kesti Valeria. Bunu kafana sok artık... babanla evlenmeyeceğim!

Çok cesursun doğrusu! Kulağının dibinde o tanıdık sesi duyunca genç kız birden irkildi..

Bir daha sakın böyle yapma, dedi öfkeyle genç adama dönüp, Arkamdan sessizce yaklaşman sinirlerimi bozuyor!

Baba! Maria sandalyesinden kalkıp birkaç adım geriledi. Oysa babasını karşılarken hiç böyle davranmazdı.

Beni gördüğünüze ne kadar sevindiğiniz belli oluyor, dedi Bart kırgıfı bir sesle. İsterseniz bir dahaki sefere cüzzamlılar gibi elimde bir çanla geleyim. Geldiğimi duyup kaçarsınız.

Kaçacağımızı da nereden çıkardın? diye sordu Val sakince. Maria’yla ben yalnızca... Maria nereye kayboldu? Az önce buradaydı!

Nereye gittiğini boşver, dedi genç adam gülerek. Odadan çıkmış olması bile bir şeydir! Onu nasıl idare edebildiğine şaşıyorum, Valeria. Çocuklardan anlıyorsun.

Lütfen lafı o tarafa çekme, diye cevapladı genç kız. Marianm birden niçin tekrar aramıza katılmaya karar verdiğini ben de bilmiyorum. Neler çevirdiğini anlamıyorum ki...

Bir işler mi çeviriyormuş? Bart, Valeria’ya yaklaştı. Başımıza bir dert açmayı mı planlıyor dersin? Aynen Öyle. Val içini çekti. Sizden de pek memnun olduğumu söyleyemem Mr. Thomas!

Genç k.z mıa öfkeyle bakmayı planlamıştı bütün gün. Oysa şimı Bart’ı karşısında bulunca yine yumuşayı-vermişti. Genç adamın yüzünde o kadar masum ve çocuksu bir ifade vardı ki Val ona kızamıyordu bir türlü.

Bir şeyler içsek fena olmaz. İkimiz de rahatlarız, dedi Bart. Acaba yemekte ne var?

Balık, diye mırıldandı Valeria iğrenmiş gibi. Başka ne olabilir ki? Bugün cuma.

‘•‘Balık sevmez misin?

En nefret ettiğim yiyecektir, dedi genç kız sinirli bir sesle. Şimdi Bart’m ne diyeceğini tahmin edebiliyordu. ‘Balık çok yararlıdır. Sağlığın için haftada en az iki kez balık yemen gerekir,’ falan filan... Büyükannesi de ona balık yedirirken böyle şeyler söylerdi. ‘Ama beni kandıramazsın, Bart Thomas,’ diye düşündü. ‘Bunu sen bile istesen balık yemem.’

. Genç adam onun içinden geçenlerin farkında bile değildi. Hazırladığı içkiyi Valeria’ya uzattı. Viskiyle limon karışımı bir şey. Dene istersen.

İçkinin hafif alkollü, limonataya benzer hoş bir tadı vardı. Genç kız kadehini bir dikişte bitirdi. Daha sonra Bart’m koluna girdi ve ikisi birlikte yemek odasına yürüdüler. Ve yemekte Val balığını son lokmasına kadar bitirdi!

Bu akşam televizyonda çok güzel bir program var, dedi Maria tatlısını bitirir bitirmez. Gözlerini kısmış, Valeria’yla babasına bakıyordu. ‘Onu hemen buradan uzaklaştırmam gerek,’ diye düşündü genç kız. Yemekten sonra bir olay çıkmasını istemiyordu.

Önce matematik ödevini bitirmelisin, dedi ve bunu söylediğine hemen pişman oldu.

Evet, demekteydi Maria babasına dönüp. Bugün evde ders çalışacağımıza dışarı çıktık, baba. Eğlenmişsinizdir herhalde. Bart Thomas’m kızını dinlemediği her halinden belliydi. Hatta Maria o gün çıplak fotoğraf çektirmeye gittiklerini bile söylese babası aynı cevabı verebilirdi.

Ne yaptığımızı merak etmiyor musun? diye sordu küçük kız. Valerra'nın tepkisini ölçmek istercesine yan gözle ona bakıyordu.

Tabii ediyorum, dedi babası sakin bir sesle.

Burunun oradaki silah deposuna gittik. Hani, atış talimi yaptıkları yer var ya, oraya. Sonra da orada binleriyle buluşup gösteri yaptık.

Hepimiz çıplaktık ve polisler Başkan'ı öldürdüler, diye ekledi Val, Maria'ya bakarak.

Çok güzel, dedi Bart dalgın bir tavırla. Eğlendiğinize sevindim. Yemekten sonra seninle konuşmak istiyorum, Valeria.

Ama baba! diye bağırdı küçük kız bu sırada. Babası ona boş gözlerle bakınca hiçbir şansı olmadığını anladı. Valeria'ya öfkeyle baktı ve kendi kendine bir şeyler mırıldanarak odadan dışarı fırladı.

Derdi neymiş sen biliyor musun? Bart yüzünde şaşkın bir ifadeyle genç kıza dönmüştü. Valeria umar-samaz bir tavırla omuzlarını silkti. Bart Thomas gün geçtikçe büyükbabasına benziyordu. Hakim Brewster da genellikle yemekte ailesinin söylediklerini pek duymazdı.

Gençleri anlamak zordur, diye mırıldandı Val. Ayrıca ben de seninle konuşmak istiyordum.

Tam bu sırada Mabel içeri girdi. Kahveleri terasta içelim mi? diye sordu genç adam ona dönüp.

Kahvenizde kaynak da ister misiniz? Mabel aslında kurallara sıkı sıkıya bağlı bir insandı. Ama ara sıra değişik şeyler yapmaktan da hoşlanırdı.

Ben istemem, dedi genç kız. Yemekten önce içtiği şeyin etkisi hala üzerindeydi. Bart Thomas'la konuşurken uyanık olmak istiyordu. Oysa birazcık daha içki alırsa oturduğu yerde uyuyakalabilirdi. Günün yorgunluğu da yavaş yavaş üzerine çökmeye başlamıştı.

Benimkine koy biraz, dedi Bart bu sırada.

Mrs. Baines dönüp odadan çıkmak üzereyken Val ona seslendi. Bugün niçin bizimle yemek yemedin, Mabel?

Önemli bir sebebi yoktu, dedi yaşlı kadın gülerek. Harry'yle ben balıktan pek hoşlanmayız. Mutfakta hamburgerle patates kızartması yedik.

Ama ben de...

Hadi, terasa gidelim, diye mırıldandı genç adam ayağa kalkıp. Aslında Valeria onunla terasta, ayışığmda baş başa kalmaktan çok korkuyordu, ama itiraz etmeden yerinden kalktı. Bart onu kolundan tutup çekerken genç kız ayakkabılarından birini düşürdü. Neyse ki genç adam o kadar dalgındı ki bunu fark etmedi bile.

Ayışığmda okyanus pırıl pırıl gözüküyordu. Terasın serinliği ise gerçekten çekiciydi. Bunu bilerek yaptın, dedi Val teresa adımını atmak üzereyken birden durup.

Sandalyeleri mi? Bart şezlonglara doğru yürüdü. Bunları Harry dün çıkardı.

Sandalyelerden söz etmiyorum! dedi genç kız öfkeyle. 'Beni ayışığı rahatsız ediyor,' diyecekti, ama kendini tuttu. Bart Thomas'a rezil olmak istemiyordu.

Sen belki fark etmemişsindir, ama şezlonglarla sehpanın düzeni hep böyledir. Şuradaki ışığı da böcekleri kaçırmak için yakıyoruz. Buraya geleli beri işlerinle o kadar meşgulsün ki çevrende olup bitenleri görmüyorsun. Geç, şuraya otur. Işığı açınca böcekler de kaçar.

Evet. Tabii, dedi Valeria ve topallayarak şezlonglardan birine doğru yürüdü.

Ayağını mı incittin?

'Hayır,' dedi genç kız içinden. 'Ama eğer dikkatli olmazsam bu gece başka yönlerden incinebilirim...'

Bu sırada Mabel elinde kahvelerle terasa çıktı. Birisi koridorda ayakkabısını düşürmüş, dedi yaşlı kadın. Galiba Maria'nın ayakkabısının tekiydi. Kızın ayakları benimkilerden bile büyük. Ben kahvelerinizi şuraya bırakayım. Daha gidip mutfağı toplamam gerek,

Val kendini şezlonglardan birine bıraktı. 'Ne bu halin?' diyordu bir yandan kendi kendine. 'Yalan söylemeye o kadar alıştın ki artık gerçekleri de söyleyemez oldun. Gidip koridordan ayakkabını alacak cesaretin bile kalmadı!' Genç kız gözlerini Bart'dan kaçırmaya çalıştı.

Gözlerimin içine bak, dedi Bart bir süre sonra.. Konuşmamız gereken önemli şeyler var. İfade verirken tanıkların bana bakmalarını isterim.
Ben tanık filan değilim, diye mırıldandı Val. Sakin bir sesle konuşabilmek için çaba harcıyordu. Sadece saçlarımı açıyordum. Bütün gün örgüyle dolaşınca başımı ağrıtıyorlar. Tabii sen böyle şeylerden anlamazsın!
Doğru! dedi genç adam gülerek. En son saçlarımı uzattığımda sanırım altı aylıkmışım. Süt ister misin?
Hayır, istemem, diye cevapladı Valeria. Barthn bir an önce kahveyi vermesi için dua ediyordu içinden. Kafasını toparlayamazsa her an saçma sapan bir şeyler söyleyebilirdi, jçine su koyması için fincanını genç adama uzattı. Tam bu sırada birden eli yanınca hafif bir çığlık attı.
Ne oldu? Bart ona yaklaşıp üzerine eğilmişti. Val onun kendisine bu kadar yakın olmasından hem hoşlanıyor,'hem de ürküyordu. Genç adamın sorusunu cevaplamadan arkasına yaslandı ve kahvesinden bir yudum aldı.
Öğle yemeğini valiyle birlikte yedik, dedi Bart sakince. Genç kız bunu duyunca kahvesini boğazına kaçırdı... Kendisi valiyi hayatında bir kez, televizyonda görebilmişti yalnızca.
Hey, o kadar da önemli bir yemek değildi, dedi genç adam gülerek. Bir yandan da Valeria'nm Öksürüğünü geçirebilmek için onun sırtına vuruyordu.
Yapma, diyebildi Val güçlükle. Soluk soluğa kalmıştı genç kız. Kemiklerimi kıracaksın!
Ben yalnızca sana yardım etmeye çalışıyordum. Bart, genç kızın yanağını hafifçe okşamaya başladı.
Dur, dedi Valeria fısıltıyı andıran bir sesle. Onun parmaklarını teninde hissetmek korkutuyordu genç kızı. 'Bütün suç ayışığmdal' diye düşündü ve Bart'dan uzaklaştı. Başını Şezlongun arkasına dayadı. Terasın manzarası büyüleyiciydi. İskeleye doğru uzanan yol ayışığmda parlıyordu. Karanlığın çökmesiyle birlikte martılar saklanmışlardı ve sahil sessizliğe bürünmüştü. Yalnızca meşe yapraklarının hışırtısı ve sahili okşayan dalgalar sessizliği bozabiliyordu. Havadaki çiçek kokusu başını döndürüyordu genç kızın.
'Sen yalnızca iş için buradasın,' dedi kendi kendine. 'Adam çok hoş ye yakışıklı olabilir, ama aranızdaki sadece bir iş ilişkisi.' Kendini bırakmaması gerektiğini biliyordu. Özellikle bir avukatın yanında dikkatli olmak zorundaydı. Böyle adamlara hiç-güvenilmezdi...
Valiyle ne yaptığımızı merak etmiyor musun? diye sordu Bart bu sırada.
Yemek yemişsiniz ya. Genç kız sesinin gereğinden yüksek çıktığının farkındaydı. Toparlanıp daha alçak sesle konuştu. Sanırım Hilton'a gittiniz ve ikiniz de çırılçıplaktınız?
Yemekte söylediğini duydum, merak etme, dedi genç adam gülerek. Bart hafifçe yerinden kıpırdayınca sandalyesi gıcırdadı. Valeria sıkıntıdan boğulur gibi oluyordu. Hayır, diye mırıldandı genç adam az sonra. Çıplak değildik. Yemeğin üzerine de birer içki içtik. Ama...
Hikayenin gerisini dinlemek istediğimi sanmıyorum, dedi Val bu sırada,
Ne istediğin umurumda değil, Valeria Brewster! Hepsini sonuna kadar dinleyeceksin. Vali bana oylamanın yakında yapılacağım söyledi. Komisyonda bir sürü kararsız üye varmış. Senatör Poitras'yı susturduk, ama kızı hala bizim dedikodumuzu bütün Boston'a yayıyormuş.
Ne kadar kötü! diyebildi Valeria. Ama sen de böyle bir kızla beraber olmakla hata ettin.
O kız bana eskiden gayet uygundu, dedi Bart silil
mrlı bir sesle. Genç kız o anda ayın bulutların ardında kalmasına çok sevindi. Yoksa yüzünün kıpkırmızı olduğunu Bart da görebilecekti.
Evet, diye mırıldandı Val. Bu konu beni hiç ilgilendirmez, öyle değil mi?
Yine yanıldın, Valeria. Bu iş seni gerçekten-çok ilgilendiriyor.
Valeria başını önüne eğdi. Böyle durunca saçları yüzünü kapatıyordu. Bana bir şey açıklamasını istemiyorum,' diye düşünüyordu o anda. 'Bir an önce beni rahat bıraksın yeter!'
Hayatımda hiç senin gibi bir kadın tanımamıştım, dedi genç adam son derece yumuşak bir sesle.

Haksızlık ediyorsun, diye fısıldadı Val. Biliyorum, sen liseyi bitireli çok zaman olmuştur, ama öğretmenlerinin tümünü de unutmuş olamazsın! Bunun öğretmen olmanla hiçbir ilgisi yok! Bart yerinden kalkıp Valeria'ya yaklaştı. Benim neden söz ettiğimi gayet iyi biliyorsun!

Genç kız son bir çabayla ayağa kalktı. Bir yandan da şezlongun kenarlarına tutunup gücünü toparlamaya çalışıyordu. Bilmiyorum, dedi sert bir sesle. Bilmek de istemiyorum! Burada oturup hakaretlerine daha fazla tahammül edemem! Ben senin şamar oğlanın değilim. Sadece yanında çalışıyorum, o kadar!

Genç adam sanki onu duymamış gibi Valeria'ya daha da yaklaştı. Val çevresine bakınınca karanlıkta kaçacak yeri olmadığını gördü. Bart şimdi yanı başındaydı... genç kız eğer onu engellemezse olacakları tahmin edebiliyordu. Belki de genç adamı istiyordu... aslında ne istediğini pek bilmiyordu. Onu uzaklaştırmak için son çareyi denedi.

Sakın dokunma bana! diye fısıldadı ve bir kaç adım geri gitti. Ama çok geç kalmıştı. O anda Bart'm ellerini omuzlarının üzerinde hissetti. Tüm bedeni korku ve heyecanla titriyordu.

Daha bir şey yapmadım ki, dedi genç adam fısıltıyı andıran bir sesle. Eğer yapsaydım eminim hoşuna giderdi. Bart'ın ses tonu Valeria'yı daha da ürkütmüştü.

Sen öyle san! dedi genç kız sert bir sesle. Bırak beni, Bart! Hemen, şimdi!

Beni korkutmaya mı çalışıyorsun? Bart çok sakindi. Yakında evleneceğiz, Valeria. Sen ve ben... Sana bunu kaç kez söylemem gerek? diye sordu Val çaresizce. Seninle ev-len-me-ye-ce-ğim! Kulakların duymuyorsa dudaklarımı izlemeye çalış. Bir daha söyleyeyim...

Hiç zahmet etme, dedi genç adam ve ellerini onun üzerinden çekti. Otur, Valeria. Lütfen.

Zaten Valeria'nm da ayakta duracak hali kalmamıştı. Kendini şezlongun üzerine bırakıverdi. Sanki kilometrelerce koşmuş gibi soluk soluğaydı. Bart'a bir şey belli etmeden kendini toparlamaya çalıştı.

Bu konu benim için çok önemli, diyordu Bart. Senden istediğim tek şey bir-iki haftadır yaptığımızı biraz daha sürdürmek.

On gün, dedi Val. Tam on gündür insanlara yalan söylüyoruz.

Bunun kimseye bir zararı dokunmadı ki. Zararsız bir yalan söyledik. Gerçekten çok kötü durumdayım, Valeria. Şu yargıçlık işini ne kadar istediğimi biliyorsun. Belki evlenmemize gerek kalmaz bile. Eğer oylama bir an önce yapılırsa her şey hallolur. Yoksa... Evet, dedi genç kız. İşin ilginç yanı da bu zaten. Yoksa ne olacak?

Evlilik bizi bağlamaz, diye mırıldandı Bart Çevremizdeki evliliklerin çoğu boşanmayla sonuçlanmıyor mu? Oylamadan bir süre sonra anlaşamadık der ayrılırız, olur biter!

Peki ne biçim bir evlilik olacak bu? Valeria'nm korkusu sesine yansımıştı. Genç adam bunu fark edince güldü.

Gerçek bir evlilik olmayacak, diye cevapladı yumuşak bir sesle. Sadece platonik bir ilişkimiz olacak, canım. Val buna inanabilmeyi gerçekten istiyordu. Bu sırada Bart hafifçe içini çekti. Hem zaten sen benim tipim değilsin! '

O anda sanki Valeria'nm yüreğine bir bıçak saplanmış gibi oldu. Onun tipi Amele gibi bir kadın olsa gerekti... dolgun vücutlu, havalı ve özgür bir tip. Valeria bunu bilmenin kendisine niçin bu kadar acı verdiğini anlayamıyordu. Aslında Bart Thomas'm zevkleri onu hiç ilgilendirmezdi. Ama yine de çok sarsılmıştı.

Bu yaptığın hiç hoşuma gitmiyor, dedi biraz olsun kendini toparladıktan sonra. Kutsal bir şeyi oyun haline getiriyorsun. Evet, bu iş için her şeyi yapacağını söylemiştin, biliyorum. Ama o meselenin benimle hiçbir ilgisi yok. Beni anlamalısın. Sana yardım etmem için bana gerçekten önemli bir sebep göstermelisin. Yalnızca baban hakim olmanı istedi diye...

Daha Val sözünü bitiremeden genç adam ayağa fırlamıştı. Sen benim babam hakkında hiçbir şey bilmiyorsun! dedi sert bir sesle ve genç kızın önünde sinirli bir tavırla volta atmaya başladı.

Bir süre sonra da Valeria'nın karşısına dikildi. Evet, haklısın, sana her şeyi anlatmadım. Yardımına bu kadar ihtiyacım olmasa anlatmazdım da. Ama bir konuda içimin rahat olması

gerek. Eğer anlatacaklarımı başka birileri de öğrenirse yargıç olmak için hiçbir şansım kalmaz! Şu senin Mrs. Herlihy'a da sakın...

Ben kimsenin dedikodusunu yapmam, diye onun sözünü kesti Val öfkeyle. Ayrıca o kadın benim Mrs. Herlihyım filan da değil! Eğer sırrın o kadar önemli bir şeyse anlatma daha iyi. Senden bana sırlarını açıklamanı istemedim zaten...

- Ne istediğin belli, dedi genç adam buz gibi bir sesle. Çok huzursuz olduğu açıktı. Bir süre sessiz kalıp düşündü. Bu sırada genç kız elleriyle kulaklarını kapadı.

Anlatma bana, dedi yalvarırcasına. Lütfen hiçbir şey anlatma.

Bart, Valeria'nın üzerine eğildi. Bana hiçbir seçenek bırakmadın,' diye . mırıldandı. Şu anda bana yardım edebilecek tek kişisin. Ve yardımına gerçekten ihtiyacım var.

'Senin tipin değilim arfla,' diye düşündü genç kız. O anda kendini tutamayıp Bart'ın yanağına hafifçe dokundu. Genç adamın teni sıcacıktı. 'Günde iki kez traş olması gerek,' dedi Valeri.a kendi kendine. Bu düşünce genç kızın kafasındaki .sorunları biraz olsun dağıtmaya yetmişti.

Babam çoktan öldü, dedi Bart bu sırada. Sanki konuşmak için kendini zorluyor gibiydi. Huntsville, Texas'ta ölmüştü. Genç ada m Valeria'nm bir şey söylemesini beklercesine sustu.

Ama ben... Kasabanın a dı genç kızda hiçbir çağrışım yapmıyordu.

Huntsville, Texas, diye tekrarladı Bart. Texas' taki en büyük hapisanenin old uğu şehir... Baban... baban hapiste mi öldü?

Evet, dedi genç adam. YTllar önce. Göçmendi ve İngilizcesi pek iyi değildi. Ojüzden kendisiyle hiç ilgisi olmayan bir kavgaya karışmış. Ona ömür boyu hapis cezası verdiler.

Sadece kavgaya karıştığı için mi o cezayı verdiler? diye sordu Val şaşkın bir tavırla. Biri... birisini mi öldürdü yoksa?

Hayır, hiç kimseyi öldürmedi. Bart sanki çok uzak bir yerlerdeymiş gibi konuşuyordu'. Aslında savcı üç ya da beş yıl istemişti. Amk onun kalan ömrünün bundan daha da az olduğunu bilmiyorlardı. Bab am iki yıl sonra kanserden öldü. Ve ölmek üzereyken bile ailesiyle birlikte olmasına izin vermediler! Hakim1 hafifletici sebepleri göz önüne almayı reddetmişti.

Aman Tanrım!

Onu son kez gördüğümde on altı yaşındaydım. O gün bana çok şey söyledi... ve benden bir söz aldı. 'Burası çok büyük bir ülke, oğlum,' demişti. 'İnsanlar arasıra farkında olmadan hata yapıyorlar. Sen büyüdüğün zaman hukuk sistemindeki hataların en azından bazılarını ortadan kaldıracağına söz ver!' İşte aynen böyle söylemişti babam.

O anda ayın önündeki bulutlar dağılıverdi ve Valeria genç adamın yüzündeki acı dolu ifadeyi gördü.

Bu yüzden ben de hukukçu oldum, diye devam etti Bart. Ve bir süre sonra anladım ki babama verdiğim sözü tutabilmem için yargıç olmam gerekiyordu.

Genç kız ona dokunmak için elini uzattı, ama Bart çoktan ayağa fırlamıştı bile.

İşte sırrımı öğrendin, dedi genç adam az sorira. Bu sana hiç önemli bir şey gibi gözükmeyebilir, ama ben verdiğim sözü tutmak isterim. Yardımına ihtiyacım olduğunu biliyorsun. Bana yardım edecek misin? Val onu çok iyi anlıyordu. Bu derece önemli bir sözü mutlaka tutmak zorundaydı Bart... eğer şimdi yargıç olma şansını yitirirse bir daha asla aynı olanağı elde edemezdi. Ama evlilik meselesi de Valeria için gerçekten Önemliydi. Ona yardım etmeye çalışırken kendine olan saygısını yitirebilirdi. O güne dek evliliğin hafife alınmaması gereken, ciddi bir şey olduğu öğretilmişti genç kıza. Bir erkeğe kendini verebilmesi için onu sevmesi gerektiğini biliyordu.

Uzunca bir süre düşündükten sonra her sözcüğü tartarak konuştu. Bir formalite olarak seninle nikahlan-mak benim için sorun değil. Ama bu evlilik işini fazla uzatmamalıyız. Çünkü gerçek karı-koca gibi yaşamamıza olanak yok. Ayrıca meseleyi kızına kendin anlatacaksın. Nişan konusunda yaptığın açıklamanın da pek başarılı olduğu söylenemez!

Genç adam birden rahatlamış gibiydi. Ama ayışığm-da yüzü fazla seçilmiyordu.
Eğer benden istediğin bu kadarsa hiç düşünmeden kabul ederim, dedi yumuşak bir sesle. Maria meselesini bana bırak. Ücretine de yüzde on zam yapacağım!
Hayır! Val farkında olmadan ayağa fırlamıştı. Böyle bir şey için bana para veremezsin! Doğru, dedi Bart gülerek. Ama borcumu ödemenin başka bir yolunu biliyorum.
Genç kız birden kendini Bart'm kollarında buldu. Ayışığmda ona bu kadar yakın olmak büyüleyici bir şeydi... ve Valeria onu istese de kendisinden uzaklaştıramayacağın! biliyordu. Bu durumda yapılacak tek şey genç adamın öpücüklerinin tadına varmaktı...

Bölüm Sekiz:

Pazartesi sabahı Bart ile Valeria mutfakta kahvaltılarını yaparken dışarıda bardaktan boşanırcasma yağmur yağıyordu. Hava uzun zaman sonra biraz olsun serinlemişti. Eylül şimdiden kendini Hissettirmeye başlıyordu.
Yine Boston'a mı gideceksin? diy 'e sordu Val genç adama dönüp. Bart'ın huysuzluğu üzerinde gibiydi. Gitmemem için bir sebep mi var?
Ben, şey... tabii ki yok. Ama yalm zca... şu evlilik konusunda ne yaptığını...
Lafı uzatma, dedi Bart gazetesı'.ne uzanırken. Fazla zamanım yok.
Benim çok var da! Genç kız da sini rlenmeye başlamıştı. Sadece konuyu kızma açıp açmadığını soracaktım.
Kahvemi bitirmeden canımı sıkma. Gazeteyi katlayıp kenara koyduktan sonra Valeria'ya döndü. Evet, kızıma o meseleden söz ettim.
Ama bunu söylerken genç adamın yüzi inde huzursuz bir ifade belirmişti. Val onun Maria'ya her şeyi anlatmadığını tahmin edebiliyordu.
Kahveni bitir o zaman, dedi genç kız. :Çünkü bazı şeyleri konuşmadan evden dışarı adımım at amazsın! Bakıyorum daha evlenmeden beni yöneltmeye kalkışıyorsun, diye mırıldandı Bart kahvesind en bir yudum alıp. Seninle evlenmeye meraklı olmadığımı pekala biliyorsun, dedi Valeria sinirli bir tavırla. Şimdi beni iyi dinle! Bu'saçmalığa kiliseyi alet etmen e izin veremem!
Zaten öyle bir niyetim de yok. Genç adam fincanını öfkeyle masaya bıraktı. Kahvaltıda bile sıcak kahve içemeyecek miyim? Ne biçim ev burası?
Üzerine biraz sıcak su koyabilirsin. Konuyıı değiştirmeye çalışma.
Bart kaşlarım kaldırıp Valeria'ya baktı. Bugün biraz sinirlisin galiba?
Daha sen benim sinirli halimi görmedin! Genç kız başını dikleştirip Bart'm gözlerinin içine baktı. Ama tam bu sırada saçlarını tutan tokalardan biri kayıverdi ve kıpkızıl bukleler omuzlarına döküldü.
Sakın güleyim deme! dedi Val saçlarım toplamaya çalışırken.
Nerede bende o cesaret? diye cevapladı Bart sakin sakin. Konuklarımıza nikahın evde kıyılacağını söyleyebiliriz. Balo salonunda bir kokteyl veririz. Bugün sekreterimden bir konuk listesi hazırlamasını istemeliyim.
Bakıyorum, her şeyi planlamışsın. Peki ben arkadaşlarıma ne söyleyeceğim?
Sekreterimi arayıp çağıracaklarının listesini verebilirsin.
Uzunca bir sessizlikten sonra Bart tekrar başını kaldırdı. Sanırım bir sorun daha var. Nikahı kıyacak bir memur ayarlayabilir misin?
Yani... yani adamı arayıp ondan sahte bir nikah kıymasını istememi mi bekliyorsun?
Sadece bu konuda biraz bilgi almanı istemiştim, d etli genç adam yumuşak bir sesle. Sen bu işlerden daha iyi anlarsın diye düşündüm.
Bunu da nereden çıkardın? Valeria öfkeyle elindeki çatalı fırlatıp attı. Belki unutuyorsun, ama ben daha Önce hiç evlenmedim! Genç kız Bart'm da sinirlenmeye başladığını anlamıştı. Bu sıracla öa., peçetesini katlayıp tabağının yanma koydu.
Nedense bu sabah kavga çıkarmaya çalışıyorsun, Valeria. Dün gece seni kızdıracak bir şey mi yaptım? Val genç adama adeta nefretle baktı. 'Evet, iyi bilr ' din, seni beyinsiz zorba!' diye

düşünüyordu bir yandan. ‘Beni öptün! Daha ne yapacaktın ki? Ve ben bütün gece uyumadan yatağımda dönüp durdum!’ Yoksa yanlış bir şey mi söyledim?

Nikah memurunu arayacağım, dedi genç kız bıkkın bir tavırla. Sabah gidip gelinliğimi alırım. Öğleden sonra, hava güzel olursa nükleer santralle ilgili bir toplantıya katılacağım.

İstediğin kadar para harca, diyordu Bart. Ben masrafları öderim. Hatta istersen kredi kartlarımdan birini al.

Giyeceklerimin parasını başkalarına ödetmekten hoşlanmam, diye cevapladı Val ters bir sesle. Bana para teklif etmene gerek... Off, ne biçim adamsın sen?! Seninle gerçekten evlenmeyi isteyecek bir kadın düşünemiyorum!

Bu konuda isteğini gizlemeyen birçok kadın oldu şimdiye kadar, dedi genç adam alaycı bir tavırla, Biliyor musun, Valeria senin şu toplantıya gitmene sevindim. Nükleer santraller konusundaki bazı görüşlerimizi yeniden gözden geçirmemiz gerekebilir. Geçen gün vali bölgede santral kurulmasına karşı olduğunu söyledi! Tam o sırada kahvesini içmekte olan Valeria bunu duyunca boğulacak gibi oldu, öksürürken Bart yerinden kalktı ve yanına geldi. Birkaç saniye gülerek genç kıza baktıktan sonra eğilip alnından öptü. Ve daha Val hiçbir şey söyleyemeden mutfaktan dışarı fırladı.

Genç adam çıktıktan hemen sonra Maria peşinde Ru-dolp’la içeri girdi. Deniz kıyısında biraz dolaştık, dedi küçük kız. Tuzlu su bacaklarına iyi geliyor. Ama hala çamur yataklarının oradaki yengeçleri kovalamaktan vazgeçmedi!

Eski günleri unutamamıştır, dedi Valeria gülerek. O zamanlar koskoca bir gölü yüzerek geçebiliyordu. Ama şimdi o çamur yataklarına girerse bir daha çıka-mayabilir. Köpeğime ilgi gösterdiğin için çok teşekkür ederim, Maria.

Teşekkür etmene gerek yok, diye cevapladı Maria aksi bir tavırla. Bugünlerde evde yalnız Rudolp’ la konuşuyorum zaten.

‘Demek durum böyle,’ diye düşündü genç kız, Maria kendine bir bardak süt alırken. ‘Ateşkes yaptık, ama savaş hala sürüyor!’

Keşke senin evinde yediğimiz sosisten biraz olsaydı, dedi küçük kız birden.

Ligguiça mı? Val tehlikesiz bir konu açıldığı için memnun olmuştu. Bugün çıkacağım. Gelirken sana getiririm.

Çıkacak mısın? Maria’nm yüzü birden aydınlanmıştı. Gene gösteri mi var?

Önemli bir şey değil, diye cevapladı Valeria. Birkaç kişi toplanıp santralin durumunu tartışacağız. Hiç de ilginç değilmiş, dedi Maria iki haşlanmış yumurta alıp masaya otururken. Ama sen öyle sıkıcı işlerle uğraşmazsın. Bence bu toplantıda bir numara vardır. Bir an düşündükten sonra küçük kızın gözleri parladı. Nerede toplanmayı düşünüyorsunuz bakalım?

Val gülümsemesini gizleyemedi. Karşısında gerçekten cin gibi bir ufaklık vardı. Şehir merkezindeki ana-caddede toplanmayı düşünüyoruz, dedi genç kız. Eğer yağmur dinerse öğle civarında buluşacağız. Ohoo! diye bağırdı Maria gülerek. Tam da turist mevsiminde! O sırada trafiğin halini görmek isterdim. Gazetecilere filan haber verdiniz, değil mi? Zaten amacımız da bu, dedi Valeria, Halkın dikkatini çekmeye çalışıyoruz.

Biliyor musun, Valeria? Küçük kız sanki kendi kendine, konuşur gibiydi. Eğer babamla evlenecek olmasaydın seni sevebilirdim bile,

Babanla evlenmek gibi bir niyetim yok! dedi Val sabırsızca. Yani buna gerek kalacağını hiç sanmam. Baban sana o meseleyi açıkladı sanırım?

Bu sabah odama geldi. Evlilik, oyun filan gibi bir sürü laf etti. Aslında ne demek istediğini pek anlayamadım. Ama bildiğim bir şey var, siz evleneceksiniz... ve ben de bugün seninle geleceğim!

Durun bir dakika, küçük hanım! diye onun sözünü kesti VaKria. Bu gösteriyi berbat etmene izin veremem! Geçen sek. önemli biv olay olmadı diye hemen sana güvenecek Ucgıhm. Bu tür bir toplantıda dışarıdan laf atan bir çok u,i.u insan olur. Eğer sen de onlara

uyarsan başımıza çok kötü şeyler gelebilir. Ayrıca oraya gitmeden önce bir yere uğrayıp senin hiç hoşuna. gitmeyecek bir şey satın alacağım.

Seninle geleceğim! Maria çoktan kararını vermişti. Ve kolay kolay yolundan dönmeyeceği de belliydi. Val eğer onu reddederse olacakları tahmin etmekte hiç zorlanmadı.

Öyle olsun, dedi genç kız çaresizce. Ama canın sıkılırsa sakın beni suçlama!

Harry, Bart'ı arabayla Boston'a götürmüştü. Val bu sayede uzun süre sonra kendi arabasını kullanmaya fırsat bulduğu için çök memnundu. Maria ile birlikte bomboş yollardan Cranberry Kavşağı'na gittiler. Sanki herkes yağmurdan korkup evinde oturuyor gibiydi.

Şehrin en tanınmış modacılarından Avril Dene'in butiği şık hanımlarla dolup taşıyordu. Müşterilere sergilenen tuvaletlerin etiketlerine bakarken Valeria gittikçe kendini daha kötü hissetmeye başladı. Faturayı Bart'a yollayabileceğini biliyordu, ama bir erkeğin aldığı giysileri asla kabul edemezdi! Bu gelinlik bankadaki bütün parasını eritecekti... yine de genç kız faturayı ödemekte kararlıydı.

Hanımefendi ne emrediyorlar? Yanıbaşlarmda be-iji en tezgahtar kadım görünce Val bütün cesaretini topladı ve yan gözle Maria'ya bakarak konuştu. Bir gelinlik bakıyordum.

Maria yüzünde nefret dolu bir ifadeyle kendini en yakın koltuğun üzerine attı. 'Kızacağını biliyordum, ama bunu kendisi istedi,' diye düşündü Valeria.

Klasik bir şey mi isterdiniz? Şöyle geniş etekli, uzun tül duvaklı bir modelimiz...

Yoo, hayır! diye telaşla onun sözünü kesti Val. Yalnızca nikahta giyebileceği bir elbise için bütün parasını harcamaya hiç niyeti yoktu. Hayır, ben daha pratik bir şey düşünmüştüm. Düğünden sonra da. işe yarayacak bir model. Diz üstünde, kaliteli, şık bir şey istiyorum. Ama fazla da gösterişli olmasın.

Bu konuda pek şansınız yok, dedi tezgahtan kıa gülerek. Bence size en sade elbisemizi bile versek yine de bakışları üzerinize çekersiniz!

Maria bunu duyunca hafifçe öksürdü. Val gidip onun yanındaki koltuklardan birine otururken fısılda- -dı. Bu işten hoşlanmayacağını söylemiştim sana. Daha babamla evlenmedin! dedi küçük kız teh -ditkar bir tavırla. 'Çok komik,' diye düşündü Valeria bu sırada. 'Ben de bunu hatırlayıp kendimi avutuyo rum!' Belki düğün gününe kadar yeni bir Nuh tufanı kopardı... ya da Bart yargıçlıktan vazgeçip banka soy guncusu filan olmaya karar verebilirdi!

Genç kız uzun uzun düşündükten sonra tezgahtarın gösterdiği elbiseler arasında en sade olanını sec;ti. El bise, fildişi rengi ipekli kumaştandı. İşlemeli dih yakası ile dantel göğüs kısmı arasındaki açıklığı şe;ffaf bir tül örtüyordu. Üst tarafı Valeria'mn bedenine i;am oturuyordu ve ipeğin yarattığı uçucu havayı dizlere doğru uzanan geniş etek tamamlıyordu. Val elbiseye uyacak bir çift beyaz ayakkabı seçti.

Gelinlik seçimi Valeria gibi son derece pratik bir 'insana bile büyüleyici gelmişti. Ama faturanın altına iıtn-zasım atarken bu rüyadan birden uyandı genç kız. Di-ane Von Furstenburg imzasını taşıyan elbisenin ödemeleri ancak yılbaşında tamamlanırdı ve o zamana de k Val çok idareli yaşamak zorunda kalacaktı.

Arabaya binip kutuları arka koltuğa koyduktan son- -ra Valeria hemen motoru çalıştırmadı. Elbise seçimi bo-yunca Maria'mm ağzından bir tek söz çıkmamıştı.

İnan bana, bu yalnızca bir oyun,'1 dedi, küçük kızın gözlerinin içine bakarak. Yargıç olabilmesi için babana yardım ediyorum. Sana sözünü ettiğim oyun buydu işte. Onunla gerçekten evlenecek değilim!

Sana inanmıyorum! diye cevapladı Maria. Ver-d iğin sözleri nasıl tuttuğunu gördük! Hadi, şu'gösteri-ye gidelim.

Ben sözümü tutarım, dedi genç kız sert bir sesle. Hem seni götürüp eve bıraksam daha iyi olacak gali-b a.

Yoo, öyle bir şey yapamazsın! Maria çok tiz bir ssle konuşmuştu. Gözlerindeki ifade ise Valeria’ya hiç yabancı gelmemişti... kopya çekerken yakalanıp çare-s:iz kalan bazı öğrencilerinin böyle baktıklarını görmüş-tlii daha önce.

Ben eğlenmek için seninle geldim, dedi küçük kız. ‘ ‘Ve istesen de beni engelleyemezsin!

Seni eve geri götürebilirim!

Götür istersen. Eve varır varmaz polisi ararım! Val bunun boş bir tehdit olmadığını biliyordu. Gösteriye yüz küsur kişi katılacaktı. Yaptıklarının etkili olması için polis gelmeden toplanmaları şarttı. Eğer polisin olaydan haberi olursa toplantının hiçbir anlamı kalmayacaktı.

Şantajcılık hiç hoş bir şey değildir. Genç kız yenilgiyi kabul etmişti.

Ben de hoş bir insan olduğumu iddia etmiyorum, diye cevapladı Maria. Acele etmezsek gösteriye geç kakacağız.

Büyük bir gösteri planlamak neredeyse savaşa hazırlanmaya benziyordu. Valeria iki yüzü aşkın gönüllüye g örev dağılımı yapmanın sorumluluğunu üzerine aldığı için bu işin ne kadar yorucu olabileceğini çok iyi anlamıştı. Değişik yaş gruplarında insanları farklı bölgelere yerleştirmişti genç kız. En yaşlıları şehir merkezindeki heykelin hemen altında duracaklardı... buradan ana caddeye çıkmaları hiç de zor olmazdı. Daha gençler ise ara sokaklaradağılmışlardı. İşareti aldıktan sonra hızla merkeze yürüyeceklerdi ve herkes aynı anda orada toplanacaktı.

Göstericiler önceden kendilerine ayrılan bölgeleri dolaşıp bekleyecekleri yerlerin merkeze kaç dakika uzaklıkta olduğunu hesaplamışlardı.

Bir ilkyardım aracı anacaddenin kenarında park etmişti. Aracın içindeki iki gönüllü hemşire çıkabilecek herhangi bir olaya müdahale etmek üzere hazır bekliyordu.

Gösteride teknolojinin olanaklarından da yararlanılacaktı. Toplantıya katılacakların tümüne kimlik kartları ve özel yaka iğneleri dağıtılmıştı. Ayrıca haberleşmeyi yürütmek için her gruba telsiz, megafon ve birer el radyosu vermeyi de ihmal etmemişlerdi.

‘Her şey tamam,’ diye düşündü Valeria. ‘Ah, bir de şu yağmur dinse!’

Tam o anda genç kızın isteği kabul oldu ve kara bulutların arasından güneş beliriverdi. Tamam, artık gidebiliriz, dedi Val. Radyoyu aç.

Maria elinde birkaç tane portatif radyoyla arabadan inmişti. Hala öfkesini üzerinden atamadığı için ters bir sesle sordu. Şimdi radyo dinlemenin ne alemi var? Çünkü radyo istasyonunda bizden birisi var. Beşinci kanalı ayarla. Maria transistörlü radyoyu açınca hoş bir müzik çevreye yayıldı. Bu sırada şarkı bitti ve spiker konuşmaya başladı. Bu melodi hepimize mor menekşeleri anımsatır...

Genç kız bunu duyunca hemen radyoyu kapadı. Hadi, şimdi gidiyoruz. Ve çevrelerine toplanan küçük grupla birlikte merkeze doğru yürümeye başladılar.

Mor menekşeler mi? Maria etrafındaki kadınların hızlı adımlarına uymaya çalışırken nefes nefese kalmıştı.

Evet, parolamız buydu, diye cevapladı Val. Her şeyin yolunda gittiğini ve harekete geçmek gerektiğini haber vermek için. Daha önce şehrin bu tarafını hiç görmemiştin, değil mi?

Ben... hayır. Küçük kız birden şaşkınlaşmış gibiydi. Peki pankartlar filan nerede?

Hepsini bir kamyona yüklemiştik. Şimdi ana caddeye varmıştır. Orada bozulmuş gibi duracaktı. Polis çekici getirene kadar biz işimizi çoktan halletmiş ola-cağız.

İşe bak yahu! Ben de böyle şeylerin çok kolay olduğunu düşünürdüm. Bir-iki tane pankart yazıp... Bu gördüklerin sana çok deneyim kazandıracak, dedi Valeria. Bak, şurası Mayflower Kulübü’nün lokali. Bir gün fırsat bulursak seninle orayı gezmeliyiz. Tamam, diye cevapladı'Maria. Neden burada bu kadar çok heykel var?

Sana bu heykelleri turistler için diktiklerini söylesem inanırsın. Ama asıl sebebi söylersem seninle dalga geçtiğimi sanabilirsin. Val konuşurken bir yandan da çevreyi kolaçan ediyordu. Burada halk geçmişine çok bağlıdır. Ve o zamana ait olayları anımsatan heykellerin mistik bir gücü olduğuna inanırlar. Hani, şehrin korunduğuna filan... Bak, sana söylediklerimi sakın

unutma. Ne olursa olsun, yanımdan uzaklaşmayacaksın. Ve kesinlikle izleyicilerle ilgilenme! Kalabalığın içinde her türlü ihsan bulunur. Ufacık bir yanlış hareket korkunç bir kargaşaya sebep olabilir. Çok dikkatil ol! Valeria bir kez daha çevreye göz atınca her şeyin yolunda gittiğini gördü. Gruplar düzenli bir şekilde derliyorlardı. Göstericilerin çoğu kadındı, ama aralarında birkaç tane genç adam da vardı. ‘Onlar sorun olabilir,’ diye düşündü Val. Seyirciler laf attığı zaman kadınlar genellikle pek alınmazlardı, ama söylenen sözler bu gençlerden birinin gururuna dokunabilirdi.

Genç kız .caddenin köşesinde Çavuş Hoady’nin dikildiğini görünce birden rahatladı. Çavuş son derece iyi kalpli ve yumuşak bir adamdı. Kadınların kesinlikle incitilmemesi gerektiğine inanırdı. Zaten şimdiye dek gösterilerinin çoğunda onun bu zaafından yararlanmışlardı. Val, Maria’nın elini sıkıca tuttu ve cesaretini toplayabilmek için derin bir nefes aldı. Karşı kaldırımda onun işaretini bekleyen dört kadın vardı.

Valeria caddeye adımım atınca sert fren sesleri ile araba kornaları birbirine karıştı. Bu sırada karşı kaldırımdaki kadınlar da yürümeye başlamışlardı. Caddenin tam ortasında iki grup birleşti ve hepsi birden durdular.

Aman Tanrım! Çavuş Hoady telaşla onlara doğru koştu. Yine mi siz, Miss Brewster? Hani bir daha böyle bir şey yapmayacağınıza söz vermiştiniz? Sadece pazar günü gösteri yapmamaya söz vermiştim, diye cevapladı Val gülümseyerek. Sonra birden sendeledi ve elini alnına götürdü. Ben... kendimi pek iyi hissetmiyorum,.dedi titrek bir sesle. Ben... Genç kız yere yığılmak üzereyken yardımcılarından ikisi koşup onu tuttular. Sonra da yavaşça yere indirdiler. Tanrım! diye mırıldandı Valeria elim yere değdirince.

Ne oldu? Maria yüzünde endişeli bir ifadeyle onun üzerine eğilmişti.

Cadde hala ıslak, dedi Val alçak sesle. Bunu hiç düşünemedim. Sanırım hepimiz biraz ıslanacağız. Hadi, Miss Brewster, diyordu Çavuş Hoady adeta yalvarırcasına. Hasta olmadığınızı siz de en az benim kadar iyi biliyorsunuz. Durup dururken trafiği karıştırmanın hiç alemi... yok! Çavuş başını kaldırınca elliden fazla kadının caddeye doğru yürüdüğünü görmüştü. Daha büyük bir grup da sağ taraftan ellerinde pankartlarla yaklaşıyorlardı. Santrale Hayır! diye bağırıyorlardı hep bir ağızdan. Ölmek istemiyoruz! Bakın, Miss Brevvster, şehir merkezinde trafiği felce uğratmanıza izin veremem. Eğer hemen dağılmazsanız ekipleri çağırmak zorunda kalacağım!

Valeria bu sırada yanındaki yeri de Maria’ya gösterdi, Küçük kız bir an için yerdeki su birikintilerine iğrenmiş gibi baktıktan sonra oturdu. Kadınlardan bir tanesi Valeria’ya bir megafon verdi ve Val de megafonu yardımcısına uzattı. Birden göstericiler seslerini yükselttiler. Atoma Hayır! Kadınların sesleri bütün şehir merkezine yayılıyordu.

Miss Brevvster! dedi Çavuş Hoady telaşlı bir sesle. Yaşlı adamın yüzü kıpkırmızı olmuştu.

Sizin ekip otolarından en büyüğü on kişi alır, diye cevapladı Valeria. Hepimizi toplamak için yirmi kere gidip gelmeniz gerek. Santrale Hayır!

Her tarafta polis sirenleri duyulmaya başlamıştı. Anlaşılan, Çavuş Hoady’nin arkadaşlarına haber vermesine gerek kalmayacaktı. Karakolun odacısı bile ana caddeden gelen sesleri rahatça duyabilirdi. Polisler kısa sürede meydanı doldurdular, ama topu topu yirmi bin kişinin yaşadığı Plymouth’da iki yüz kadını tutuklayacak kadar polis memuru yoktu. Göstericiler onlara hiç aldırmadan bağırmayı sürdürdüler.

İşler iyi gidiyor, dedi Val hoşnut bir tavırla. Radyoyu açıp kendi kanallarına ayarladı. Ana cadde kentin kuzeyine kadar tıkalı, diyordu spiker. Polis komiseri yeni ekiplerin gönderileceğini bildirdi. Şehir yönetimi, bu tür gösterilerin kararlarını etkilemeyeceğini açıkladı. Göstericiler yakalanarak cezalandırılacaklardır! Genç kız radyoyu kapadıktan sonra Maria’ya dönüp gülümsedi.

Ama küçük kız yüzünde somurtkan bir ifadeyle önüne bakıyordu. O anda Valeria onun bir şeyler tezgahladığını anladı. Daha kendisini bekleyenin ne olduğunu anlayamadan televizyondan bir ekip ve iki de gazeteciyle göz göze gelince Maria’yla fazla ilgilenemedi.

Polisler yerde oturan kadınları kaldırmaya çalışıyorlardı, ama göstericiler arasında en ufak tefek olanları bile yerlerinden kıpırdayacak gibi gözükmüyordu.
Bu sırada Val kalabalığın arasında hiç beklemediği birilerini gördü. ‘Dazlaklar!’ diye mırıldandı korkuyla. Daha önce hiçbir gösterilerine bu kel kafalı, neo-Nazi bozuntuları bulaşmamıştı. Oysa şimdi ellerinde zincirleri ile kalabalığın ortasına doğru ilerliyorlardı. Genç kız duruma el koyması gerektiğini anladı.
Sana söylediklerimi sakın unutma, dedi Maria’ ya ve hızla ayağa fırladı. Çavuş Hoady görünürde yoktu. Dazlaklardan dört tanesi Valeria’mn çevresini sardılar. Val onlardan üçünü çok iyi tanıyordu. Hepsi de okuldan atılıp işsiz kalan gençlerdi. Belli ki çareyi bu saçma gruba katılmakta bulmuşlardı.
Kadınlar Valeria’nm etrafına toplananları görünce birden sustular.
Vay, bizim iyilik meleği de buradaymış, dedi çocuklardan biri. Val hiçbir şey söylemeden onlara bakıyordu.
Seni alıp çalılık bir yerlere atmak lazım, diye mırıldandı başka bir tanesi. AmaeValeria onun sözünün gerisini duyamadı. O anda birisi genç kızı arkadan itti ve Val birden boş bulunup önündeki çocuğa çarptı. Çocuk bir an için şaşkınlıkla zincirini kaldırdı. Meydanı dolduran kalabalık hep bir ağızdan bağırmaya başlamıştı. Bu sırada Valeria şakağına sert bir şeyin çarptığım hissetti ve olanları göremeden kendinden geçti. Arbede, o bayıldıktan sonra bir saat kadar sürdü.
Bart Thomas ellerini şık takım elbisesinin cebine sokup masanın kenarına ilişmişti. Valinin odası Adliye Binası’nm içindeydi. Ve Bart da bu odada oylamanın sonucunu bekliyordu.
Bu sırada Malcolm Graves heyecanlı bir tavırla içeri girdi. Baş Savcı beş dakika sonra burada olur, Hakim Bey, dedi gülümseyerek.
Demek oylama bitti? Bart o kadar heyecanlıydı ki istediği şeyi sonunda elde ettiğine bir türlü inanamı-yordu. Bu odada saatlerdir beklemek onu fazla yor-mamıştı. Asıl, son bir aydır çektiği işkence sarsmıştı genç adamı.
Evet, diye cevapladı Graves. Oy birliğiyle seçildiniz. Senatör Poitras’yı da pek dinleyen olmadı.
Zaten o geri zekalıyı kim dinler ki? dedi Bart sinirli bir sesle.
Çok ayıp, Hakim Thomas! Zavallıya acımamız gerekir. Politika yaşamı bitti artık. Ah, işte Baş Savcı da geliyor. Yemin töreni on dakika sonra.
İçeri giren uzun boylu, beyaz saçlı adamı şehir halkı televizyondan tanırdı. Hukuki başarıları sayesinde epeyce ünlü olmuştu. Üç adam birlikte valinin onları beklediği odaya geçtiler. Vali kapının açıldığım duyunca başım kaldırıp onlara baktı.
Evet, sonunda başardık, dedi gülümseyerek. Artık aramıza gerçekten değerli gençleri katmanın da zamanı gelmişti. Yargıç Thomas... Tam bu sırada çalan telefonun sesi valinin sözünü kesti. Aslında bu odaya kesinlikle habersiz telefon bağlanmazdı. Ama vali işin bu tarafım düşünmeden alışkanlıkla telefonu açtı.
Ne? dedi,-karış tarafın sesini duyunca. Hayır, ben babanız değilim, küçük hanım. Nasıl? Bir dakika... Yaşlı adam alıcıyı gülerek Bart’a uzattı. Sizi arıyorlar, yargıç Thomas. Samrım kızınız ilk kutlamayı yapmak istedi.
Baba? Benim, Maria!
Biliyorum, canım, dedi genç adam gülümseyerek. Ama bu sırada kızının sesinin çok telaşlı olduğunu fark etti. Bir şey mi oldu, hayatım?
Ben... şey, baba, ben hapisteyim!
Nee?! Ama seni hapse atamazlar ki! Yaşın tutmaz. Onlara on üç yaşında olduğunu söylemedin mi? Bana inanmadılar, baba. Bu işi... bu işi becerecek kadar büyük olduğuma göre hapse girmeyi de hak ettiğimi söylediler!

Aman Tanrım! Bak, ben şu anda buradan ayrılamam. Valeria'yı ara. O seni mutlaka oradan çıkarır! Yapamam! Maria'nın korkusu sesine yansımıştı. Babası onun gözyaşlarını zor tuttuğunu anladı. Yalnızca bir telefon edebilirmişim.

Merak etme, dedi Bart yumuşak bir sesle. Eminim, Mrs. Brewster biraz sonra her şeyi öğrenip oraya gelir. Sakın korkma, her şey düzelecek. Bizim Valeri-a'mn'böyle konularda ne kadar beceriklfoiduğunu bilirsin. Tutuklanmak için ne yaptın ki? Arabayı yanlış yere filan mı park ettin?

Hayır, dedi küçük kız. Güçlükle konuştuğu belliydi. Öyle bir şey olmadı. Baba, ben...o...o adam Va-leria'ya saldırdı. Çok kötü bir... bir şey yapacaktı! Ben de elimdeki radyoyla onun kafasına vurdum. Hala hastanedeymiş!

Tanrım! Genç adam odadakilerin anlayamayacağı bir dilde küfretti. Peki sana bakması için tuttuğum o kadın nerede?

O... o da hastanede. Maria vicdan azabı çekiyor gibiydi.

Hemen geliyorum! dedi Bart çaresizce. Şimdi çıkacağım. Sakın merak etme! Birden çok fena olmuştu. Kızının hapse düşmesi yeteri kadar can sıkıcı bir şeydi. Ama Valeria'mn hastanede olduğunu bilmek... İşte bu apayrı bir meseleydi! Genç adam yemin töreni için eline tutuşturdukları Kutsal Kitap'ı iade etti.

Kızım hapiste, dedi, diğerlerine dönüp. Nişanlım da hastanedeymiş. Yemin törenini bekleyemem. Hemen gitmek zorundayım!

Daha odadakiler bir şey söyleyemeden Bart kapıya yönelmişti bile. Vali, genel sekreterine dönüp gülümsedi. O sırada odada bulunan iki gazeteci de telefon bulabilmek için koridora koştular.

Baş Savcı şimdiye dek birçok garip olayla karşılaşmıştı. Sakince Barthn peşi sıra gidip onunla birlikte asansöre bindi, Bu asansör çok yavaş iner, dedi yaşlı adam, son derece sıradan bir iş yapıyormuş gibi. Sağ elinizi kaldırıp söyleyeceklerimi tekrar edin. Ben, Bart-holomew Thomas, şerefim üzerine yemin ederim ki...

Bölüm Dokuz

Erteşi gün Valeria hastaneden çıkıp eve geldi. Başındaki şişliğe dikkat edin, demişti doktor, Bart'a. Beyin sarsıntısından şüphelenmiştik, ama şimdi durumu iyi gibi. Birkaç gün evde dinlensin. Eğer şiddetli baş ağrısı olursa mutlaka bize haber verin.

Merak etmeyin, diye cevaplamıştı Bart. Onu bir an bile gözümün önünden uzaklaştırmayacağım! Büyükannesine çekmiş! demişti Doktor Emfield gülerek. Onları iyi tanırım. Brevvsterlar'm aile doktoruydum eskiden. Valeria'nm büyükannesi de çok güçlü bir kadındı. Duyduğuma göre bizim Valeria'yla evlenmeyi düşünüyormuşsunuz?

Demek siz de duydunuz? diye mırıldanmıştı Bart ve gülümseyerek doktorun yanından uzaklaşmıştı. Ama Valeria'yı almak için lobiye indiğinde çok endişeliydi genç adam.

Eve dönerken arabada hiç konuşmadılar. Yalnızca ana caddeye girdikleri sırada Bart, .Başa gelen çekilir, diye mırıldandı sinirli bir sesle.

Evet, hata ettim, özür dilerim, dedi genç kız güçlükle. Şu anda başım çatlayacak gibi ağrıyor. Onun için lütfen beni azarlama. Maria nasıl?

Seni azarlamak gibi bir niyetim yok. Olanları ilk duyduğumda kafanı kırmayı düşünmüştüm, ama uğraşmaya değmeyeceğine karar verdim. Maria... o da evde seni bekliyor. Seninle bir konuda konuşmak istiyormuş.

Bu sırada yol tıkanınca genç adam bir an arabayı durdurup düşündü. Sol gözün çok güzel morarmış, diye mırıldandı tekrar motoru çalıştırırken.

Öğrenciler görünce bayılır, dedi Val. Herhalde ilk dersimde sınıfın kahramanı olacağım. Ne dersin, beni hapse atarlar mı?

Sanmam. Bart köşke giden yola döndü. İl yönetimine bir milyon dolarlık tazminat davası açacağım... senin adına tabii.

. Tazminat mı? Birden Bart'a dönünce genç kızın çok canı yandı. Başını pek fazla kıpırdatamıyordu. Genç adam arabayı yavaşça durdurdu.
Evet, bir gerekçe bulmak zor olmaz sanırım. Zaten şimdi bütün valilik görevlileri kaçacak delik arıyorlar. Sen nasıl öyle bir saçmalığa katıldın anlamıyorum. Atoma Hayır'mış! Sevsinler...
Bart sanki öfkesini güçlükle bastırıyor gibiydi. Sayende yargıç olmak için tüm şansımı yitirmek üzere olduğumu biliyorsun sanırım?
Ben... ben çök üzgünüm. Val ona zarar verdiği için yaptığına gerçekten-pişmandı. Ve hatasını nasıl düzelteceğini bilmiyordu. Genç adam yan gözle ona baktı. Valeria arabanın bir köşesine büzülmüştü adeta. Ba- şında ise koskoca bir buz torbası vardı. Bart daha önce onu hiç bu derece zavallı bir halde görmemişti. 'Şimdi tam zamanı,' diye düşündü genç adam.
Artık başka çaremiz yok, dedi sert bir sesle. Evlenmek zorundayız. Doktor birkaç gün dinlenmen ge-reUiğini söyledi. Perşembe günü evleniriz.
C işi aklından çıkar, diye mırıldandı Val. Ama Gıia haksızlık etmek de istemiyordu. Genç adamın kariyerini mahvedebilecek bir skandal yaratmıştı. Sorum-luiuğunu kabullenmek zorundaydı. Yine de ona kolay yutulur lokma olmadığını göstermeye karar verdi. Kesinlikle olmaz, dedi, tüm gücünü ic... iyi dinle. Seninle evlenmeye hiç niyetim yok!
İn arabadan ve doğru yatağa git. Bart'm onu dinlemediği belliydi. İnmesi için arabanın kapısını tutarken Val ona değmemeye dikkat etti. Bir yandan da gözünü ondan ayırmıyordu.
Senin kafanı kırmayı düşünmediğimi söylemiştim, dedi genç adam. Zaten kırılacak fazla bir şey de kalmamış. Mabel bekliyor. Bir an önce yatağa gir. Sanırım gitmeden önce ayaklarını öpmem de gerekiyor.
Aslında hiç fena olmazdı, diye cevapladı Bart. Ama eğilirsen bir daha kalkamayabilirsin. Hadi, doğru yatağa!
Genç kız hiç itiraz edemeden onun dediğini yaptı. Aslında böyle pasif davrandığı için kendine kızıyordu. Bir saat kadar sonra çayını içip ilaçlarını almış ve yumuşacık yatağına uzanmıştı. Halinden şikayet etmeyi bırak artık, dedi kendi kendine. Senin gibi bir yaşlı kız için bu kadar lüks.çok bile!
Bart bazı yönlerden pek çok kadını peşinde koşturacak bir erkekti. Genç, yakışıklı, meslek sahibi... Val hafifçe gülümsedi. Bunlar, büyükannesinin bir damat adayında aradığı özelliklerdi. 'Bu adama bayılırdı, diye düşündü genç kız. Ama Bart Thomas çekilmez bir ukalaydı!
Kızı da garip bir çocuktu. Maria'nın ne yapacağını önceden kestirmek olanaksız gibiydi. Valeria'nın kesinlikle emin olduğu bir tek şey vardı: Maria ondan nefret ediyordu. 'On üç yaşında bir cadının yapacağı büyüden korkulur! diye mırıldandı Val kendi kendine.
Bart'm yargıç olma merakım anlayabiliyordu. Genç adam rahat yaşamasını sağlayacak kadar para kazanmıştı ve şimdi de babasına verdiği sözü yerine getirmek istiyordu. Tam amacına ulaşmak üzereyken Valeria onun karşısına büyük bir sorun çıkarmıştı. Bu durumda Bartı kurtaracak tek şey bir evlilik olabilirdi.
Kısa süreli ve yalnızca kağıt üzerinde kalacak bir evlilik... Genç kız durumun kendisini niçin bu kadar rahatsız ettiğini bilmiyordu. Acaba evliliğin kağıt üzerinde kalacağına mı üzülüyordu, yoksa fazla uzun sürmeyeceğine mi? Aslında mesele ikisi de olabilirdi...
Ne olursa olsun, Bart'a çok büyük bir zarar verdiğinin farkındaydı. Ve bunu düzeltmek için elinden geleni yapması gerekliydi. Hem belki daha evlilik gerçekleşmeden, iki gün içinde oylama yapılır ve genç adamın işi kesinleşirdi. Bir kere seçildikten sonra Bart bu görevde ömür boyu kalma hakkına sahipti.
Peki ya iki gün içinde oylama yapılmazsa ne olacaktı? 'Bunu düşünmek istemiyorum dedi Val kendi kendine ve her şeyi bir yana bırakıp uykuya daldı.
Öğleden sonra uyandığı zaman genç kız kendini çok daha iyi hissediyordu. Bu sırada başucunda oturan Ma-ria'yı görünce elini yavaşça kıpırdattı.

Uyandın mı? diye sordu küçük kız heyecanla.
Val güçlükle başını çevirdi. Sanırım öyle. Boğazı kupkuru olmuştu. Yine mi ağladın, Maria?
Ah, Valeria! Maria'nın bir şeyler anlatmak için çırpındığı belliydi, ama bir türlü konuşamıyordu küçük kız. Sanki suçluluk duygusu ya da korkuya kapılmış gibiydi.
Valeria yaklaşması için ona eliyle işaret etti. Maria yatağın yanma diz çöküp başım Valeria'nın göğsüne dayadı. Tüm bedeni tir tir titriyordu. Val hafifçe onun sırtını okşadı. Ne olduğunu bana anlatmayacak mısın, Maria?
Valeria, dedi küçük kız hıçkırıklarının arasında. Çok aptalca davrandım. Ama senin canının yanmasını istemezdim... gerçekten istemezdim!
Biliyorum, şekerim. Hadi, her şeyi anlat. Rahatlarsın.
Bir süre sonra Maria'nın hıçkırıkları dindi. Bu sırada birden Valeria'nın başındaki sargıyı fark etti.
Onu sadece buz torbasını tutması için öyle bağladılar, dedi Val ve sargıyı açıp küçük kıza gösterdi. Bak, işte.
Ama... ama başının orasını tıraş etmişler. Kocaman bir tane de şişlik var. Tanrım, ne yaptım ben!.
Başındaki şişliğin üzerinde saç olmadığını Valeria da o ana-dek fark etmemişti. Endişeyle başını elledi. Doktor tedavi için o bölgeyi tıraş etmek zorunda kalmış olsa gerekti. Oranm üzerini örtecek bir sürü saçım var, dedi, Marja yi rahatlatmak için,
Eğer sana bir şey olmasaydı bu kadar üzülmezdim, diye kekeledi küçük kız. Yaptıklarım işe yaramadı ama. Ben eğer o işi becerebilseydim olanlara açıkçası pek üzülmeyecektim. Yani eğer kötü bir şey yaparsan ve o da işe yararsa fazla üzülmezsin, değil mi?' Val onun ne tür bir mantığa göre hareket ettiğini anlayamamıştı. Ne demek istediğini bana açıklaşan iyi olacak, dedi içini çekerek. Bugün kafam pek yerinde değil.
Aslında fikir senden çıkmıştı, dedi Maria kendini savunmak istercesine. Eğer babam yargıç olamazsa her şeyin düzeleceğini düşünüyordum. O zaman seninle evlenmek zorunda kalmazdı. Senyde öyle demiştin. Sonunda yeniden annemle birleşebilirlerdi. Annemin sırf sen ortadasın diye gidip o herifle evlendiğinden emindim zaten. Benim yapmam gereken tek şey babamın yargıç olmasını engellemekti. Hatırlıyor musun, sen bana kalabalıkta kargaşa yaratmanın çok kolay olduğunu söylemiştin. Ben de o gösteride eğer küçücük bir olay yaratırsam babamın... Valeria onu gülümseyerek dinliyordu. 'Küçücük bir kargaşa yaratmak, minik bir orman yangım çıkarmakla eşdeğer sayılırdı!
Maria derin bir soluk alıp anlatmayı sürdürdü. Ortalıkta bir sürü gazeteci vardı ve ben de tutuklanmayı becerebilirsem ertesi gün bütün gazetelere resmim çıT kar diye düşündüm. Yani eğer ben Öyle bir olaya karışırsam babamın da seçilmesi suya düşerdi... o zaman her şeyin düzeleceğini düşünmüştüm. Beni yakaladıkları zaman onlara adımı verip yirmi bir yaşında olduğumu söyledim. Polis de inanıp beni tutukladı. Küçük kız bir an durakladı. Ama sonra olayların hiç de öyle-küçük bir kargaşa filan olmadığını öğrendim. Sen hastanedeydin... ben... ben ne yapacağımı şaşırdım. Polis de seni aramama izin vermiyordu. Senin... senin öldüğünü sandım, Valeria! Sonra babamı aradım, ama o da.. Maria artık gözyaşlarını tutamıyordu. Başını tekrar Valerianın göğsüne dayayıp hıçkıra hıçkıra ağlamaya başladı. Genç kız hiçbir şey söylemeden onun başını okşuyordu.
Hadi, hepsi geçti artık, dedi Val bir süre sonra. Şuraya oturup biraz dinlen. Ben de sana bir tabak çorba getirmeye çalışayım. Çorbanın insanı ne kadar rahatlattığım bilemezsin!
Bana kızmadın mı? Maria kulaklarına inanamıyor gibiydi. Senin yerinde olsam ben çok kızardım! Hem de nasıl kızardım ama!
Ama ben kızmadım, dedi genç kız sakince. Hem de hiç kızmadım. Sadece biraz yorgunum ve canım yanıyor. Galiba sol gözüm çok güzel «moraracak! Ben daha kötülerini de gördüm, diye mırıldandı Maria, onun gözünü inceledikten sonra. Çok kötüsünü değil, ama bundan

beterini görmüştüm. Valeri-a’nın elini avuçlarına alıp okşadı. Ne dersin... sence, bütün... bütün olanlardan sonra seninle... seninle dost olabilir miyiz?
Sanırım olabiliri?, dedi Val biraz düşünüp. Ama şunu iyice kafana sok. Babanla evlenmeyeceğim! Çarşamba günü, öğleden sonra Valeria kendini yataktan çıkacak kadar iyi hissetti. Ama yine de aşağı salona inmesine izin verilmemişti. Bu sırada Mrs. Bai-nes elinde gelinlik kutusuyla içeri girdi. Valeria’nm ona şaşkınca baktığını görünce, Bunu bir kez üzerinde denemelisin, dedi yaşlı kadın.
Neden? diye sordu Val sakin bir sesle.
Çünkü birisi öyleistiyor. O ‘birisi’nin kim olduğunu ikisi de biliyorlardı. Genç kız bu konuda soru sormaya gerek görmedi. Ve hiçbir şey söylemeden gelinliği üzerine geçirdi.
Fena değil, dedi Mabel onu baştan aşağı inceledikten sonra.
Tabii ki iyi olacak! diye cevapladı Val sinirli bıı tavırla. Buna kaç para verdiğimi bilsen! Gelecek dönem haftamn iki günü okula bu elbiseyle gitmem gerekecek! Bizim müdür buna ne der acaba? Şu dantelli yakayla Ortaçağ soylularına benziyorum!
Saçmalama! dedi Mrs. Baines gülerek. Bunu hayatında birkez giymen gerekecek. Ve yalnızca bir erkeği memnun etmen yeterli!
Bunu daha kaç kez söylemem gerek? diye bağırdı genç kız. O adamla evlenmeyeceğim!
Evet, tabii, diye cevapladı Mabel dalgın bir tavırla. Onu dinlemediği belliydi. Belki de şurayı biraz daraltsak daha iyi olur.
Hayır, öyle bir niyetim yok! Valeria yaşlı kadının ellerini elbisenin göğüs kısmından uzaklaştırdı. Ben öyle vücudumun yarısı ortadayken insan içine çıkamam! Ne sandın beni? Amele Poitras filan mı? Tanrı korusun! dedi Mrs. Baines gülümseyerek. Nikahı Peder Saltmarsh kıyacak. Yarın sabah saat onda. Balo salonunu görmelisin! Bir dekoratör getirip her şeyi elden geçirttim. Her taraf pırıl pırıl oldu! Rahip için bir kenara yemek hazırlasak iyi olur, diye mırıldandı Val. Boş yere buralara kadar geldiğini öğrenince sinirlenebilir!
Akşam yemeğinden sonra ev halkından hiç kimsede Valeria'nm yamna yaklaşacak kadar cesaret kalmamıştı. Genç kız her önüne gelenle kavga çıkarmaya çalışıyor, ama yalnızca gülümseyen yüzlerle karşılaşıyordu. Bart ona özellikle gözükmemeye çalışır gibiydi. Val onu birkaç kez koridorda görür gibi olmuştu, ama hiçbir seferinde yakalamayı başaramıyordu.
Yattığı zaman da Valeria’yı brr türlü uyku tutmadı. Biraz dalacak gibi olduğunda ise hep aynı kabusu görüyordu... Üzerinde geceliğiyle, yalınayak, Harry'nin kolunda rahibe doğru yürümekteydi. Bu sırada rahibin yanında yalanarak onu beklemekte olan dev Bart Thomas'la göz göze geliyordu. Rahibin sorularını hayal meyal duyabiliyordu, Sen, Valeria Bilmemkim, bu adamı kocan olarak... İşte tam bu anda Val, Hayır! diye bağırarak uyanıyordu.
Sonunda uyumaya çalışmaktan vazgeçti ve pencerenin kenarındaki koltuğa oturup denizi seyretmeye koyuldu. Körfez, ayışığında pırıl pırıldı. Hava o kadar yumuşaktı ki deniz neredeyse kıpırtısız gibiydi. Genç kız o gün ilk kez biraz olsun huzur bulmuştu. Tam bu sırada çok tanıdık bir ses duyunca irkildi.
Aslında çok hoş bir adam’ diyordu sevgili büyükannesi. Erkeklerin hiçbiri mükemmel değildir. Evet, biraz kendini beğenmiş... tıpkı büyükbaban gibi. Azıcık da ukala. Ama iyi bir eş onu kısa zamanda adam edebilir. Birçok iyi tarafı var. Kızını seviyor, işine çok bağlı, hem'kim bilir belki sana da... Rudolp’a ve ev-dekilere karşı çok iyi. Güzel bir işi de var...
Val birden gülmeye başladı. Büyükannesi bu iş meselesini çok önemserdi. Ve o anda kendisinin de az önce akimdan geçenlerin tümünü doğru bulduğunu fark etti. ‘Her şey ters gitse bile belki yine de o kadar kötü olmaz,’ diye düşündü genç kız. Eğer saat ondan önce oylama yapılmazsa ve Bart’la evlenmek zorunda kalırsa fazla bir şey kaybetmezdi. Hem genç adam bu evliliğin sadece kağıt üzerinde kalacağını söylememiş miydi?
Valeria Brewster koltuktan kalkıp tekrar yatağa girdi. Bir yandan da bu geceden sonra Brewster soyadını bırakmak zorunda kalabileceğini düşünüyordu genç kız. •

Mrs. Baines onu sabah saat sekizde uyandırdı. Herkese günaydın! dedi yaşlı kadın neşeyle ve perdeleri açıp güneşin odaya dolmasını sağladı. Çok güzel bir sabah.

Herkese mi? diye sordu Valeria homurdanırcası-na. Sabah erken kalkmaktan hiç hoşlanmazdı. Etrafta kalabalık göremiyorum.

İşin esprisini bozma, dedi Mabel gülümseyerek. Sana kahvaltı getirdim. Bir gelin adayının düğün gününde boş mideyle dolaşması iyi olmaz.

Val isteksizce yattığı yerden doğruldu. Midemin hiçbir şey kaldırabileceğini sanmıyorum. Çok fena karnım ağrıyor. Ayrıca bugün evlenecek filan değilim!

Tabii değilsin,' dedi Mrs. Baines sakince ve tepsiyi Valeria'nın dizlerinin üzerine bıraktı. Hadi, şimdi kahvaltını et bakalım '

Ben zorla beslenmeyecek kadar büyüdüm artık, diye cevapladı genç kız şikayetçi bir tavırla. Hem bu kadar şeyi yiyemem ki! '

Yoksa burada söz dinlemeyen birisi mi var? Bart Thomas kapıyı vurmadan içeri girdi ve yatağın yanına gelip durdu.

Sen çık buradan! dedi Mrs. Baines telaşla. Nikahtan önce gelini görmek uğursuzluk getirir. Nikaha kadar beklersem gelin açlıktan ölecek, diye cevapladı Bart. Kahvaltı etmek istemiyor musun, Valeria?

Hiç yemiyor! diye söze karıştı Mabel. Bana çok zorluk çıkarıyor.

Öyle mi? Genç adam Valeria'mn üzerine eğilip onu alnından öptü. Bugün önemli bir gün, dedi sert bir sesle. Nikah saati de yaklaşıyor. Kahvaltını et, Valeria Brewster!

Beni zorlayamazsın, diye fısıldadı Val titrek bir sesle. Seninle evlenmeye de zorlayamazsın beni! Yok canım? Bart yatağın yanma diz çöktü. Başı Valeria'nmkiyle aynı hizadaydı. Genç kız onunla göz göze gelmek istemiyordu, ama kendini kurtaramadı. Yine elinde olmaksızın onun etkisi altına girmişti.

Valeria? Bart'm sesini duyunca Val daha fazla dayanamadı ve çatalını eline alıp kahvaltıyı son lokması-na kadar bitirdi.

O dakikadan sonra Valeria kendini bir kukla gibi hissetmeye başladı. Artık hiçbir şey onun kontrolünde değildi sanki. Adeta bir sis perdesinin ardında yaşar gibi olmuştu.

Bu sırada Maria'yı görür gibi oldu. Küçük kız klasik, güzel bir beyaz elbise giymişti. Mrs. Baines kahvaltıdan artanları mutfağa götürdükten sonra Valeri-a'nın giyinmesine yardım etmek için odaya döndü. Elbisenin tafta eteği çok hoş. bir hışırtı yapıyordu. Pencerenin kenarına dizilmiş olan minik kuşlar da tıpkı bir koro gibi neşeyle cıvıldaşmaya başlamışlardı.

Elbisenin dik yakasının biraz dar olduğunu görünce Val daha memnun oldu. Yaka kolalı olduğu jçin başını pek çeviremiyordu. 'Fazla bakmmaşan daha iyi olur diye düşündü genç kız. Olup bitenleri görürse nikah sırasında morali daha da bozulabilirdi.

Durup dururken niçin bu kadar heyecanlandığını bilemiyordu. Şimdiye dek her durumda kendini idare etmeyi başarmıştı. 'Neler saçmalıyorum ben?' dedi kendi kendine. 'Tabii ki o adamla evlenmeyeceğim!'

Telefonun sesini her duyduğunda arayanın vali olabileceğini düşünüp umutlanıyordu. Belki de son anda gelen bir telefon onu bu felaketten kurtarabilirdi. Ama o telefon hiçbir zaman gelmedi... ve bir süre sonra siyah takım elbisesiyle Harry kapıda belirdi.

Aşağı inme zamanı geldi' dedi yaşlı adam boğuk bir sesle. Sanki idam mahkûmunu darağacina götürecek cellat gibiydi. Onun koluna girerken genç kız tir tir titriyordu. Elleri de buz kesmişti birden.

Mrs. Baines merdivenin başında onları bekliyordu. Valeria çevresini saran boşlukta kime ait olduklarım bilemediği birtakım sesler duyuyordu. Bu halde aşağı inemez' dedi birisi ve genç kızın eline bir bardak tutuşturdular. Hadi, iç şunu.

Val uysal bir çocuk gibi içkiyi içti. O anda sanki bir ateş parçası yutmuş gibi midesi kavruldu. Ama cesareti de biraz olsun yerine gelmemişti. Gidelim artık. Bart bizi bekliyor olmalı, dedi bir başka ses bu sırada.

‘Olamaz!' diye düşündü genç kız korkuyla. Bart’ı kesinlikle bekletemezdi. Hızla aşağı inmek isteyince telaştan etekleri dolaştı. Maria ile Harry onu kurtarma-salar merdivenlerden aşağı yuvarlanacaktı.

Ağır adımlarla balo salonuna girdiler. Salon gerçekten tanınmayacak haldeydi. Bütün duvarlar renk renk çiçeklerle kaplanmıştı. Bahçeye açılan kapılardan da içeri kuş cıvıltıları ve çiçek kokuları doluyordu. Val çevresini pek göremiyordu, ama kokuları almakta hiç güçlük çekmedi.

İnsanlar koskoca salonun iki tarafına dizilmişlerdi. Tam ortada ise bir boşluk ve az ötede çiçeklerle süslenmiş bir mihrap vardı. Bu sırada birden müzik başladı. Genç kız müzikten pek bir şey anlamadı. Yalnızca çevresindeki garip uğultunun farkındaydı. Her şey bulanık grimsi bir renge bürünmüştü.

Harry ile ikisinin önlerinde nedimeler yürüyordu. En başta ise Maria vardı. Daha ne olup bittiğini anlayamadan Val kendini Bart’m yanında buluverdi. Harry genç kızı Bart’a teslim edip bir kenara çekildi. Valeria elinin ne kadar soğuk olduğunu hisseden genç adamın kaşlarım çattığını görür gibi oldu. Bart onu destekler-cesine kendine doğru çekti. Artık Val hiçbir şey düşünemeyecek haldeydi. Peder Saltmarsh gözlüğünün üstünden onlara bakıyordu. Sen, Valeria Ann Brews-ter, Bartholomevv’u kocan olarak...

O anda birden genç kız kendine geliverdi. Çevresinde her şey yerli yerine oturdu ve Val yeniden düşünmeye başladı. Sanki kafasında küçücük, tozlu bir kapı açılmış ve günışığı içeri doluvermiş gibiydi... Valeria artık her şeyi anlamıştı. ‘Onu seviyorum!’ dedi kendi kendine. ‘Onu seviyorum!’

Bu sırada rahip sözünü bitirmişti, Ölüm sizi ayırana dek, kocalığa kabul ediyor musun? Val yaşamının eri önemli sözünü vermek üzere olduğunu ve bu sözü sonsuza dek tutacağını biliyordu. Rahibin gözlerinin içine baktı ve tüm gücünü toparlayıp kendinden emin bir sesle konuştu. Ediyorum!

Nikahtan sonra balo salonunda bir de kokteyl verdiler. Salonun dört köşesinde portatif barlar kurulmuşa tu ve kısa zamanda her taraf masalarla doldu.

Onları ilk kutlayan vali oldu. Sizin hep daha uzun boylu olduğunuzu sanırdım, dedi Val, yaşlı adam onu yanağından öpmek için eğilince.

Televizyonda insan öyle gözüküyor, diye cevapladı vali. Duyduğumdan daha da güzelmişsin. Tebrikler, Bartholomew! İkinize de mutluluklar dilerim.

Sabah sizin telefonunuzu bekledim, dedi genç kız bu sırada.

Öyle mi? Buna hiç gerek yoktu. Nasıl olsa gelecektim. Vali bunu söyledikten sonra kalabalığın arasına karıştı.

İkinizin de ne demek istediğinizi anlamadım, dedi Bart, Valeria’nm kulağına eğilip.

Gerçekten çok karışık bir hikaye, diye cevapladı Val. Sana bir gün anlatırım. Valeria bir şeyler daha söyleyecekti, ama o anda genç adamın, Lanet olsun! diye mırıldandığını duydu.

Garip bir çift onlara doğru gelmekteydi. Adam kısacık boylu, tombul ve yaşlıcaydı. Yüzü kıpkırmızı olmuştu. Yanındaki genç kadın ise ince ve uzun boylu bir sarışındı. Konuşurken bir yandan da sürekli ellerini oynatıyordu.

Eleanore, diye fısıldadı Bart. Eski eşim.

Valeria çevresine bakındı, ama Maria görünürde yoktu. Çaresizce omuzlarını silkti ve yanlarına gelen çifte döndü.

Bart! diyordu Eleanore kulakları tırmalayacak kadar tiz bir sesle. Bart, hayatım, Boston’dan geçiyorduk, sana da bir uğrayalım dedik. Seni George Stan-hope’la, şey... eşimle tanıştırayım. George ünlü bir film yapımcısıdır.

Eminim öyledir, dedi Bart ve yaşlı adama elini uzattı. Stanhope onun elini sıkmadan önce bir an duraksadı. Eski kocaların ne yapacakları hiç belli olmazdı. Daha sonra o da Bart’m elini sıktı ve Memnun oldum, dedi homurdanırcasına.

Sen de şey olmalısın... Eleanore yüzünde anlamsız bir gülümsemeyle Valeria’ya dönmüştü.

Valeria Thomas, diye cevapladı genç kız ve ellerini arkasında kavuşturdu.

Ah, tabii Valeria! dedi genç kadın ve hemen tekrar Bart'a döndü. Son zamanlarda çok iyi işler becerdiğini duyuyorum, Bart!

Evet, öyle, diye mırıldandı Bart. Genç adam hiçbir şey belli etmemeye çalışıyordu, ama Val onun ne kadar sinirlendiğini anlamıştı. Valeria'yı elde etmem büyük başarı, öyle değil mi?

Eleanore onun söylediğini hiç önemsememiş gibiydi. Ben onu kastetmedim ki! Paradan söz ediyorum, hayatım. Duyduğuma göre bugünlerde durumun çok iyiymiş.

Korkarım öyle. Bart bir an için eğilip Valeria'ya baktı ve genç kızın elini avucuna aldı. ' 'Samnm sen beni biraz zamansız boşadın, dedi tekrar Eleanore'a dönüp. Senden ayrıldıktan üç yıl sonra bir gün borsa alt üst oldu ve ben de kendimi birden en tepede buluverdim.

Eleanore sinirli bir tavırla dudağını ısırdı. Oynamaya çalıştığı oyunu bozmak isteyen biri vardı, ama böyle bir şeye kesinlikle izin vermeyecekti. George nefis bir senaryo yakaladı, dedi neşeli bir sesle. Bu benim oynayacağım ilk başrol olacak. Sen de bu işten bir kazanç elde edebilsen çok sevinirim. Ne kadar diyordun, George?

Yarım milyon dolar civarında para gerekiyor, diye cevapladı kocası.

Hoş bir rakam, dedi Bart sakince. Benden ne... Tam bu sırada salonun öbür ucunda bir karışıklık oldu ve tüm başlar o yöne çevrildi. Valeria da o tarafa dönünce Maria'nın onlara doğru gelmekte olduğunu gördü. Küçük kızın kucağında Rudolp hiç kıpırdamadan yatıyordu. Yaşlı köpek baştan aşağı çamura bulanmıştı... ve tabii Maria da aynı durumdaydı.

Ne oldu? diye sordu Val yumuşak bir sesle. Küçük kız gözlerini ondan ayırmıyordu.

Sonunda yapacağını yaptı! dedi Maria telaşla.
Yengeçlerin pçşinden çamur yataklarına girmiş. Ben görmeseydim boğulacaktı!

O anda küçük kız, Eleanore'u görüverdi. Birden sustu ve Rudolp'u yavaşça yere bırakıp annesine döndü. Bu arada Harry de yaşlı köpeği kucaklayıp başka bir odaya götürdü.

Maria hiçbir şey söylemeden annesine bakıyordu. Valeria onun ne kadar gergin olduğunu fark etmişti. Küçük kız hafifçe annesine doğru eğilmiş, sevgi ve özlem dolu bir yüzle bakıyordu.

Eleanore Stanhope bir an için ilgisizce kızma baktı. Maria'nın halini görünce George'un da rengi atmıştı. Bu sırada küçük kız annesine doğru bir adım attı ve o anda Eleanore korkuyla geri çekildi. Hayır, olmaz! diye bağırdı genç kadın. Üstün başın çamur içinde! Eleanore belki de yaşamındaki en önemli seçimi yapmıştı. Maria'nın sevgiyle açılmış kollan iki yana düştü. Yüzü de birden donuklaşmıştı. Yavaşça, adeta kurulmuş bir oyuncak gibi, Valeria'ya döndü. Yüzünde garip bir gülümseme belirmişti.

Val o anda hiç düşünmeksizin kollarını açtı. Maria da hafif bir çığlık attı ve genç kıza doğru koşup ona sarıldı. Küçük kızm üzerindeki çamur ikisinin de umurunda değildi.

Çok korktum, dedi Maria ağlayarak. Ama Rudy'yi çıkarmam gerektiğini biliyordum çünkü... çünkü o... o senin köpeğin! Küçük kız bir an için sustuktan sonra hıçkırarak bir kelime daha fısıldadı Anne! Valeria onun başını göğsüne bastırdı ve ikisi birlikte ağlamaya başladılar.

Bölüm On

Parti bitmiş ve bütün konuklar evlerine dönmüşlerdi. Bart hiçbir şey söylemeden Valeria'nın Odasına ka-dar onanla birlikte geldi: Sonra hafifte eğildi ve genç kızın geçmesi için kapiyı tuttu Sadece kağıt üzerinde, diye mırıldandı genç adam ve kapıyı Valeria'nın arkasından kapadı,

Val o anda öfkesinden kapıyı yumruklamak istiyordu, Ama hiçbir sey yapamadı, Üzerindekileri çıkarmadan Kendini yatağın üzerine attı ve yorgunluktan uyuy-yakalana dek hıçkıra hıçkıra, ağladı-Cuma sabahı genç kız İçin son derece iç karartıcıydı, Yaz bitmek üzereydi ve artık sabah uyanınca insan eski canlılığını bulamıyordu, Valerta üzerine yeşil sabahlığını giyip mutfağa indi.

Mabel öğle yemeğini hazırlayabilmek için uğraşıyordu, Bu pirzolalar adam olacak gibi değil, dedi yaşlı kadın Valeria'nı o içeri girdiğini görünce. doğrusu son de pek iyi görünmüyorsun !

Geceyi iyi geçirmedim, diye cevapladı genç kız-Bu sırada Mabel kahkahalarla gülmeye başlayınca Val ne yapacağını şaşırdı? Baha önce onun hiç böyle güldüğünü görmemişti,

Kendine iyi bakman gerek, dedi kahya kadın, kendini toparlayınca, Şuraya otur? Ben şimdi krepleri ha-zırlarım. Biraz da tatlı yemelisin,

Niçin, yani neden kendime iyi bakmam gerektiğini söylemedin?

Çünkü yeni gelinlerin zayıf düşmemeleri gerekir, Val, Mabelin gözlerindeki pırıltının anlamım çözememişti, ama fazla kafasını yormadan onun söylediğini yapmaya karar verdi.

Biraz sonra Marta içeri girdi, Krep mi var? dedi neşeyle. Bayılırım! Günaydın, Mabel. Günaydın, anne. Valeria'nm yanındaki sandalyeye oturdu. Dün gece çok güzel bir rüya gördüm Sen şimdi gerçekten benim annem mi oldun?

‘'Duruma bağlı Val tedbirli davranmaya kararlıydı Eğer sen İstersen annen olurum'

Üvey anne oldun artık dedi Mrs. Baines, gülerek Hain üvey anne, diye söze karıştı Bart bu sırada O da en az kızı kadar neşeliydi İçeri girip sandalyelerden birine oturdu Yaşasın! Krep var demek! Günaydın, Maria. Günaydın Mabel

'Biz unutulduk diye düşündü Valeria ‘Bütün yaptıklarım boşa mı.

Günaydınlar, karıcığım dedi Bart ve eğilip gertç kızı dudaklarından öptü Bu öpücük bile Valeria'nın başını döndürmeye yetmişti.

Kötü'yürekli üvey anne durumuna düşmek pek hoşuma gitmiyor diye cevapladı Vah Bu ailede değişmesi gereken çok şey var!

Dizginleri kaptırdık demek! Maria gülerek babasına baktı İkisinin de gözlerinde garip bir pırıltı vardı Genç adam ağzına İrice bir lokma attı. Dün geceki büyüleyici hanıma ne oldu?'

Bir kadinin günün her Saatinde güzel olmasını bekleyemezsin dedi Valeria Bulduğuna razı olman gerek!

Zaten bulduğumdan çok memnunum diye mıril dandı Bart. Val bunu düyunca kıpkırmızı oldu Genç adam her söylenene ters bir anlam yakıştırmakta çok Ustaydı Valeria daha fazla rezil olmadan konuyu değiştirmeye karar verdi

Bugün kendi evime döneceğimdedi sakin bir tavırla Mutfağı huzursuz bir sessizlik kaplayıverdi birden.

Niçin böyle bir karara Vardığım sorabilir miyim? ' Genç adamın ses tonu Valeriayı ürkütmüştü. Yine de tüm cesaretini topladı ve korkusunu belli etmeden konuştu Çünkü gelecek hafta okul başlayacak. Biraz ders hazırlamam gerek Bütün kitaplarım orada. Ayrıca evi temizlesem de hiç fena olmaz.

Ben de yardım edebilir miyim, anne? Maria bunu son derece masum bir tavırla söylemişti. Genç kız onun aklından geçenleri tahmin etmekte hiç güçlük çekmedi. Üvey kızı artık onu kabullenmişti ve bu kez elinden kaçırmamak için her şeyi yapmaya hazırdı. Valeria kendini tuzağa düşmüş gibi hissetti.

İkinizin de oraya gitmenize gerek yok, dedi Bart bu sırada. Ben okul müdürüyle geçen hafta görüştüm.

Val birden telaşlanmıştı. Na... nasıl yani?

Müdüre eşimin uzunca bir tatile ihtiyacı olduğunu söyledim. Sana bir yıl izin verdi.

Ne verdi?

Bir yıl izin, diye tekrarladı genç adam. Dudaklarıma bak, karıcığım. Bir yıl tatil!

Bunu yapamazsın, dedi Val ürkek bir sesle.

Kocan olarak bazı haklara sahibim, diye cevapladı Bart. İstersen bu konuda sana hukuki bir açıklama yapabilirim.

Hayır istemez. Bir yıl demek? Ama... ama nasıl... bankada fazla param yok. Bütün bir yıl nasıl idare ede-. bilirim?

Bildiğim kadarıyla kocaların görevleri arasında eşlerine bakmak da yer alır. Genç adamın yüzünde alaycı bir gülümseme belirmişti.

Sen... sen, ben... gidip giyinmem gerek. Val telaşla mutfaktan dışarı fırlayıp odasına koştu.

Bu akşam yemek biraz gecikecek, hayatım, dedi Mabel, Valeria içeri girince. Genç kız Rudolp'la sahilde dolaşmaktan dönüyordu. Yaşlı köpeğin bu gezintiden çok yorulduğu belliydi. Temiz hava almak sana iyi gelmiş.

Val gülümsemeye çalışarak aynaya baktı. Saçları rüzgardan darmadağın olmuştu ve ipekten bir çerçeve gibi yüzünün çevresini süslüyordu. Üzerinde hatlarını ortaya çıkaran dar bir bluz ve eski blucini vardı. Açık havada yürüyünce yanaklarına renk gelmişti. Yemyeşil gözleri her zamankinden çok parlıyordu.

'Beyimiz neredeler? Yoksa yine Boston'a mı gitti? Genç kız onu özlediğini fark edince biraz şaşırdı. Aslında Bart Thomas'la birlikte bir yıl geçirmek pek de fena olmayabilirdi. Bu evlilik yalnızca platonik bir şey olsa bile...

Boston'da bir törene katılacağını söyledi, dedi Mrs. Baines dalgın bir tavırla.

Sonunda olan olmuştu demek! Yoksa işi onayladı mı? diye sordu Val endişeli bir sesle. Evlilikleri bir hafta bile sürmeyecekti anlaşılan.

Ben bu işlerden pek anlamıyorum, dedi Mabel. Artık Bart'ın hayatını takip etmeye çalışmıyorum. Zaten ona yetişmeye olanak yok. Sen yerleşebildin mi?

Bu konu artık Valçria'yı çok rahatsız etmeye başlamıştı. Başka bir şey düşünüp kendini rahatlatmaya çalıştı.

Eski gazeteleri saklar mısın? diye sordu birden. Yaşlı kadın ona garip garip baktı.

Eski gazeteleri mi?

Evet varsa çok iyi olur. Ben gazetede Hasbi Tembelleri hiç kaçırmam. Ama son dört gündür okuyamıyorum. Eğer gazeteleri atmadıysan...

Mutfağa bir bakayım, dedi Mabel. Bulursam yatağının üstüne bırakırım.

Bu sırada Maria eve dönünce gazete meselesi bir süre için unutuldu. Küçük kız o gün komşunun oğlu George Plantania birlikte yat kulübüne gitmişti ve Valeria'ya anlatacak bir sürü hikayesi vardı. Kasa zaman sonra da Harry ve Bart birlikte Boston'dan döndüler.

O akşam yemekte tam bir aile gibiydiler. Maria hiç durmaksızın konuşuyordu. Kulüpteki teknelerin hepsine bayılmıştı. Ama ne yazık ki George Plantan'ı fazla önemsemiyordu. Onun da küçük bir teknesi olmasa zavallı George'un konuşmada adı bile geçmeyecekti. ÇocuğÜh hakkında öğrenebildikleri tek şey, berbat bir sesi olduğu ve sivilcelerinin korkunç gözüktüğüydü.

, Maria sonunda susunca bu kez de babası, sözü aldı, Önümüzdeki altı ay içinde çok dolu olacağım dedi genç adam, Bu yüzden her zaman evde bulunmayabilirim, Siz ikiniz birbirinize bakmak zorundasınız, hanımlar

Demek meclisin onayım aldın? diye sordu Valeria korkuyla, Bu sırada Barthn kendisinden gözlerini kaçırdığını fark etti,

Tabii dedi Bart peçetesiyle ağzını silerek.

Çok sevindim diye mırıldandı Valeria, Bütün çektiklerimize değdi demek.

Sanırım, dedi genç adam dalgın bir tavırla. Onun bu derece önemsediği bir şeyi böyle geçiştirivermesi Va-leria'yı şaşırtmıştı. Sofranın toplanmasına yardım edip bitkin bir şekilde kendini yatağa attığı zaman da bu mesele hala kafasını kurcalıyordu,

Uyumadan önce kalkıp sıcak bir duş aldı, Aııcak şimdi kendini biraz olsun toparlayabilmişti. Banyodaki aynanın buharını silip kendisini inceledi, Yetişkin bir kadından çok küçük bir kızı andırıyordu Hiçbir tarafı yeterince dolgun sayılmazdı. 'Kızım bu konuda benden çok daha şanslı diye düşündü gülerek.

Üzerine havlusunu alıp banyodan çıkınca yatağının üstündeki gazeteleri gördü, Anlaşılan o duş alırken Mabel içeri girip bunları bırakmıştı,'

Genç kız saçlarını kuruturken bir yandan da gazeteleri karıştırmaya başladı. Parmaklan ıslak olduğu için sayfaları çevirmesi güç oluyordu, ama kısa sürede sevdiği çizgi diziyi buldu.
Dört gün önceki gazeteyi bitirdikten sonra salı günkünü eline aldı. Birinci sayfadaki haberlere göz atarken birden sağ alt köşedeki yazı dikkatini çekti.
Haber Bartla ilgiliydi. Yeni yargıç Bartholomew Thomas'ın nasıl valiliğin asansöründe yemin ettiği anlatılıyordu.,. ve daha sonra eşini hastaneden, kızını da Jıapisten kurtarmaya gittiği.
Val kaşiartüi çatib haberi bir keZ daha Ökudü; Gazeteye ğöire Bart'ih yafğıçiiği ValeHa İle .Maria'nıh ba-şina gelenlerden öhee öMyİarifhıştı!' Yani bizim o olaya karışmamızın ona Hiçbir zarari dokunmayacaktı!' diye düşündü genç kiz dehşetle; Boş yere kendini o kadar suçlu hissetmiş, hiçbir sebep yokken bü saçma sapan evlilik işine bulaşmıştı!
Birden öfkelendi, Bart onun iyi niyetinden yararlanmıştı. Böyle bir şeyi asla affedemezdi genç kız. Hışımla odasından dışarı fırladı.
Bart'm odasının kapısına gelince bir an önce cesareti kırılır gibi oldu, ama kendini çabucak toparladı. Kapıyı vurmadan hızla içeri daldı.
Genç adam yatağına uzanmış, kitap okuyordu. Üzerindeki tek şey beline kadar çektiği ince yorganıydı. Va-leria'nın içeri girdiğini görünce gülerek öna baktı.
Val kendine güçlükle hakim olabiliyordu. Seni.., seni... diye kekeleyerek gazeteleri genç adamın bur-nuna sallayabildi yalnızca.
Ne hoş bir sürpriz bu, dedi Bart hiç istifini bozmadan. Eşimi yatak odamda görmek fena olmuyor doğrusu.'
Genç kız öfkeden onu dinlemedi bile. Gazeteyi adeta Bart'ın gözüne sokmaya çalışırcasına yaklaştırıp bağırmaya başladı. Burada senin dört gün önce yargıç olduğun yazıyor, Bart Thomas! Dört gün önce!
Bağırma. Yaramazlık yapmana hiç gerek yok, dedi genç adam sakince, Karımın eski gazetelere meraklı olacağım hiç tahmin edememiştim.
I,.;Dört gün öncel Val sesini bastırmaya hiç gerek lörmüyordu, Bunu bana nasıl yapabildin? Evlenme-jnize hiç gerek yoktu. Genç kız anık gözyaşlarına bile sığınamıyordu. O anda tek istediği şey, Bart Tho-mas'ın işini oracıkta bitirmekti. Yanında bir bıçak filan getirmediğine çok pişman olmuştu,
Bence evlenmemiz çok gerekliydi, dedi Bart son derece yumuşak bir sesle. Val onun ne söylediğini güçlükle duyabildi.
Gerekli miydi? Ne demek istiyorsun sen? Valeria genç adamın artık gülmediğini fark etti. Şimdiye dek ilk kez Bart'm bu kadar ciddi olduğunu görüyordu. Genç adamın yüzünde endişeli, hatta ürkek bile denebilecek bir ifade vardı. Sanki o ukala, kendini beğenmiş adamın yerine bambaşka birisi gelmişti. Val daha sakin bir sesle sorusunu tekrarladı.
Son bir aydır seni benimle evlenmeye ikna etmenin yolunu arıyorum' diye cevapladı Bart bir süre sonra. Çaresizce içini çekti. Valeria, sana oynadığım oyunun pek hoş bir şey olmadığım biliyorum. Bana ne yapsan haklısın. Ama niçin böyle davrandığımı öğrenince beni biraz olsun anlayışla karşılayabilirsin belki. Seni seviyorum, Valeria. Seni o gün Amele ile birlikte havuz başında gördüğüm zaman anladım bunu. Artık Amele benim için tüm çekiciliğini yitirmişti. Sana aşık olmuştum...
Valeria elindeki gazeteyi düşürüverdi. Sanki bir anda bütün sinirleri boşalmış gibiydi. Genç adamın söy- . lediklerine inanamıyordu... ama eğer doğruysa müthiş bir şeydi bu! Şaşkınca gözlerini ovuşturup Bart'a bir daha baktı. Sen... ne dedin sen? diye sordu titrek bir sesle.
Sana aşık olduğumu söyledim. Bart bu kez daha kendinden emin bir tavırla konuşmuştu. Ama o da sanki kendini kaybediverecekmiş gibi gözüküyordu.
Ama beni aldattın, çünkü... çünkü... Val sözlerinin gerisini getiremedi.

Çünkü başka türlü seni evliliğe razı edemeyeceğimi biliyordum, diye cevapladı genç adam. Konuyu ne,zaman ortaya atsam, ya bağırıyordun ya da beni susturuyordun. Bu gidişle seni hiçbir zaman elde edemeyecektim. Ne dersin, Valeria? Sence çok mu kötü bir şey yaptım?

Valeria'nın kolları iki yanma düşüverdi. Sonra birden başını dikleştirdi ve durumu mantık çerçevesinde bir kez daha gözden geçirmeye çalıştı. Bart'm söylediklerine inanmak gerçekten güçtü. Demek genç adam bu kadar zamandır onu seviyordu? Ama Val, Bart'ı nasıl sevdiğini çok geç anlamıştı. Rahibin karşısına geçip evlilik yeminini edene dek farkına varamamıştı bunun...

Hayır, dedi genç kız biraz düşündükten sonra. Sesinin nasıl titrediğini duyunca sinirleri bozulmuştu. Ama yine de söyleyeceklerini söylemeye kararlıydı. Hayır, kötü bir şey yapmadın. Ben de seni seviyorum, Bart. Adeta hüzünlü bir sesle konuşmuştu.

Yani beni cezalandırmayacak mısın? Kendinden emin, çok bilmiş Bart Thomas tıpkı küçük bir çocuk gibi davranıyordu. Bu soruyu sorarken de Valeria'ya sevgi dolu gözlerle, yalvarırcasına bakmıştı. Genç kız onu tanımakta güçlük çekiyordu bugün.

O konuda henüz kararımı vermedim, dedi Val ciddi bir tavırla. Aslında sana kızmam için çok önemli bir sebebim var. Şu kağıt üzerinde evlilik meselesinden pek hoşlandığımı söyleyemem. Bu fikri ortaya atan da sen olduğuna göre cezayı hak ettin demektir!

Bunu duyunca genç adamıp yüzünde mutluluk dolu bir ifade beliriverdi. Gülümseyerek Valeria'ya bakarken gözleri pırıl pırıldı.

Doğrusu ben de o işe bayıldığımı söyleyemem, dedi neşeli bir sesle.

Eh, bu durumda... böyle bir sorunu çözmek erkeğe düşer sanırım. Val nasıl bu kadar sakince böyle şeyler söyleyebildiğine şaşırıyordu.

Bart 'evet' anlamında başım salladı. Sonra hiç acele etmeksizin, ağır ağır üzerindeki yorganı kaldırdı.

Valeria'birden tüm bedenini bir ürperti kapladığını hissetti. Durduğu yerde hafifçe sallandı... her an düşüp bayılabilirdi.

Daha önce bir çok kez bu anı hayal etmişti genç kız. Ama şimdi karşısında canlı, güçlü ve yalnızca ona ait bir erkek vardı.

Sabahlığihih küşağifti çözerken eİİeri tiifiyördU: Geceliğini yavaşça ötüuziarıridan kaydirivördi. Odaya ya-yılan İoş işiğm altında bedeni fildişinden bir Heykeli andırıyordu.

Buraya gel karıcığım, dedi Bart ve ğenç kız tüm dünyayı unutup ona,doğru yürüdü.

Mabel yeni gelinlerin kendilerine iyi bakmaları gerektiğini söylemişti, dedi Val gülerek. Bu sırada koridordaki büyük duvar saatinin ikiyi vurduğunu duydu. Genç kadın kendini yorgun, ama son derece mutlu hissediyordu. Yataktan kalkmak için davrandı.

Acele etmeye gerek yok, diye mırıldanan Bart onu tutup tekrar kendine doğru çekti. Saçlarına bayılıyorum,., gözlerine de... sonra... Valeria teninde genç adamın parmaklarını hissetti.

Kendini Süpermen gibi görüyorsun, değil mi? dedi genç kadın sevgiyle. Beş dolarına bahse girerim ki bir kez daha..,

Sabah olduğunda Val, Bart'a on beş dolar borçlanmıştı. Ve yaşamı boyunca daha güzel bir gece geçirdiğini hatırlamıyordu. Ama genç adamın alacağını yirmi dolara çıkaracak hali kalmamıştı, Yattığı yerden Va-leria'ya yarı aralık gözlerle bakabiliyordu yalnızca.

Maria'yı ne yapacağız? diye sordu birden.

Ne mi yapacağız? Ne olmuş ki Maria'ya? Genç kadın, Bart'ı çıldırtmak istercesine ona hafif hafif dokunuyordu, Bu sırada onun şikayetçi bir tavırla homurdandığım duydu. Yoksa başın mı ağrıyor? diye sordu alay edercesine.

Şimdi görürsün, dedi Bart, ama yerinden kıpır-dayamayacağı belliydi, Yani Maria'mn bizimle oturmasından rahatsız olmayacak mısm?

Val ondan umudu kesince tekrar yatağa uzandı. Bu sırada genç adamın az önceki sorusunu anımsadı.

Maria bizim en büyük çocuğumuz, dedi genç kadın yumuşak bir sesle, öbürleri doğunca bir bakıcı tutmak zorunda kalmayacağımızı düşünmek beni rahatlatıyor.

Öbürleri mi? Bart uykuya dalmak üzereydi,

Öbürleri! dedi Val kendinden emin bir tavırla, .

O zaman biraz uyusam iyi olur, diye mırıldandı genç adam. Sanırım güç toplamam gerek. Ve o dakika uykuya daldı,

Valeria yattığı yerden doğrulup sevgiyle ona baktı, Uykuda, Bart'm yüzünde çocuksu bir ifade belirmişti,

Artık o bana ait, diye düşündü Val, Hafifçe gülümsedi,., kendisine en uygun insanı bulduğunu biliyordu. Tanıyabilseydi büyükannesi de mutlaka Bart'a bayılırdı,

Güneşin ilk ışıkları odayı doldururken pencerenin önündeki minik kuşlar da ötmeye başlamışlardı. Genç kadm kocasının üzerine eğilip onu alnından öptü, Açık pencereden içeri gül kokulan yayılıyordu. Val mutlulukla içini çekip genç adamın yanına uzandı. Tanrıya şükretmek için kısa bir dua mırıldandıktan sonra o da gözlerini kapadı,

Bart Thomas'ın küçük kızı tam bir canavardı!

Maria'ya on üçünde demek de pek mümkün değildi ya, makyajlı yüzü, garip boyalı saçlarıyla küçük bir kadındı adeta. Zavallı Valeria özel öğrencisi olacak çocuğa hem dehşet hem de acımayla bakıyordu. Kim bilir kızcağızı kendini böyle çirkinleştirmeye iten neydi? Hoş, yargıç adayı Bart Thomas'ın az önceki hali düşünülürse, kızın durumuna şaşmamak gerekirdi. Valeria, beş yıllık öğretmenlik yaşamının en sorunlu öğrencisiyle karşı karşıya olduğunun farkındaydı.